

ချစ်မီးကို

အဝါရောင် ခိုက်ခင်းများ

ဘူတာရုံအိုလေး နှင့်

ကျနော် ညီမလေး ...

အေးထူးပင်လယ်ပြာ

အဝါရောင်စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ဒန်ဒန်ဒန်...

မိဘပြေသူများ မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြတဲ့ မောင်ချမ်းကိုလေးရဲ့ နောက်ထပ်ကိုယ်တွေလေး တစ်ခု လာပါပီ ခင်ညာ။ ဘယ်နေရာမှ မသွားတော့ပဲ ဒီသရက်အောက်မှာပဲ အထိုင်ကျနေပီဆိုတော့ကာ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး အာလူးဖုတ်ရင်း ရွှင်မြူးနေတဲ့လေသံကလေးနဲ့ မောင်ကြီးတို့ လောင်တီး ဇို့ရာ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးစား ပြလိုက်မယ် ရွာစားရေ! ဖေကြီးကျော်ဟေ့။ (ညနေက နနရည်(အင်းဝ) ရဲ့ ဒေစီဂျိမ်း(ဂျိမ်းစံဘွန်းမကြီး) ပြန်ဖတ်နေမိလို့ ဟိဟိ)

ဒီတစ်ခါရေးမှာကတော့ အသစ်ကလေးဖြစ်ပါတယ်။

ဟိုဖက်က မောင်ဆူပါတို့ ကိုသရဲတို့ ပြောထားဆိုထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေထဲက အမျိုးသမီးတွေက ကျနော် ညီအကိုတတွေဖတ်ပီးသား ဖြစ်နေလေတော့ကာ ပြန်ရေးပြတော့လည်း ထူးပီးကောင်းမယ် မထင် လေတော့ ကာ ဒီတစ်ခါ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောရသေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းအသစ်ကလေး ကို ကပ်တိုးလေး ပြောပြမယ်နော်။ ဖတ်ရင်းပြီးပျော်မြူးတူးသလို ဟိုဒင်းဟိုဟာစိတ်တွေလည်း ထလာ စေရမယ်။ (ညီဘွားတို့ ကိုရိုးချမ်းကို ယုံတယ်မလားဟေ့)

အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေ၊ စိမ်းစိုရောင် တောအုပ်တွေ ပတ်လည်ဝိုင်းထားတဲ့ မှုန်ကုတ်ကုတ် တောမြို့လေးတစ်မြို့ကို အလည်အပတ်သွားရင်း ကျနော်ကို ကရာတေးကန်နဲ့ ဖင်ပိတ်ကန်တတ်တဲ့ ညီမလေး တစ်ယောက်နဲ့ ဘူတာရုံအိုလေး တစ်ခုမှာ စတွေ့တဲ့ဇာတ်ဝင်ခန်းကနေ အိပ်ယာထ ရောက်သွားတဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ရင်သိမ့်တုန် ကိုယ်တွေလေးပါ။ လောလောဆယ်တော့ ခေါင်းစဉ်လေး အရင်ဖွင့်ထား လိုက်ဦးမယ်။ နက်ဖန်မှ ဆက်ရေးပါ့မယ်။ အမှန်က ဒီနေ့စရေးမယ် စဉ်းစား ထားတာ သောက်လက်စ ပုလင်း တွေပြောင်သွားတော့ မုဒ သွင်းမရဘူးဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။(ကျုပ်အသောက် လွန်ပီး ယစ်ထုပ်ဖြစ်သွားရင် ခင်ညာ၊ တို့တွေတရားခံနော်ဟီး) အရင်ကိုယ်တွေတွေတုံးက မေတ္တာရပ်ခံထားသလိုပဲ ဒီခုရေးမယ့် ဟာလေး ကိုလည်း မကူးယူသွားကြဖို့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

တောင်းပန်ထားချင်ပါတယ်။ "နင့်ဇာတ်လိုက်က ဒီလောက်မိန်းမတကာ လိုက်အုပ်နေတာ အောင်မဖြစ်သေးဘူးလား" တို့ "ပါးကွဲချင်ရင်ဆက်ရေးလိုက်လေ" တို့ အစရှိတဲ့ ပီအမ်တွေ အပို့ခံရမှာ ချမ်းချမ်းကြောက်ကြောက်။ :D

ကျနော်ပေးထားတဲ့ ခေါင်းစဉ်လေးကို ဖတ်ပြီး ဘူတာရုံအိုလေးရှိတဲ့မြို့ကလေးရယ်၊ အဲ့ဒီ မြို့ကလေးက တစ်ယောက်ထဲ အထီးကျန်ဆန်ဆန် နေထိုင်ရှင်သန်နေတဲ့ စာဂျိုပိုးမလေးတစ်ယောက်ရယ်၊ အချစ်ဆိုတာ လောကမှာ မရှိပါပူး လိင်ကိစ္စနဲ့ခေါင်းကိုက်ပျောက်ဆေးပြားပဲ လိုအပ်တာပါလို့ယူဆထားတဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ် ဒဏ်ရာဗလပွန့် လူဆိုးကြီး ဝေသာလီမိုးမှောင်တို့ ဘယ်လိုဆုံတွေ့ပြီး ဘာတွေဆက်ဖြစ် မယ် ဆိုတာ နက်ဖန်ဒီလိုအချိန် အတွေးပင်လယ်ပြာ ငွေရောင်ပိတ်ကားပေါ်မှာ ဆက်လက်ရှုစားကြပါစို့လား အဆွေတို့။

ဝေသာလီချမ်းကို

chann

အဟမ်း :D

ဇာတ်လမ်းမစခင် ကိုတွတ်ပြောထားတာလေး ဖြေရှင်းလိုက်ဦးမယ်။ ဟိုဇာတ်လမ်း ပီးသည့်နောက် ၃-၄ လမျှ အကြာဆိုတာလေ။ အဲ့လောက်မကဘူး နှစ်တွေချီတယ် ဟုတ်ပီလားဟီးဟီး။ ပီးတော့ ခုရေးမယ့်ဟာက အရင်ဟာတွေလို ရင်နှင့်ရတဲ့ ဇာတ်ကွက်တွေမပါဘူး။ အပျော်လေးပါ။

ကိုဇော်ဦးရဲ့ ငွေတော့တော့ပြောတာလေးတွေ၊ ကိုပေါရဲ့ရီသဲ့သဲ့လေးတွေ၊ ကိုဆူပါတို့၊ကိုမောင်လေးတို့ရဲ့ ဟိုပြော ဒီပြောလေးတွေ မဖတ်ရရင် ခုလိုကိုယ်တွေ့ တွေဆက်ရေးဖြစ်နေမယ်မထင်ပါဘူး။ ခင်ဗျား တို့ကြပ်ပေး လေလေ ကျနော်ကရေးလေလေ သာမှတ်ပေတော့အဟိ။ ကိုသရဲ ပြောတဲ့ မမစန်းဆိုတာ ကျနော်တစ်ဝက်တစ်ပျက်ရေးခဲ့ဖူးတဲ့ "မောင်ပူစီနှင့်ဇာဘော်လီမမစန်း" ဆိုတဲ့ဇာတ်လမ်းဗျ။ အဲ့ဒါက အရင်ပင်လယ် အဟောင်းပျက်သွားတော့ ပါသွားရှာပီ။ ဘယ်သူမှလည်း သိမ်းမထားလိုက်ဘူး။ ဆက်ရေး ပါလို့ သူများက တောင်းဆိုတာတောင် ကျနော်ဆီမယ်သိမ်း ထားတာ မရှိတော့ မရေးဖြစ်တော့ဘူး။ အမြည်းကျွေးရရင် အဲ့ဒီထဲက ဇာဘော်လီမမစန်းဆိုတာ ချို့ဖူး အကြီးကြီးနဲ့ ခါးက လေတိုက်ရင် ကျိုးမယ့်စတိုင်၊ ဖင်တုံးကြီးကလည်း အိအိအိအိနဲ့နည်းတာကြီးမှုတ်ဖူး ဟီး။ ဇာတ်လမ်းထဲမယ် သူ့ကိုမကြိတ်လိုက်ရဘူး။ ရေးလက်စတန်းလန်းမှာ မုဒ သိပ် မဝင်သေးတာနဲ့ "ကျနော်နှင့်ထူးဆန်းသော သစ်သားရုပ်ထုလေး" ဆိုပြီး နောက်တစ်ပုဒ် သွားရေး လိုက်မိတာကိုး။ ကိုင်း! အာလူးဖုတ်တာများ နေပီထင်တယ်။ ဇာတ်လမ်းစမယ်။

ကျနော်မှာထူးဆန်းတဲ့ ကံတရားတစ်ခုရှိတယ်ဗျ။ ကျနော်ဘဝမှာ ကြိုက်ခဲ့သမျှ မိန်းမတွေ အကုန်လုံး စာဖတ်တဲ့ဝါသနာရှိသူတွေချည်းပဲ။ ပြောရရင် စရွေးကိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲ စာသမားတွေက စာမဖတ်တဲ့လူဆို အထင်ကိုမကြီးတတ်ကြဘူး။ စာအုပ်သမားတွေရဲ့ ဝါသနာက စာအုပ် တွေတင်မကဘူး ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ ဘာညာအစရှိသဖြင့်နောက် ဆက် တွဲလေး တွေပါလာတတ်ကြသေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲ့ဒီလိုဝါသနာတူ ဘာသာရပ်တူခြင်းတွေလိုက်ရင် သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ အင်မတန်ခင်မင် ရင်းနှီးတတ်ကြတာထုံးစံပဲ။ အဲ့ဒီဝါသနာတူ လူ၂ယောက်က ဖိုနဲ့မ ဖြစ်နေကြတယ်ဆိုပါတော့.. သူတို့၂ယောက် ဆုံကြတဲ့နေရာက လူမျိုးတူတွေမရှိတဲ့ အဝေးကြီးမှာ ဆုံပါတော့.. ဘာတွေဖြစ်ကုန်မယ် ထင်သလဲဗျာ? ဟုတ်ကဲ့ အဲ့ဒီမေးခွန်းရဲ့အဖြေက ကျနော်ခုပြောပြမယ့်ဇာတ်လမ်းပါပဲ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

သူ့ကိုဘယ်မှာ စပီးသိခဲ့သလဲဆိုတော့ ဗမာတွေများတဲ့နေရာဒေသတစ်ခုမှာသိခဲ့တယ်လို့ပဲ လွယ်လွယ်ပြောလိုက်ရအောင်။ အခမ်းအနားတစ်ခုမှာသိခဲ့တယ်ပေါ့။ ဖုန်းနံပါတ်လေး ဘာလေး လဲလွယ်မိ ခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။ ကိစ္စပီးတော့ ကျနော်လည်း ကိုယ့်တောမြို့လေး ဆီကိုယ်ပြန်ခဲ့ပီး မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက် ပေါ့။ နောက်တော့ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး အဆက်အသွယ်လုပ်မိကြရော။ တက်စမက် ဆွေချ်လေး ဘာလေးပို့၊ တစ်ခါတစ်လေဖုန်းပြော စာအကြောင်း ပေအကြောင်းလေးတွေ ဟိုအာဒီအာ လုပ်တယ်ဆိုပါတော့။ ဟိုလိုမျိုး အီစီကလီထုတာ ဘာညာ မဟုတ်ပူးနော်။ ဘော်ဒါကဏ္ဍသက်သက်ပဲ။ ဖွန်ကြောင်ရအောင်လည်း သူ့ကိုတစ်ခါပဲမြင်ဖူးခဲ့တော့ ဘယ်လိုရုပ်ဆိုတာတောင် ကောင်းကောင်း မမှတ်မိဘူးရယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ခင်မင်လာရတဲ့အကြောင်းကလည်း ဒီလိုပဲ။ ကျနော်တို့ ယောက်စလုံးက ကိုယ့်မြို့မှာကိုယ်တစ်ယောက်ထဲဗမာဆိုတာရှိတဲ့အနေအထားမျိုး။ ဘာအသိုင်းအဝိုင်းမှကို မရှိတဲ့ ဘဝတွေကိုး။ ဒီတော့ ဗမာလိုသောက်တင်းလေး ဘာလေးတုပ်၊ ဟိုပြောဒီပြောလေး လုပ်ချင်ရင်တောင် ဒီလိုပဲဖုန်းခေါ်ပီး အာလူးဖုတ်နေရတယ်လေ။ ဒီလိုနဲ့ရာသီဥတုဆိုးဝါးတဲ့ ဆောင်းရာသီကာလ တစ်ခု ရောက်လာတယ်။ ကျနော်လည်း အထီးကျန်တာအကြောင်းပြပီး အရက်ချည်းလိုမဲ့သောက်နေတာပေါ့။ အဲ့လိုနဲ့တစ်ရက်မှာ မူးမူးနဲ့သူ့ကိုဖုန်းထဲကနေ ကလော်ဆဲလိုက်ကောဟီး။ (သောက်ကျင့်တန်ချက်က အဲ့လိုရယ်) ဒါနဲ့စိတ်ကောက်ပီး ဖုန်းချသွားတယ်။

၃-၄ရက်လောက် ဒီအတိုင်းပစ်ထားလိုက်ပီး တစ်ရက်တော့ မနေနိုင်ပဲ ဖုန်းခေါ်ပီး ချောရတာပေါ့လေ။ ငါ့ကိုက မိုက်ရိုင်းတာပါ ညီမလေးရာ ချောဒီး ချောဒီး ဘာညာပေါ့။ အဲ့ဒီမှာ ဘာပြောလာ သလဲဆိုတော့ ရဘူးတဲ့.. ဒီအတိုင်းဖုန်းနဲ့လာမချောနဲ့ .. လူကိုယ်တိုင်လာချောချောတဲ့။ အဲ့ဒါကလေ ဟိုဒင်း.. လေ ဆိုပီး ဟိုပြောဒီပြောတွေလျှောက်ပြောနေတာကို မရဘူးရယ် ဒီနေ့သောကြာနေ့ကြီး ခုချက်ချင်းကျမ ဆီလာခဲ့ လာချော့လာတဲ့အဟီး။ အာ! ငါမလာနိုင်ဘူးထင်တယ်ဆိုပီး လျှောက်လျှက်ပြော တော့ စကား မရှည်နဲ့ ခုချက်ချင်း ဘူတာရုံသွားလက်မှတ်ဝယ်ပီးလိုက်လာပါတဲ့။ ကျနော်က အင်းမလုပ် အဲမလုပ် ဖြစ်နေတော့ .. ဘာလဲရထားလက်မှတ်ဈေးကြီးလို့မလား ကျမရှင့်ကို တစ်ဝက်ပြန်ပေးမယ်ဟုတ်ပီလားတဲ့။ အဲ့ဒီတော့မှ တစ်ဝက်ပေးမှာ တကယ်ဆိုလာမယ်လေလို့ဟီဟီ။ ဘယ့်နယ့် သူနဲ့ကျနော်က အဝေးကြီးပျ။ ရထားလက်မှတ်ခ က လေယဉ်လက်မှတ်ခနီးနီးဈေးကြီးတာကိုး ဒါကြောင့် မူနေတာ။ ဒါနဲ့ပဲ ညနေဖက် မှုန်မှိုင်းမှိုင်းရာသီဥတုမှာ ဂျာကင်အနက်ရောင်လေး တစ်ထည်ကောက်စွပ်၊ ဂျင်းပန်တစ်ထည်နဲ့ ကင်းဘတ်ဖိနပ်ကောက်ဝတ်၊ အဝတ်ပိုတစ်စုံကျောပိုင်းအိတ်ထဲထည့်ပီး ခင်ဗျားတို့ ညီလေး မောင်ချမ်းရဲ့ ခရီးရှည်ကြီးစတင်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့။ လမ်းမှာ ရထားတွေ ဟိုပြောင်း ဒီပြောင်း စီးရသေးတာဆိုတော့ သူ့မြို့လေးကို ရောက်သွားတဲ့ အချိန်က ညကိုးနာရီထိုးနေပီ။ တခါမှလည်း မရောက်ဖူးတဲ့ နေရာကို သွားနေရတော့ လူကလည်း ရင်တထိတ်ထိတ်ရယ်။ သောက်တလွဲတစ်ခုခုဖြစ်ပီး ရထားနဲ့ဆက်လိုက်သွားမိရင် ဒုက္ခဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ပူပန်နေရတော့ ကိုယ့်ဘေးခုံက ကုလားဖြူမလေး စကား လာပြောတာတောင် သိပ်အာရုံမထားနိုင်ဘူး.. အင်း.. အဲ. နဲ့ဖြစ်နေတာ။ နောက်ဆုံးတိုတိုပြောရရင် ရောက်သွား ရောဆိုပါတော့။ ရထားက ခဏလေးပဲရပ်ပီး ထွက်သွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့မြို့လေးက ဘူတာရုံအို လေးထဲမှာ ကျနော်အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ဆင်းနေရစ်ခဲ့တယ်။ ကျနော်ကို လာကြိုမယ်ဆိုတဲ့ ညီမလေးက ဘယ်နားမှာမှန်း မသိဘူး။ ရာသီဥတုက အင်မတန်ကြမ်း လွန်းတော့ ဘူတာရုံအိုလေးက မြူနင်းတွေ ကြား ထဲမှာ ဝိုးတဝါးရယ်၊ လူကလည်းရှင်းလို့ တစ်ခါမှမရောက်ဖူးတဲ့နေရာဆိုတော့ ဘာလုပ်ရမှန်းလဲမသိဘူး။ အဲ့ဒီမှာ ဖုန်းဝင်လာတယ်။ ကောက်ကိုင်လိုက်တော့ ရှင်ဘယ်မှာတုံး.. ရှင်ပြောတဲ့ရထားက ထွက်သွားတာ ကြာပီတဲ့။ နောက်တောက်တောက်စိတ်က ပေါ်လာတော့.. ငါမလာဖြစ်တော့ဘူး ညီမလေး ဆောရီးပါဟာ ဆိုပီး လျှောက်စနေမိသေးတယ်။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဲ့လိုပြောရင်း မြူတွေပိတ်နေတဲ့ ဘူတာပလက်ဖောင်းပေါ် မလှမ်းမကမ်းမှာ ဆံပင်တိုတိုနဲ့ ဖုန်းကိုင်ထားတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဝိုးတဝါးလှမ်းမြင်လိုက်ရတော့ အသာလေးပြေးကပ်သွားပီး ဝါး ကနဲလှန်လိုက်တော့ အူတူတူနဲ့ကြည့်နေတယ်ဗျ။ စုစုပေါင်း တစ်ခါတိတိပဲမြင်ဖူးခဲ့ပီး ဖုန်းပေါ်မှာပဲ ရင်းနှီး ခဲ့ရတော့ ဥယျာဉ်လုံးက သေချာမှတ်မိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျနော်ရုပ်ကလည်း မှတ်မိချင်စရာမှ မကောင်း တာလေ။ ဆံပင်ဘုတ်သိုက်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မှုတ်ဆိတ်မွှေးတွေနဲ့ တရုတ်လူမိုက်ရုပ်ဖြစ်နေတာ ဟီး။ ကိုဖိုးသက် လားတဲ့။ အဲ့လိုလှမ်းမေးပီး မျက်လွှာလေးချလိုရှက်နေရှာတယ်။ အီဖေကိုယ်ကလည်း သူ့ကိုချော့သလိုလိုနဲ့ အတင်း ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်တယ်အဟိ။ ဖက်ရုံတင်ဘယ်ကမလဲ နမ်းပါ နမ်းပစ်တာ။ နားကို အေးကရောပဲ။ နဖူးကိုပါဗျ။ ကိုယ့်ကိုစိတ်ကောက်နေတဲ့ ညီမလေးကို အူမြူးနေတဲ့စိတ်နဲ့ချော့တဲ့ သဘောပေါ့ဟဲ့။ ကျနော် ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေတာက သူ့ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ဆွဲဖက်ပီး နဖူးကိုနမ်းတော့ ကြောက်ကန် ကန်တဲ့သဘောနဲ့ လက်ဥဖက်ကို ရင်ခွင်ထဲထည့်ပီး တထောင်ဆစ်တွေနဲ့ ကျနော်ရင်ဘတ်ကို ထောက်ထား တယ်။ (သူ့ချိုပူးတွေနဲ့ ကျနော်ရင်ဘတ်ထိသွားမှာစိုးလို့ဟီး) တွေ့တွေ့ချင်းအဲ့လို သောင်းကျန်း လိုက်မိ လို့လားမသိဘူး ကျနော်မျက်နှာကို သေချာမကြည့်ရဲတော့ဘူး... ခေါင်းလေးငုံ့ပီး ငြိမ်ငြိမ်လေးဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒီညက မြူတွေ ဘယ်လောက်ပိတ်သလဲ ဆိုရင် ဘူတာရုံလေးထဲကနေ လမ်းမ ပေါ်ကိုထွက်တာ လမ်း ပျောက်နေခဲ့တယ်။ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပီး လျှောက်လိုက်တာ တောအုပ်ကလေး ဖက်ကို ရောက်သွား ကြသေးတယ်။ မနည်းကို မြို့ထဲဖက်ကို လမ်းကြောင်းရှာပီး ထွက်ခဲ့ရတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားက အိပ်မက်ထဲမှာလိုလို ဘာလိုလိုကြီးရယ်။ မြို့ထဲကို ဖြတ်ပီးလမ်းလျှောက်လာတဲ့အခါ ဘေးက နေ ခုန်ဆွဆွနဲ့ သူ့ကိုနောက်ပြောင်ရင်း ကျနော်က အူမြူးလာပေမယ့် သူကတော့ တစ်ချက်တစ်ချက်ခိုး ကြည့်တာ ကလွဲပီး ရှက်ရှက်နဲ့ မျက်လွှာလေးချလိုဗျ။

ဥယျာဉ်သား မြို့လယ်ခေါင်ကိုဖြတ်လျှောက်ပီး တစ်ဖက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား တွေအနေများတဲ့ ရပ်ကွက်ကလေးထဲက သူ့အိမ်လေးဆီရောက်သွားကြရောဆိုပါတော့။ သူ့အိမ်ခန်း ထဲရောက်တော့ ကျောပိုးအိတ်ကလေးချ ရေချိုးချင်တယ်ဆိုတော့ ရေချိုးခန်းလိုက်ပြပေးတယ်။ ကျနော်ရေမိုး ချိုးနေတဲ့ အချိန်မှာ သူက ထမင်းဟင်းတွေ နွေးနေတယ်။ ထမင်းစားတော့ ဟင်းတွေက ပဲနီလေး ဟင်းချို ချဉ်ပေါင်ကြော်၊ ငါးပိကောင်၊ အဲ့လိုဟင်းတွေဗျ။ ဗမာစာငတ်ငတ်နဲ့လိုမ့်တွယ်တော့ ပြုံးစိစိနဲ့ကြည့်နေတယ်။ ဗမာလက်ဖက်ခြောက် ခတ်ထားတဲ့ရေနွေးကြမ်း လေးပါ ပါသေးတယ်။ (ပြန်ပြောရင်း သွားရည်ယိုတာဟီး) သူနဲ့အိမ်တူတူငါးနေတဲ့ ကုလားဖြူမ ဥယျာဉ်နဲ့လည်း မိတ်ဆက်ပေးဘာညာပေါ့။ စားသောက်ပီးစီးတော့ သူက သိမ်းဆည်းဆေးကြောနေတယ်။ ကျနော်ကို ရေနွေးကြမ်း မတ်ခွက် တစ်ခွက် ထည့်ပေးပီးအပေါ်တက်နဲ့တဲ့။ ဒါနဲ့သူ့အိမ်ခန်းထဲပြန်တက်လာခဲ့တယ်။ ဂုဏ်အိမ်အပေါ်ဆုံးထပ်မှာဗျ။ သူ စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာ စာအုပ် တွေ တွေတာနဲ့ ဟိုမွေ့ဒီမွေ့လုပ်လိုက်တော့ ကျနော်အရမ်းသဘောကျတဲ့ ဂျက်(ကွမ်းခြံကုန်း) ရဲ့ သရော်စာပေါင်းချုပ်အုပ်တွေတာနဲ့ ကောက်ဖတ်လိုက်၊ ရေနွေးကြမ်းမွှေးမွှေးလေး မော့လိုက်နဲ့ ဖိမ်တွေ့နေတာပေါ့။ ခဏနေတော့ ရထားစီးလာတာမို့ လူကညောင်းလာတာနဲ့ သူ့အိပ်ယာပေါ် တက်ပီး လှဲရင်း စာကြည့်မီးအုပ်ဆောင်းလေး ဖွင့်ပီး ဆက်ဖတ်နေမိတယ်။ အိပ်ယာက ဥယျာဉ် အိပ် ကုတင်ကြီးဗျ။ တော်တော်လေးသန့်ရှင်းတယ် စောင်တွေကော၊ အိပ်ယာခင်းတွေကော ဖြူဆွတ် မွှေးပျံ့နေတာပဲ။ နွေးကလည်း နွေးတော့ အိပ်ရတာဖိမ်ရှိလိုက်တာ။

သိပ်မကြာပါဘူး တံခါးဖွင့်သံကြားလိုက်ရလို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူဝင်လာတယ်။ နက်ဖန် မနက် နန်းကြီးသုတ်စားမလား၊ မုန့်ဟင်းခါး စားမလားတဲ့။ အို ဘာရရအကုန်အုပ်မယ်လို့ဟီး။ အခန်းထဲ ဝင်လာပီး ဟိုလုပ်ဒီလုပ်

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အလုပ်ရှုပ်နေတယ်။ ခြေလက်ဆေး၊ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်ပီးတော့ ကုတင်ဟိုဖက် အခြမ်းကို တက်လာပီး သူ့ဖာသာ စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့နပ်ရင်း ကျနော်ကို စကားလှမ်းလှမ်း ပြောတယ်။ ကျနော် ကလည်း စာဖတ်လိုက် သူနဲ့အာလူးဖတ်လိုက်ပေါ့။ အဲ့လို လေပစ်လိုက်ကြတာ လူက ငိုက်သလိုလိုဖြစ်လာလို့ နာရီလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သောက်တလွဲ မနက် ၂နာရီ ကဲ! အိပ်ချင်လာပီ မနက်မှဆက်ပြောမယ် ငါဘယ်မှာ အိပ်ရမှာလဲ ညီမလေး.. ဧည့်ခန်းက ဒုတိယထပ်မှာမလား စောင်ထူထူတော့ပေးဟာ တအားအေးတယ် ဆိုပီး မေးလိုက်တော့.. ကျနော်ကို ခပ်တည်တည်နဲ့တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လာတယ်။ ပီးတော့ သူ့ဖက်အခြမ်းမှာသူ ခွထား တဲ့ ဖက်လုံးကို အိပ်ယာအလယ်တည့်တည့် သူနဲ့ ကျနော်ကြားမှာ ချထားလိုက်ရင်း..

ဒီမှာပဲ အိပ်လိုက်တော့ .. တဲ့

ကျနော်ကလည်း လူတစ်မျိုးရယ်။ တခြားသူတွေဆို အူမြူးချင်မြူး.. ဒါမှမဟုတ် အာ! ကောင်းပါ့မလား ဆိုပီး မူချင်မူလိမ့်မယ်။ ကျနော်ကတော့ ဘာမှရှည်ရှည်ဝေးဝေးကို ပြန်ပြောမနေတာ။ အေး ပီးကော ဆိုပီး ခြေရင်း က စောင်ကိုဆွဲခြံပီး စာကြည့်မီးအုပ်ဆောင်းလေးထောက်ကနဲ ဆွဲပိတ်ပီး အိပ်ပစ်လိုက်တာ တုံးကနဲပဲ။

ဟိုဖက်မယ် ကိုဇော်ဦးတို့ ကိုကြပ်တို့ ရိသဲ့သဲ့တွေလုပ်ထားကြပါလားဗျို့ဟီဟီ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကိုယ့်ဇာတ်လမ်း ကိုယ်ဆက်ရအောင်။ ပတ္တမြားမှန်ရင် နွံမနစ်ဘူး ဟုတ်တယ်မလား ညီအကိုတို့ :D စကားမစပ် ကိုဇော်ရိုး က ကျနော်ကို ဘာပြောထားတာလဲ နားမလည်ဘူးရယ်။ ကျနော် ကသောက်ပေါ ကောင်ပါငါ့လူရယ်။ မဟုတ်တရုတ်တွေလျှောက်လျှက်ပြောနေပြန်ပါပီ။ သူများ တကာတွေလို စော်ကြည်၊ ရုပ်ချော၊ အပြောကောင်းတဲ့ကောင် မဟုတ်ရပါဘူး။ ခုဟာကလည်း မတော်တဆ အဖြစ်အပျက်ကလေး တစ်ခုပါ။ ဒါမျိုးက ဘယ်သူမဆိုဖြစ်နိုင်တာပဲလေ။ ခင်ဗျား "ကျွန်းကလေး ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်ထဲ" ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြည့်ဖူးမှာပါ။ ခုအဖြစ်အပျက်ကလည်းအဲ့ဒီ ဟာနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပါဆိုနေ။ စာလေးပေလေး ဝါသနာပါတဲ့ ဖိုနဲ့မ၊ လူမျိုးမတူ ဇာတ်ခြားတဲ့သူတွေကြားထဲ ရှားရှားပါးပါး ခင်မင်တဲ့နောက်တော့ ဒီလိုပဲ ငြိတွယ်တတ်တယ် ဆိုတာလေး ပြောပြနေတာပါဆိုနေ။ ကျနော်ကိုသိပ်အထင်ကြီးမနေနဲ့ အတည်ပြောတာ။ ကိုင်း..ဆက်ရအောင်လားဗျာ။

အပေါ်ပိုင်းမှာ ပြောခဲ့သလို စောင်ခြံပီး အိပ်ပစ်လိုက်တာ ခရီးပန်းလာလို့လားမသိဘူး တုံးကနဲပဲဗျ။ ကိုဇော်ဦးတို့ ပြောသလို ဘာတွေညာတွေ ဘာမှ မဖြစ်ပေါင်။ ရိုးရိုးသားသားပဲ အိပ်ပျော် သွားတယ်။ စိတ်ထဲ သရိုးသရီတောင်မဖြစ်ဘူးရယ်။ တရေးနိုး ရှူပေါက်ချင်လာလို့ ထပေါက်တော့ ညီမလေး ကျနော်ကိုခွပီး အိပ်ပျော်နေတာ သတိထားမိတယ်။ အဲ့ဒါလည်း ကျနော်ကိုခွထားတာလား ဖက်လုံးကို ခွထား တာလား မသိပါဘူး။ အသာလေး ထသွား အိမ်သာထဲဝင် ရှူပေါက်ပီး ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ပြန်ဝင် အိပ်လိုက် တာပဲ။ သူ့ခြေထောက်က ကိုယ့်ခါးကို ချိတ်ပီး ထပ်ခွလာလို့တောင် မကောင်းတတ်မှန်းသိတော့ အိပ်ယာ အစွန်း ကို ရွှေ့ပီး ခွေခွေလေး အိပ်လိုက်သေးတယ်။ မငဲ့ဟာက ဟုတ်ကော ဟုတ်လို့ လားလို့ ခင်ဗျားတို့ မေးချင်နေကြမယ်ထင်တယ်။ မယုံလည်း မတတ်နိုင်ဘူး ဆရာတို့ရာ။ ကျနော်က လူပျိုပေါက် အလိုလိုနေရင်း လောင်တီးနေတဲ့ ချာတိတ်မှ မဟုတ်တော့တဲ့အရွယ်ကိုး။ ပီးတော့ ကိုယ့်ညီမလေး အရွယ်လေးက ကိုယ့်ကို ယုံလို့ တူတူအိပ်နေရှာတာ အဲ့လိုလုပ်ပေးစရာလားဗျာ။ တကယ် ပြောတာ တွေးတောင်မတွေးမိဘူး မဟုတ် တရုတ်လုပ်ဖို့။ ဒါနဲ့ပဲ ပြန်အိပ်ပျော်သွားတာ မိုးလင်းသွားကရော။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

မနက်မိုးလင်းတော့ အလန်တကြားနဲ့ နီးလာတယ်။ ဟေ့လူ! ထထ အိပ်ပုတ် နေဖင်ထိုး နေပီဆိုပီး အတင်း လှုပ်နိုးတာခံလိုက်ရတာကိုး။ အတင်း လှုပ်နိုးယုံရင် မကဘူး ရေကိုင်ထားတဲ့ လက်အေး အေးနဲ့ လည်ပင်းတွေ၊ ဂုတ်တွေကို လာကိုင်ပီးနိုးတာ။ အာကွာ! ဆိုပီး ဆူဆောင့်ဆောင့်နဲ့ထ ထိုင်လိုက် ရတယ်။ ချီးလေး! သောက်ကျင့်ယုတ်တယ် လို့ ကလော်ဆဲလိုက်တော့.. အေး! နန်းကြီးသုတ်နော် ဘဲဥ၊ ငါးဖယ်နှိုင်းချင်းနဲ့ ဟင်းခါးလေးပါ ပါ သေး မစားချင်လည်းနေဟာ တဲ့။ သောက်စားဆို အင်မတန်မက်တဲ့ ကျနော်.. အဲ့ဒီအသံလည်းကြားကော ဟီး.. စားမယ်လေ ရယ်ဒီပဲလား ဆိုပီး ချက်ချင်း စောင်ခြုံထဲက ထွက်၊ ရေချိုးခန်းထဲဝင် မျက်နှာသစ်သွားတိုက်၊ ရေချိုးတာတွေခပ်သုတ်သုတ်လေးလုပ်လိုက်တယ်။ အားလုံး ပီးတာနဲ့ ပါလာတဲ့အဝတ်ပို တစ်စုံ ကောက်ဝတ်ပီး အောက်ထပ် မီးဖိုခန်းကို ဆင်းသွားတော့ ထမင်းစား စားပွဲပေါ်မှာ လှတပတ မနက်စာလေးက အသင့်ပဲ။ နန်းကြီးသုတ် ပွဲလောက် ရှောက်သီးလေးညှစ်၊ နံနံပင် လေးနိုင်နိုင်ထည့်ပီး ကပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ဟင်းခါးလေး ကလည်း ချိုကချိုမွှေးကမွှေးနဲ့ (ပြောရင်းငိုက်ဆာ လာတယ်ခွီး) ကျနော်စားနေသောက်နေတုံး ညီမလေးက သူ့အခန်းထဲ ပြန်တက် သွားတယ်။ စားသောက်ဆေးကြောပီးလို့ နောက်ဖေးတံခါးလေးဖွင့် အပြင်ထွက်ပီး စီးကရက်လေးဖွာ၊ ရေခွေး ကြမ်းလေး ရှလူးရှလူးမှုတ်သောက်နေတုံး ညီမလေး အပေါ်ထပ်က ပြန်ဆင်းလာတယ်။ ဟေ့လူ ဈေးသွား ရအောင် တဲ့။ သူတို့မြို့လေးကို သေချာမမြင်ဖူးသေးတဲ့ ကျနော်ကလည်း အေးကွာ ဆိုပီး ဂျာကင်လေး ကောက်စွပ်၊ ဖိနပ်စီးပီး ပွဲယောက်တူတူ အပြင်ထွက်လာမိတယ်။

သူ့အိမ်တဝိုက်က တောပန်းအရိုင်း နီနီဝါဝါလေးတွေ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ ပတ်ဝန်း ကျင်နဲ့ တော်တော်လှတာဗျာ။ မြို့ထဲသွားတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်လည်း လီလီပန်းလေးတွေ၊ ဘယ်ရီသီးတွေ သီးနေတဲ့ ခြံကလေးတွေနဲ့ အင်မတန်ကျေးလက်ဆန်တာ။ ပွဲယောက်သား ပုခုံးချင်း တိုက်ပီး အူမြူး နေကြတယ်။ ကလေးမ ပေါက်စလေးလိုပဲ လမ်းလျှောက်ရင်း ပေါင်လည်လောက်ရှိတဲ့ အုတ်ရိုး ဘောင် ကလေး ပေါ် တက်ပီးလျှောက်ဆော့၊ ကျနော်ကို ဘေးကနေ သူ့လက်တွေကို ကိုင်ပီး ထိန်းခိုင်း၊ တဟိဟိ နဲ့ဖြစ်နေတာ။ မြို့ထဲရောက်တော့လည်း ဒါကဘာ၊ ဟိုဟာက ဘာ ဆိုပီး ကျနော်ကို ဆရာလုပ်ပီး ရှင်းပြ နေတာကို ပြုံးစိစိနဲ့ နားထောင်နေရတယ်။ ဘာကြောင့် ချက်ချင်း လက်ငင်းကြီး ခုမှလူချင်းတွေ့ပီး ခုလို အဆင့်တွေ ရောက်ကုန်တာလဲဆိုတော့ကော ခင်ဗျားတို့ နားလည်ချင်မှနားလည်လိမ့်မယ်။ အရင်ကထဲက ဖုန်းထဲမှာ ရင်းနှီးပီးသားဖြစ်တာရယ်၊ စာသမားချင်းချင်းဖြစ်တာရယ်၊ တစ်လောကလုံးမှာ ဗမာစကား ပြောတဲ့လူဆိုလို့ သူရယ်ကျနော်ရယ် ပွဲယောက်ထဲရှိနေသလိုဖြစ်နေတာရယ်ကြောင့်ဗျာ။ ခုလိုရင်းရင်း နီးနီး ပေါင်းကြည့်လေလေ သူနဲ့ကျနော်က စရွေးကိုက်လေလေ ဆိုတာ ပိုပိုသိလာတာလဲ ပါမှာပေါ့ဗျာ။ တိုတို ပြောရရင် မြို့ထဲက ဈေးကလေးမှာ ပွဲယောက်သားလှည့်ပတ်ကြည့်ပီး ဟိုဝယ်ဒီဝယ်ပေါ့၊ သူတို့မြို့က ရှေ့ပင်း မောတွေဘာတွေရှိပေမယ့် အဲ့ဒီလို အသားစိုလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်၊ အသီးအရွယ်၊ သစ်သီး၊ လက်လုပ် လူသုံးကုန်၊ အဝတ်အထည်လေးတွေ မြို့အလည်ကွက်လပ်မှာ ချရောင်း တဲ့ဈေးက နေ့တိုင်းမရှိဘူးတဲ့။ (ရှမ်းပြေက ငါးရက်တစ်ဈေးလိုပေါ့) နေ့လည်ပိုင်းရောက်တော့ အိမ်ပြန်လာကြတယ်။ လမ်းမှာ အထုပ်ကြီး တွေကို တရွတ်တိုက်ဆွဲပီး သယ်လာရတာ ကျနော်ပေါ့ဗျာ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဝယ်ခြမ်းလာတာတွေ မီးဖိုခန်းထဲ နေရာချ၊ နေ့လည်စာ တူတူစားပေါ့။ ဟင်းတွေကတော့ သိတဲ့အတိုင်း ငါးခူကြော် ချက်၊ ငါးပိရည်၊ အတို့အမြှုပ်စုံ၊ ချဉ်ရည်ဟင်း၊ ယိုးဒယားဆန် မွှေးမွှေးလေးနဲ့ချက်ထားတဲ့ထမင်း... မောင်ချမ်းတို့ နတ်ပြေ ရောက် နေသလိုပဲဆရာရေဟီး။ ရေရေလည်လည် ငတ်ထားတာကြာပီ မဟုတ်လားဗျာ။ အသေကိုအုပ်တာ။ စားပီးတာနဲ့ လှုပ်တောင်မလှုပ်ချင်တော့ဘူး။ သူ့ဆီက ဦးချိန်တိ အစာကြေးဆေးတွေတောင်းပီး ငါးရသေး တယ်။ ငိုက်ကြီးကယ်နေလို့ဟီး။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

နေ့လည်စာ အုပ်ပီးတာတောင် ညစာက ဘာစားရဦးမှာလဲ မသိဘူး ဆိုပီး စိတ်ကူးနဲ့ အူမြူးနေတာ။ (ငတ်ကြီး ကျချက်ဟီး) စားသောက်ပီးတော့အပေါ်ထပ် အခန်းကိုတက်လာပီး ထုံးစံအတိုင်း စာအုပ် တစ်အုပ်ကောက်ကိုင်ပီး နှပ်နေလိုက်တာ ညနေစောင်းသွားတယ်။ အိမ်အောက်ထပ်မှာ အလုပ်ရှုပ် နေတဲ့ ညီမလေး အပေါ်ထပ်တက်လာပီး ဟောလူ! ဒီည ရုပ်ရှင်သွားရအောင်လေ တဲ့။ အင်း သွားတာပေါ့ လို့ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ (နောက်ပိုင်း သတိထားမိလာတာက ညီမလေးနဲ့ကျနော်က တစ်ယောက်ယောက်က ဒါလုပ်ရအောင်လို့ စလိုက်တာနဲ့ နောက်တစ်ယောက်က မငြင်းဘူးရယ် .. ဥရုညီစရာမလိုဘူး.. လုပ်လိုက်လေ ဆိုတာချည်းပဲဗျ) ဒါဆို ညစာ စားပီးမှ လစ်တာပေါ့ ညစာစားဖို့ပြင်လိုက်တော့မယ် ခဏနေဆင်းလာခဲ့ ဆိုပီး ပြန်ဆင်းသွားတယ်။ ဒါနဲ့ကျနော်လည်း ရေမိုးချိုးဖို့ပြင်တယ်။ ဒီလောက်အေးနေတဲ့ ရာသီဥတုမှာကို ရေသရဲ ကျနော်က တစ်ရက် ဥရုလောက် ရေမချိုးရ မနေနိုင်ဘူး။ ဒါနဲ့ ရေချိုးခန်းထဲဝင် ရေခွေးခွေးလေးနဲ့ ရေပန်း အောက်မယ် ဖိမ်ခံပီး အကြာကြီးချိုးနေမိတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ပေါက်ကရထဖြစ်သေးတယ်။ ဟို ညီမလေးပေါ့ ရေချိုး ခန်းထဲဝင်လာတာ။ အိမ်သာက ရေချိုးခန်းထဲမှာ ဆိုတော့ ရှူးဝင်ပေါက်တာတဲ့။ ခက်တာက သူတို့ အိမ်က အိပ်ခန်း၊ ရေချိုးခန်း တံခါးတွေမှန်သမျှ ကလန့်မတပ်ထားဘူး။

ဒီတော့ တံခါးလေးစေ့ပီး ရေချိုးတဲ့ မှန်ခန်းလေးထဲဝင် မှန်တံခါးပိတ်ပီး ချိုးနေမိတာပေါ့။ ကိုယ့်အရှိန်နဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့ မသိဘူးရယ်။ ဝင်ပေါက်ဝကို ကျောပေးထားရင်း လူရိပ်လိုလိုဖျတ်ကန်တွေ့မိတာနဲ့ သမင် လည်ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ သောက်ကျိုးနဲ့ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ အပေါက်ဝကနေ လှမ်းကြည့်နေတဲ့ ညီမလေးဖြစ်နေတယ်။ ရေချိုးခန်းမှန်တံခါးက မှန်အကြည်တပ် ထားတာ ဆိုတော့ ဖင်တုံးလုံး မောင်ချမ်းကို ခင်ဗျာ သူ့မျက်စိရှေ့တည့်တည့် ဖန်ချိုင့်ထဲက ရွှေငါးလေးလို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းပေါ့ဟီး။ တော်သေးတာက ကျနော်က ကျောပေးထားတဲ့ အနေအထားမို့ ကျောပြင်ရယ်၊ ဖင်ပြောင်ကြီးရယ်ပဲမြင်သွားတာလေ။ အရှေ့ဖက်သာ လှည့်ချိုးနေမိလို့ကတော့ ဂေါက်တံကြီး တရမ်းရမ်းပါ မြင်လိုက်ရမှာအတိ။ ကိုယ့်ဗာသာ ရေသံတွေနဲ့ ဆိုတော့ သူဘယ်အချိန်က ကြည့်နေမှန်း မသိလိုက်ဘူးရယ်။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့မှ ပါးစပ်ကလေးကို လက်ဖဝါးနဲ့အုပ်ပီး ရယ်ချင်နေတဲ့ဟန်လေးနဲ့ ထွက်ပြေးသွားတယ်။

ညစာတူတူစားကြတော့ ကျနော်က မျက်နှာပူလို့ပေါ့။ သူကတော့ တခပ်ခပ်နဲ့ ကျနော်ကိုကြည့်ကြည့်ပီးရယ်နေတာ။ ဘာလဲဟာ! ဆိုတော့.. အကိုက အနွေးထည်အင်းကျီ ဝတ်ထားရင် မသိသာဘူးနော် တဲ့။ ဟမ်! ဘာကိုပြောတာလဲဆိုတော့ ကိုယ်လုံးလေ ကိုယ်လုံး တဲ့.. ဟရောင်! တော်တော့ ဆိုတာကို ဆက်ပြောနေသေးတယ်။ တောင့်တော့ အတောင့်သား ကိုယ်လုံးရှိ၊ တင်ပါးရှိ ပဲတဲ့။ ကျနော်မှာရှက် လွန်းလို့ ထမင်းကို ခေါင်းငုံ့ပီး စားနေရတာပေါ့ဗျာ။ နောက်တော့ အေးဘာ! မင်းသတ္တိရှိရင် ရေချိုးကြည့်လေ ငါလာချောင်းဦးမယ် လို့ပြောလိုက်တော့ .. ဟီး! အကိုမပြန်မချင်း ရေမချိုးတော့ဘူး မီးမီးကြောက်ကြောက် တဲ့။

အဲ့ဒီညက မျက်နှာပူနေပေမယ့် မျက်နှာပြောင်တဲ့ ညီမလေးကြောင့် ခဏနေတော့လည်း မရှက်တော့ပါဘူး။ မြို့ထဲသွား၊ ရုပ်ရှင်တူတူကြည့်ဖြစ်တယ်။ ပြန်လာတော့ ရာသီဥတုက ကြောက်စရာ ကောင်းအောင် အေးစက်နေပီ။ လေကလည်း တပီးပီးတိုက်လို့။ လက်အိတ် မပါတဲ့ ကျနော်လက်ချောင်းတွေ ကျဉ်ထုံလာတော့ ညီမလေးက သူ့ သားမွေးကုတ်အင်းကျီ လက်ထဲ ကျနော်လက်ချောင်းတွေကို အတင်းထိုး ထည့်ထားပေးတယ်။ ပီးတော့ ငြိမ်ငြိမ်မနေဘူး။ ကျနော်လက်ဖဝါးတွေကို သူ့လက်ချောင်း ပျော့ပျော့ လေး တွေနဲ့ ကုတ်ပီး ဆော့နေသေးတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပီး အိမ်ထဲ ဝင်လိုက် တော့မှ နွေးကနဲဖြစ်ပီး သက်သာ သွားတယ်။ ရာသီဥတုက အားကစား သမားများ

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အကြိုက်ပါခင်ည... လို့ ပြောင်ချော်ချော် နောက်တောက် တောက်ပြောရင်း ကျနော်ညီမလေးက နေ့လည်က ဝယ်လာတဲ့ ဝိုင်ပုလင်းတွေ ထုတ်လာတယ်။ သစ်သီးနည်း နည်းအခွံနွာတယ်။ ပီးတော့မှ ဧည့်ခန်းက ဆိုဗာခုံရည်ပေါ် နှစ်ယောက်သား စောင်အပါးလေးတွေခြုံ၊ ဝိုင်လေး မော့၊ အမြည်းအဖြစ်သစ်သီးလေးကိုက်၊ စာအကြောင်းပေအကြောင်း အာလူးလေးတွေဖုတ်၊ ရီဝေဝေနေပေါ့ (ပြောရင်းလွမ်းထွာအေ) ညဉ့်နက်တော့ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ သူ့အိပ်ခန်းထဲဝင် အိပ်ယာပေါ်တက်ပြီး တူတူအိပ် လိုက်ကြတယ်။ ပထမည ကလိုတော့ သူပုံစံကသိပ်ရှိုးတိုး ရှုနဲ့တန်မဖြစ်တော့တာသတိ ထားမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တနင်းဂနွေနေ့ရောက်သွားတယ်။ ညနေဖက် ရထားနဲ့ ကျနော်လည်းပြန်ရတော့မယ်ဗျ။ မနက်စာ မုန့်ဟင်း ခါးလေး စားသွားဆိုပီး ချက်ကျွေး ရှာပါတယ်။ (ဧည့်ဝတ်တော့ အတော်ကြေရှာတာ) နေ့လည်စာကိုလည်း သေသေ ချာချာလေး ချက်ကျွေးတဲ့အပြင်၊ ချဉ်ပေါင်ကျော်၊ ငါးပိကောင်၊ ငါးရဲ့ခြောက်၊ အစရှိသဖြင့် အကုန်လုံး မူးတွေပလုံးတွေနဲ့သေသေချာချာ ပါဆယ် ထည့်ပေးသေးတာ။ (ဒီလိုညီမလေးမျိုး ဘယ်နား သွားရှာမလဲဗျာ)

နေ့လည်စာ စားပြီးတော့ ခဏအိပ်ယာထဲ ဝင်ခွေနေလိုက်သေးတယ်။ ပြန်ရမယ့် ခရီးက နည်းတာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ စိတ်လေလေနဲ့ပေါ့ဗျာ။ နေ့လည်ခနာရီ လောက်ရှိတော့ ညီမလေး အခန်း ထဲဝင်လာတယ်။ အထုတ်တွေ ဘာတွေသေချာထုတ်ထားပေးတယ် ဘယ်အထုပ်က ဘာနော် ဘာညာတွေ မှာနေတာ။ ပီးတော့ ကျနော်ဘေးမှာ လာဝင်ခွေအိပ်တယ်။ ငါနင့်ဆီလာလည်ရတာ ပျော်တယ်ဟ ညီမလေးရ ပြန်တောင်မပြန်ချင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တော့ မျက်နှာလေးက ဝမ်းနည်းသွားတယ်။ ဒါကထုံးစံပဲလေ။ ခဏ နေရင် သူလည်း တစ်ယောက်ထဲ ဒီအခန်းလေးထဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှာ။ ကျနော်လည်း အရင်လိုပဲ မပျော်လည်း ပျော်လည်း တစ်ယောက်ထဲ အေးတိအေးစက် အခန်းထဲကို ပြန်ရောက်သွားတော့မှာမဟုတ်လား။ အမြဲ မှုန်ပြာ ရီရိုင်းနေတဲ့ အေးစက်စက်ရာသီဥတုကြီးမှာ အပေါင်းအဖော်မရှိတစ်ယောက်ထဲ ရှင်သန်ရတာ မလွယ်ပါဘူး ဆရာတို့ရာ။ ခုလည်း အင်္ဂါဂြိုဟ် မှာဆိုရတဲ့ ရှားရှားပါးပါး လူသား ၂ယောက်လိုဖြစ်နေတဲ့ ညီမ လေးနဲ့ ကျနော်က ခွဲရတော့မယ်ဆိုတော့တာ တစ်မျိုးကြီးရယ်လေ။ အဲ့ဒါနဲ့ ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးကို ဆွဲပီးနမ်း လိုက်မိတယ်။ (မောင်ချမ်းကို ဝှင်ဖန်ပီလို့တွေးနေကြပီလား မထင်ပါနဲ့ ဆက်ဖတ်ကြပါခင်ညာ) အဲ့ဒီမှာ ငိုချင်ရက် လက်တို့ဖြစ်သွားတဲ့ ညီမလေးက အကိုရာ! ဒီနေ့မပြန်ပါနဲ့ဦးဟာ တဲ့။ နက်ဖန်မနက်စောစော ရထားနဲ့ပြန်လည်း ရတာပဲဟာတဲ့။ ကျနော်ကလည်း တအားပြန်ချင်နေတာဆိုတော့ တစ်လုံးပဲပြန်ပြော လိုက်တယ် အေး!!! လို့ အဟီး။

ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ လက်လွန်သလိုလိုဖြစ်သွားတယ်ဗျ။ သူ့ကိုဖက်နမ်းတာက နဖူးလေးပါးလေးပါ။ ကျနော်နမ်းနေတာကို ငြိမ်ငြိမ်လေးခံနေတော့တာ စိတ်ယားလာပီး နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းလိုက်မိတယ်။ သူက အသာလေးရုန်းထွက်ပီး ဟေ့လူကြီး! ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ တဲ့ဟီး။ ဘာလုပ်လို့လဲဟာ ဆိုပီး ရူးချင်ယောင်ဆောင်လိုက်တော့.. ဟွန်းနော်! ကျုပ်က ရှင့်ရည်းစားမဟုတ်ဘူးနော် တဲ့အဟီး။ အဲ့လိုသာ ဟောက်ဟမ်းနေတာ လူကတော့ ကျနော်ကို အသေဖက်ထားပီဗျ။

ဟိဟိ ညီအကိုတွေကို ကျနော်ပစ်ထားလိုက်တာ တစ်ပတ်လောက်တောင်ရှိသွားပီလားမသိဘူး။ ကုတင် ပေါ်မှာခွေနေရင်း ညာတာပါတေးနဲ့ ညီမလေး နှုတ်ခမ်းကို အနမ်းပေးလိုက်တဲ့အခန်းမှာရပ်နေတာ မလား။ ဆက် ပြောမယ်နော်။ မိုးအေးအေးနဲ့ဆိုတော့ ဘဒ္ဒဝိဇ္ဇာလေး မော့ရင်းစမြို့ပြန်လို့ လွှတ်ကောင်းဟီး။

ခင်ညားတို့စိတ်ထဲမယ် ငချမ်းကိုတို့ လက်သွက် ခြေသွက်လှုပ်ရှားတော့မယ်လို့ ထင်ကောင်း ထင်နေကြလိမ့်မယ်။ အမှန်က ဟုတ်ပူးဗျ။ သူ့နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ဖွဖွလေး နမ်းတာခံလိုက်ရတော့ ညောင်နာနာ အသံလေးနဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အပေါ်ပိုင်းမှာပြောသလို ပွစိပွစိ အပြောခံလိုက်ရတော့ ကျနော်လည်း လန့်သွားတာပေါ့။ ဘယ်နှယ် သူများအိမ်လည်း လာလည်သေးတယ်၊ ချက်ကျွေးသမျှလည်း တစ်ဖြနစ်ဖြနစ်သေး၊ ဒီလို လုပ်တယ် ဆိုတော့ ဘယ်ကောင်းပျံ့မလဲနော်။ သားရေပေါ်အိပ်သားရေနားစား ဖြစ်မနေဘူးလား။ ဟဲ့! သောက်ပလုတ်တုပ် ငါတော့ လက်လွန်တော့မယ်ဟ ဆိုပီး လန့်သွားတာပေါ့။ ချက်ချင်း ကိုယ်ရှိန်သတ်ပီး မျက်နှာချိုသွေး လိုက်ရတယ်။ ပြောင်ချော်ချော် နောက်တောက်တောက်နဲ့ပေါက်ကရတွေလျှောက် ပြောပစ် လိုက်တာပေါ့။ ဘယ်ရမလဲ မောင်ချမ်းပဲဟဟဟဟ။

ဒကာမလေး တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့ ဒါတွေက ပညတ်ချက်တွေပါကွယ်.. တကယ်ဆိုဦးဇင်းတို့က အရိယာအဆင့်ရောက်နေပါပီ.. ဒကာမလေး သမာဓိအား ဘယ်လောက်ကောင်း မကောင်းစမ်းကြည့်လိုက် တာပါ.. ဘာညာတွေ မဟုတ်တရုတ်တွေ လျှောက်အာလူးဖုတ်ပစ် လိုက်တော့ အူတူတူလေး ငေးနေရင်း ကျနော်ရင်ဘတ်ကို လက်သီးဆုပ်ကလေးနဲ့ လှမ်းထုလာတယ်။ ဟွန်းနော် လူကြီးကိုက ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး တဲ့ အဲ့လိုပြောရင်းရှက်ဝဲဝဲဟန်လေးနဲ့ မျက်လွှာချထားတယ်ဗျာ အဟီး။ အဲ့ဒီတော့မှ ကျနော်လည်း အမလေး တော်ပါသေးရဲ့ ဆိုပီး သက်ပြင်းလေး ခိုးချ အသာလေး ကုတင်ပေါ်က ဆင်းပီး ရေချိုးခန်းထဲဝင် ရေမိုးချိုးရင်း မနက်ခင်း ဈေးကဝယ်လာတဲ့ မုတ်ဆိတ်ရိပ်ဂျုတ်လေးနဲ့ မျက်နှာတစ်ဝိုက် အမွှေးအမျှင်တွေကို ဖိမိန့်ပြောင်စင် နေအောင် သုတ်သင်ပစ် လိုက်တယ်။ ကျနော်ရေချိုးတက်လာပီး အိပ်ခန်းထဲပြန်ဝင်သွားတော့ ညီမလေးက ကျနော် ကိုအဲ့သြနေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း ဟမ်! ဒါဘယ်က တရုတ်ကလေးလဲ တဲ့ ဟီး (မူးမူးနဲ့ ကိုယ်ရည်သွေးရရင် ကျနော်ကလည်း တပ်ကြပ်ကြီးလို ဆစ်ပက်တွေ ဘာတွေသာမရှိသာ နှုတ်ခမ်း မွှေးမုတ်ဆိတ်မွှေး တွေမရှိရင် သင့်တင့်လျှောက်ပတ်တဲ့ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်နဲ့ ချာတိတ် ကလေးရုပ်ကိုးဗျာ ဟီဟီ။

အဲ့ဒါတွေရိပ်ထားရင် စီးကရက်ဘီယာ အစရှိတာတွေတောင် မှတ်ပုံတင် မပါရင် ဆိုင်တွေက မရောင်းဘူးရယ် "ဆောရီ ဖလားဝါး! ယူအာအန်ဒါအေရ်" ဆိုပီး မောင်းမောင်းထုတ်တာ ခံရတယ် မ မိုက်ပူးဗျာ (မူးနေလို့ သောက်ရှက်မရှိ ကိုယ်ရည်လျှောက်သွေးနေတာ ခွင့်လွှတ်ကြပါ ညီအကိုတို့ရာနော်လို့ :D) အဲ့မှာ ကျနော်က အပေါ်ပိုင်းဗလာ အောက်ပိုင်းက မွှေးပွတဘက်လေး ပတ်ထားတာဆိုတော့ ပြုံးစိစိနဲ့ အို!တရုတ်ကြီးပါဗျာ လိုပြန်ပြောလိုက်တော့ .. ဘာမှမကြီးဘူး လူကဖြင့် ကလေးရုပ်ကလေး မကြီးဘူး တဲ့.. ကြီးပါတယ်ဆိုနေမှ ငါပြလိုက်ရ ဆိုပီး ခါးက ပတ်ထားတဲ့တဘက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်တော့ဟေ့လူ! မယုတ် ပတ်နဲ့ ဆိုပီး ကျနော်ကို ကျောပေးပီးရှက်ရှက်နဲ့ ခွေအိပ်နေတယ် အဟီ။ ကျနော်လည်း အဝတ်အစား ကောက် ဝတ်ပီး မပြန်ဖြစ်မယ့် တူတူ အပြင်ထွက်ရအောင်ကွာ ဆိုပီး အဖော်ငြိုလိုက်တော့ ညီမလေးက ကျောင်းထဲ သွား မယ်လေဆိုပီး လူးလဲ့ထ အဝတ်အစား ကောက်လဲ့လာတယ်။ သူ့အဝတ်အစားလဲ နေတဲ့အချိန် ကျနော် က အခန်း ပြင်ထွက်ထားပေးရတာပေါ့။

၂ယောက်သား အပြင်ထွက်လာကြတော့ နည်းနည်း တောင်မှောင်စပျိုးနေပီ။ အိမ်နဲ့မလှမ်း မကမ်း သူတို့ ကျောင်း ကမ်းပတ်စ်ထဲမယ် ဟိုလိုက်ကြည့်၊ ဒီလိုက်ကြည့် လမ်းတူတူလျှောက်ရင်း စကားလေး ဘာလေးပြောပေါ့။ (ခပ်တည်တည်နဲ့ ပုခုံးကိုသိုင်းဖက်ထားတာကိုတော့ မလွှတ်ပေးဘူးဟီ) ကျောင်းထဲလည်း အတော်နဲ့ကော ကျောင်းသား သမ္မဂဘားထဲဝင်ပီး ဘီယာဝင်နက်ကြသေးတယ်။ တနင်္ဂနွေည ဆိုတော့ ဘားထဲမယ် လူကိုရိုင်းနေတာ ကျနော်တို့၂ယောက်ထဲပဲရှိတယ်ဗျာ။ ထွေထွေထူးထူးတော့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ တက္ကသိုလ်ပရဂျက်တိုက်ကိုမြင်ရတဲ့ ဗျူးကောင်းကောင်းမှာထိုင်၊ မှန်ချပ်ကြီးရှေ့နားမယ် ဘီယာတစ်ခွက် စီမော့ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ အာလူးဖုတ်ရင်း ပျော်နေကြတာတာပါပဲ။ ညဉ့်နက်တော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရယ်မောနောက် ပြောင်တွန်း ထိုးရင်း

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အိမ်ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညစာတူတူစား၊ ရင်ချောင်အောင် ဝိုင်အနီနည်းနည်းစီ ထပ်ကပ်လိုက်ကြရင်း စောစောစီးစီး အိပ်ယာဝင် ကြတယ်။ မနက်ကြာရင် သူလည်းကျောင်းတက်ရမယ်၊ ကျနော်လည်း အစောဆုံး ရထားနဲ့ပြန်ရတော့ မယ်လေ။ တော်တော်လေး ရင်းနှီးလာကြပီဆိုတော့ကာ အိပ်ယာထရောက်တော့ ဇက်ရဲလက်ရဲ လေး တွေဖြစ်လာကြတယ်ဆို ပါတော့။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဖက်တာတွေ၊ ခွတာတွေလုပ်လာကြတယ်။ ကလိထိုးပီးဆော့တာ တွေလည်းလုပ်လာကြတယ်။ တို့သလိုလိုဆိတ်သလိုလိုနဲ့ အတို့အမြုပ်စားတာ လေးတွေ ပါ ပါလာပီဟီး။ အဲ့ဒီမယ် ရီဝေဝေဖြစ်ကြတာ ဆိုတော့ကာ သင့်၏မသင့်၏ မစဉ်းစားမိ ကြတော့ ဘူးဗျ။ လက်အရင်လွန်တာက ကျနော်ပါ။ မျက်နှာတဝိုက်ကို လျှောက်ပီး တရွတ်ရွတ်မွှေးမွှေး ပေးသလို လုပ်နေရင်း လည်တိုင်တဝိုက်ကိုပါ လျှောက်နမ်းပစ်လိုက်မိတာလေ။ ပထမကတော့ တခပ်ခပ်နဲ့ သူက တွန့်လိမ်ပီး ဟိုရှောင်ဒီရှောင်လုပ်နေပေမယ့် လည်တိုင်နဲ့ရင်ညွန့်နေရာတွေ နှုတ်ခမ်းနဲ့ ပွတ်ဆွဲခံရတဲ့ အချိန် ကြတော့ ရယ်သံပျောက်သွားတယ်။ အာဆိုတဲ့ဖီးလ်တက်သံလေး ထွက်လာပီး ငြိမ်ကျသွားတာဗျ။

ကျနော်လည်း ထိန်းရမှာကို မထိန်းနိုင်ပဲ စိတ်နောက် ကိုယ်ပါတွေဖြစ်ကုန်ရော။ ဟာသ မြှောက်တာ တစ်ခုက အကို မလုပ်ပါနဲ့ဟာ လွန်ကုန်တော့မယ် ဆိုပီး တုန်တုန်ရီရီလေးနဲ့ ညီမလေးတောင်းပန် နေတဲ့ကြားက အတင်းသွားရာစီယာ ရေညှိစိမ်းကို မချွတ်ပဲ ချိုပူးတွေပေါ်အောင်ဆိုပီး တွန်းတင်ဖို့ကြိုးစား တာ မရဘူးရယ်။ ဟေ့လူ! နာတယ်ဗျ ဆိုပီး အော်လာမှ သတိထားမိတယ်။ သွားရာက ချိုပူးအောက်ခြေ နားမယ် သံကိုင်လိုလို သတ္တုကိုင်လိုလို အဝိုက်ပါတာကိုးဗျ။ အဲ့ဒါကို သောက်ရမ်းကြီးတွန်းတင်နေတော့ ချိုပူးနဲ့ထစ်နေတာဟီး။ ခဏလေးပါ ညီမလေးရာ ချုံ့ပဲစို့မှာနော်လို့ (ယောကျာ်းတို့ ထုံးစံအတိုင်း ပလီပလာ ပြောတာပေါ့မို့) ဟွန်း! ဆိုပီး မျက်စောင်း တစ်ချက်ပစ်လိုက်ရင်း ကျောဖက်က ချိတ်ကို ဖြုတ်ပေးလာတယ်။ လိမ္မာလိုက်တဲ့ ကလေး :P အဲ့ဒီမှာ သံကိုင်တပ်ထားရခြင်းလို့ ဝှက်ချက်ကိုတွေ့တော့တာပေါ့လေ။ လူကသာ ကျားပိန်လေး ချိုပူးက အတုတ်ကြီးလေ။ လူကမူကြို ချိုပူးက တက္ကသိုလ် ဆိုတာ ဒါမျိုးနေမယ်ဟီး။ လက်ဖဝါး နဲ့ အုပ်ကိုင်တာ မဆံ့ဘူးရယ်။ နွေးနွေးအိအိ တထွေးကြီး။ ဘယ်ကောညာပါ ဆုပ်ကိုင်ပီးဆော့လိုက် စို့လိုက်နဲ့ သောင်းကျန်းပစ် လိုက်မိတယ်။ သူလည်း လူးလို့မ့်နေတာပဲ။ အခန်းထဲမှာ ကျနော် လိင်စိတ်ကြွလို့ နာမူတ်သံ တရှူးရှူးရယ် ညီမလေးရဲ့ အဟင်း.. အိုက္က.. အာ.. အာ ဆိုတဲ့ငြီးသံတွေ ဆူညံနေတာပဲ။ ချိုစို့တာ ၊ လက်သ ရမ်း တာ ဝသွားတော့မှ အောက်က ဝွမ်းခံဘောင်းဘီရှည်လေးကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။ အဟီး.. အောက်ခံ ဘောင်းဘီမဝတ်ထားဘူးဗျ။ မီးရောင်အောက်မှာ အဖုတ်ကို လှမ်းကြည့် လိုက်တော့ အရည်စို့နေတယ်။ ဒါပေမယ့် လုံးဝမထိသေးဘူး။ ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို အသာလေးမ ပီး မှောက်ခုံ အိပ်ခိုင်း လိုက်တယ်။ ကျနော်ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ခါးသိမ်သိမ် လေး အောက်က ဖင်တုံးကြီးက လှမုလှပျို။ သာမန် ကောင်မလေးတွေနဲ့မတူတာက တအားကြီးတင်းပီး ကျစ်လစ်လွန်းနေတာ။ (သူက ကပ်ဘောင်ဆင် အမြဲကစား၊ ယောဂတွေဘာတွေအပြင်၊ အားကစားရုံကလည်း မှန်မှန်သွားနေတာမို့လားမသိဘူး) ကျနော် လည်း စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပဲ ဖင်တုံးကြီးပေါ် မျက်နှာမှောက်ပီး တဆတ်ဆတ်နဲ့ လျှောက်ကိုက်တော့တာပေါ့။ နာအောင်ကိုက်တာမဟုတ်ဘူးဗျ။ ခပ်ဆဆလေးတွေ လိုက်ကိုက်တာ။ (မယုံရင်စမ်းကြည့်ကြ ညီအကိုတို့ .. ကောင်မလေးတွေ တော်တော်များများ အင်မတန် စိတ်ထလာတာဗျ) ထွန့်ထွန့်ကိုလူးနေတာပေါ့ဗျ။ အဲ့ဒီ အနေအထားမှာမှ ဖင်တုံးကြီး ၂ခုကို လက် ၂ဖက်နဲ့ အသာလေးဖြုတ်ပီး မပြုတ်ပြုတ်ဖြစ်နေတဲ့ ဟိုးအတွင်းထဲက အဖုတ်ဖောင်းဖောင်း အရည်စို့စို့လေးကို လျှာအရည်ကြီးထုတ်ပီး တစ်ချက်တစ်ချက် လှမ်းလှမ်းပီး လျှာဖျား လေးနဲ့ တို့တို့ပေးလိုက်တာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်တက်သွားရှာတယ်။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဲ့လိုဆွရတာ အားရတော့မှ ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ဝုန်းကန်ပက်လက် ပြန်ဆွဲလုနီးပီး ကျနော်မျက်နှာနဲ့ အဖုတ်ကိုအပ်ပီး အသေကုန်းလျှက်တော့တာဗျို့။ အိပ်ယာထဲမှာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ကို ဖြစ်ကုန်တာ။ သတိလက်လွှတ်နဲ့ ထထိုင်တော့မလိုတွေလုပ်၊ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ အကို! အမလေး သေဘီ သေဘီ ဆိုပီး အကျယ်ကြီးတွေအော်လိုအော်၊ ကျနော်ဆံပင်တွေကို တအားဆွဲထားရင်း အဖုတ်နဲ့မျက်နှာကို သတိလက်လွှတ်ပွတ်လိုပွတ် ရှုပ်ရှက်ကိုခတ်ကုန်တာဗျာ။ တစ်ကိုယ်လုံး ခါခါတက်လာတော့မှ အဖုတ်ထဲ လက်နှိုက်ပီး ဆော့ပေးလိုက်မိတယ်။ ၃-၄ချက်လောက်ပဲ နှိုက်ရသေးတယ်။ ရှုံ့ပွရှုံ့ပွနဲ့ ကျနော်လက်ချောင်းကို ညှစ်ပီးတစ်ချီ ပီးသွားတယ်။ နှိုက်နေတာကို မရပ်ပဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆက်နှိုက်ပေးနေရင်း နို့သီးခေါင်း လေးတွေကိုပါ ဘယ်ညာ ဟိုဖက်ဒီဖက်ပြောင်းပီး ချေပေး၊ ကစားပေးနေလိုက်တာ သိပ်မကြာဘူး အားနဲ့ လို့သံရှည်တစ်ချက်ဆွဲအော်ရင်း နောက်ထပ်တစ်ချီထပ်ပီးသွားပြန်ရော။ အဲ့ဒီတော့မှ ကျနော်လုပ်နေတာတွေ အကုန်ရပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကုတင်ဘေးက ခုံကလေးပေါ်တင်ထားတဲ့ တစ်ရှူးကို လှမ်းယူပီး လက်တွေ ဘာတွေသုတ်၊ အဖုတ်ရည်တွေပေးနေတဲ့ မျက်နှာတွေပါ သုတ်ပေါ့လေ အဟီး။ ညီမလေးကတော့ မီးကင်ခံ လိုက်ရတဲ့ ငှက်ပျောညွန့်ကလေးလိုပဲ ခွေခွေလေး ပျော့ခွေပီး မှိုန်းနေရှာတယ်။ ကျနော်လည်း ကုတင်ပေါ်က ဆင်းပီး ရေချိုးခန်းထဲဝင် ဘေစင်မှာ မျက်နှာသစ်၊ ပလုတ်ကျင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပီးမှ အိပ်ယာပေါ် ပြန်တက် လာ ခဲ့တယ်။ ခွေနေတဲ့ ညီမလေး ကျနော်ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်လာပီး ဖက်အိပ်လာတယ်။ ကျနော် ဘောင်းဘီ အောက်က ခုံးပျံကို အသာလေး အုပ်ကိုင်ပီး ပွတ်ပေးလာမှန်း အထိအတွေ့အရသိလိုက်ရတော့ ထောင်းကနဲ ထ စပြုလာတယ်။ ဘောင်းဘီကို လျှောချလိုက်ပီး တင်းနေတဲ့ ကျနော် ခုံးပျံကို သေသေချာချာ ဆုပ်ကိုင်လာ တော့မှ သတိတစ်ခုဝင်လာတယ်။ စိတ်ကလွန်ဆွဲနေပီဗျ။

အရေးကောင်းတုံးဒိန်းဒေါင်းဖျက်တယ်ပဲ ဆိုဆို ပြောစရာတစ်ခုရှိလာပြန်ပီ ညီအကိုတို့ရော။ ကျနော် အဲ့လို ခြေလွန်လက်လွန်တွေ လျှောက်လုပ်လိုက်ခဲ့မိတာ ရီတီတီအရှိန်လေးနဲ့မို့ပါဗျာ။ အခုအရှိန်ကုန် သလောက်ရှိသွားပီဆိုတော့ကာ မူလအသိစိတ်က ပြန်ဝင်လာပီလေ။ ဟာ! ငါမှားတော့မယ်ဆိုတဲ့ အတွေး ကြီး။ ဘာမှားတော့မှာလဲဆိုတော့ကာ ညီမလေးမှာ ချစ်သူရှိတယ်ဗျ။ ကောင်းကြသေးရဲ့လား အရပ်က တို့ရယ်။ မောင်ချမ်းကိုတစ်ယောက် ကြာကူရီ ဇာတ်လမ်းရိုက်တော့မယ်ပေါ့။ ကျနော်အဲ့လို တွေးမိသွားပီဗျ။ ဒါဆိုလဲ အစထဲက ဒီလိုအခြေနေ မရောက်အောင်နေပေါ့ဆိုပီး ခင်ဗျားတို့ အပြစ်တင်လည်း ခံရမှာပဲဗျာ။ ဟုတ်ပါတယ် ကျနော်မဆင်ခြင်မိတာတွေပါ။ ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း သောက်ရူးဗျ။ ဒီအခြေနေထိ ရောက်တော့မှ တော်လောက်ပီဆိုတဲ့ စိတ်၊ ငါမလုပ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့စိတ်က ဝင်လာတော့တာလေ။ အဲ့မှာ ကျနော်ခုံးပျံကို လာပွတ်နေတဲ့ သူ့လက်ကို ဖယ်ပစ်လိုက်မိတယ်။ ထပ်ပီး လာကိုင်တယ်။ ဆွဲဖယ်ပစ်လိုက် တယ်။ အဲ့မှာ ပြဿနာစပီပေါ့။

အကို! ရှင်ဘာ လုပ်တာလဲ

ညီမလေး တော်ပီဟ .. လွန်ကုန်တော့မယ်

ဘာလွန်ကုန်တော့မှာလဲ လွန်နေပီလေ

တော်ပီဆိုကွာ

ပါးစပ်ကသာ တော်ပီဆို တော်ပီဆို ဒါကြီးက ဘာဖြစ်နေတာလဲ (ကျနော်ခုံးပျံကြီးကို တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မေးနေတာ ဟိုကောင်ကလည်း တင်းပီး မာတောင့်နေတာလေဟီး)

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

မှားကုန်မယ်စိုးလို့ ညီမလေးရာ ဟာ.. ဟောကောင်

ကိုင်း...ညီအကိုတို့ ယုံချင်ယုံမယုံချင်နေရာ။ ကျနော်ကို ပက်လက်လှန်တွန်းလှဲ ပီး ညီမလေး က တက်ခွထားပီဗျို့။ အံလေးတင်းတင်းကြိတ်ပီး ကျနော်တားချိန်တောင် မရလိုက်ဘူး ကျနော်ခုံးပျံကို သူလက် ချောင်းလေးတွေနဲ့တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း သူ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးအဝမှာ တွေ့ပီး ထိုင်ချ ပစ်လိုက် တာဗျာ။ ပူကနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားတယ်။ ညီမလေးပါးစပ်ဖျားကနေလဲ အမလေးနော်.. ကျွတ်ကျွတ် ဆို ပီး ငြီးသံလေးထွက်ကျလာတယ်။ ခုံးပျံထိပ်ဖူးလေးပဲ မြှုပ်ရုံဝင်သွားပီး ကြပ်လွန်းတော့ ဆက်မဝင်နိုင် တော့ဘူးဗျ။ သူ့အတင်းဖိချနေတာကို မဝင်ဘူး။ တင်းခံနေတာ။ ညီမလေးခမျာ ပြန်လည်း မချွတ်နိုင်၊ ဆက်ထိုင်ချရအောင်လည်း မချိမဆုံနဲ့ လေထဲမှာ ကွတတလေးဖြစ် နေရာတာ ပေါ့လေ။

အရမ်းငိုက်လာလို့ နက်ဖန်မှဆက်ရေးမယ်နော် :D

ဟိုဖက်မယ် အူးဇော်အူးရဲ့ကျိန်ဆဲသံ၊ ကိုသရဲရဲ့အံကြိတ်သံ၊ ကိုပေါက်ရဲ့ သာဓုခေါ်သံ၊ တပ်ကြပ်ကြီးရဲ့ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဆိုတဲ့သဘော(ကိုပန်းရိုင်းကို ဗန်းပြပီးရိတာ) ပါတဲ့ပိုင်တွေပွနေပါပေါ့လား ညီအကို တို့ရာဟီးဟီး။ ကျနော် အောစာတွေရေးတဲ့နေရာမယ် တစ်ခုပဲ အဓိက ထားပါတယ်။ ရိုးသားမှုပါ။ သောက်ကြီး သောက်ကျယ်တွေပြောပြန်ပီလို့ ကျနော်ညီအကိုတွေဆဲလည်းခံပါမယ်။ ရိုးရိုးကလေးပဲတင်ပြဖို့ ကြိုးစား ပါတယ်။ ကျနော်ဇာတ်လမ်းတွေထဲက ဇာတ်ကောင်တွေက ခင်ဗျားတို့လို သူလိုငါလို လူသားတွေပါ။ ကျနော် ရေးခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်းတွေထဲမယ် သူတို့ရဲ့သွင်ပြင်လက္ခဏာတွေဟာ မှန်ပါးဝါးတွေဖြစ်နေတာ ခင်ဗျားတို့ သတိထား မိလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ လူလွန်မသားတွေ မဟုတ်ပါ။ ပိုဆိုးတာက ကျနော်ပင်တိုင် ဇာတ် ကောင်မိုးသက် ဆိုတဲ့ကောင်က ကလေးကချေလို့ယူဆလို့ ရတဲ့နီးနီး ကိုယ်ရည်သွေးညံ့ဖျင်း နေပါတယ်။ တမင်လုပ်ထားတာလဲမဟုတ်ရပါ။ ဆိုလိုတာက သူတို့တွေသည် ခင်ဗျားတို့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က နေ့စဉ်မြင်နေကြလူတွေသာဖြစ်ပီး အဖြစ်အပျက်တွေသည်လည်းပဲ လူတိုင်းကြုံနိုင်သော မထူးဆန်းသော လောကီထုပ္ပ လူတို့ဇာတ်တွေပါလို့ ဆိုလိုချင်တာပါ။ ဇာတ်လမ်းတွေလျှောက်ရေးရတာ ပျင်းရိလာလို့ ကိုယ်တွေ့လေးတွေ ရေးပြလာတာလဲ ခုဆို ဥပုဒ်မြှောက်ရှိသွားပါပီ။ သတိထားကြည့်ပါ။ နေရာဒေသ ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မပါ ပါ။ မတတ်သာလို့ထည့်ရင်တောင်မှ ခပ်ပါးပါးလေးပဲ မှန်ပျူလေး လောက်ပဲရေးပါတယ်။ မသင့်တော်ဘူးလို့ထင်လို့ပါ။ အဓိက အဖြစ်အပျက်လောကပဲရေးပြပါတယ်။ ခုအဖြစ်အပျက်လည်းဒီလိုပဲ နာမည်တွေ၊နေရာဒေသတွေမပါ ပါ။ ဟိုးအဝေးကြီးတနေရာမှာ ကျနော်နဲ့ ဆုံဖူးတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်၊ဒါပါပဲ။

ငချမ်းကို မင့်ဇာတ်လမ်း ဖတ်မလို့ဟာ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲဆိုတော့ ဘာမှမဟုတ်ပါ ဘူး မူးလို့လျှောက်ပြောနေတာပါအဟိ။ ဟိုဘူဒါးကြီးတွေရိတ်တိလုပ်တာမခံနိုင်လို့များ ဒီလိုတွေပြောနေတယ် မထင်ပါနဲ့။ သူတို့တွေပြောလေလေ ကျနော်ကြိုက်လေလေပါဗျ။ လူ့လောကမှာ မထူးဆန်းသော အကြောင်း အရာ အဖြစ်အပျက်တွေလို့ဆိုထားသော်ငြား ယခု ဆက်ရေးပြမှာတွေကို ခင်ဗျားတို့ လက်ခံချင်မှ လက်ခံ နိုင်ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာလေး ကြိုတင်သတိပေးထားချင်ပါတယ်။ လူတချို့မှာထူးဆန်းတဲ့ အမူအကျင့်ရှိတယ် ဆိုတာလေးခင်ဗျားတို့ကို ပြောပြချင်လွန်းလို့ အမှန်အတိုင်းရေးပြလိုက်ပါတယ်။ ချင့်ချိန်ပီး ယုံကြပါတော့ မိတ်ဆွေများခင်ဗျား။ ဇာတ်လမ်းဆက်ပါပီ... ..

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အမလေးနော်.. ကျွတ်ကျွတ်.. မရဘူးကွာ ..နာလိုက်တာ.. ရှိးးး

အဲ့လိုလေး စုတ်သပ်ပြီးပြန်ရင်း ကုန်းကွကွလေးဖြစ်နေတဲ့ ညီမလေးကို ခင်ဗျားတို့ မျက်စိထဲမြင်ယောင် သာကြည့်ကြပေတော့ဗျို့။ မူလက မကောင်းဘူးထင်တယ် ဘာညာနဲ့ မူလက လုပ်နေတဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် ပက်လက်အိပ်နေရာက လက်ထောက်ပီးထထိုင်လိုက်ရင်း လိင်စိတ်ကထောင်းကနဲ အထ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါဖြစ်ကုန်ရော။ လက်တစ်ဖက်က နောက်ပြန်ထောက်ထားရင်း ကျန်တဲ့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ သူ့ခါးကျင်ကျင်လေးကို ကိုင်ထားရင်း သာသာလေးဖိပီး ထိုင်ချခိုင်းနေမိပီလေ။

ညီမလေး.. အားနည်းနည်းစိုက်ပီးထိုင်ချလိုက်.. ဖူးး ...

မရူး အကိုရ .. တအားနာတယ်ဆို .. ကြပ်သိပ်နေတာ..

လိမ္မာပါတယ် ညီမလေးရာ.. ဝင်နေပီဟာနော်.. ရှိးး ဖိဖိ.. အင်းး

အီးး ရဘူး နာတယ်အကို နာတယ် တအားနာတယ်

အဲ့ဒီမှာ ဘယ်လိုတွေဖြစ်နေလဲဆိုတော့ကာ ကိုပေါ ပြောသလိုပဲဗျဟီး။ ကျနော်က အတင်း ဖိခိုင်းလေလေ သူက ကျနော်မှိုက်ပေါ်လက်ထောက်ပီး ငြွတော့မလိုလိုလုပ်လေလေဖြစ်လာတော့ ကျနော်လည်း ခါးကော့ပီး အတင်းလိုက်သွင်းဖို့ ကြိုးစားရင်းကော့ထိုးနေမိတယ်။ ထိပ်ဖူးမြုပ်နေတဲ့ အနေ အထားအတိုင်း သူကလည်း ကုန်းကွကွလုပ်နေရာက တဖြေးဖြေးငြွရင်း လေထဲမှာ အတော်ကြီး မြောက်တက် နေတော့တာ ခုချိန်ပြန်တွေးကြည့်ရင် ရယ်စရာကြီးရယ်။ နောက်ဆုံး အတင်းငြွလိုက်တော့ကာ ကျင်စိမ့်စိမ့်အရသာနဲ့ ထိပ်ဖူးလေးမြုပ်နေတဲ့ အရသာက ပလွတ်ကနဲအဖုတ်နဲ့ဒုံးပျံစွပ်မိထားရာ ကနေ ကျွတ်သွားတော့ ဟာကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဟာကွာ! ဆိုပီး မချင့်မရဲအရသာနဲ့ အတူ စိတ်က မရတော့ဘူးဗျ။ သူ့ကိုဖက်ပီး အိပ်ယာပေါ် ဝုန်းကနဲဆွဲလှဲပစ်လိုက်တယ်။ ပေါင်ကိုဆွဲကားပစ်လိုက်ပီး အဖုတ်ဝမှာ ဒုံးပျံကို တော့လိုက်တယ်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် အသေအုပ်ပီဆိုတဲ့ စိတ်က ကြီးစိုးထားပီကိုးဗျ။ ညီမလေးက လည်း မလုပ်ပါနဲ့လို့တော့ မပြောဘူးရယ်။ ပက်လက်လှန်အိပ်ထားရာကနေ အသင့်ပြင်ထားတဲ့အနေအထားနဲ့ ကျနော်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း အောက်နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကိုက်ထားတယ်။ ကျနော် ကြမ်းသမျှ အံ့ကြိတ်ခံ ပစ်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ့။ ပွဲကတော့လှနေပီ။ အမေရိကန်ဗီယက်နမ် စစ်ဇာတ်ကြမ်းစပါပီပေါ့။ ဇာတ်လမ်းက အဲ့ဒီမှာ စတာဗျ။ ညီအကိုတို့ စိတ်မဆိုးကြနဲ့နော်။ တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ (လုပ်ကြံပီး ဇာတ်ရှိန်လျှော့တာမဟုတ်ဘူး) ကျနော် သူ့မျက်နှာလေးတစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ စိတ်ထဲ တဖျတ်ဖျတ်နဲ့အများကြီးတွေးမိသွားတယ်။ ဆံပင်ဂုတ်ဝဲမလေး ကျနော်ကို အံ့ကြိတ်ပီး ကြည့်နေရာတာ။ ငါနဲ့သမီးရည်းစားလည်းမဟုတ်ပဲ ငါအုပ်တာ ခံရရာတော့မယ် ဆိုတဲ့စိတ်ဗျ။ ပိုဆိုးတာက ကျနော်တစ်ဘဝလုံး ဘယ်သူရည်းစားကိုမှ အဲ့လို မလုပ်ခဲ့ဖူးဘူးရယ်။ ဆိုလိုတာက ကျနော်မှာ အင်မတန်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက် ရှိမယ်ဗျ။ ကျနော်သူ့အနားမရှိတဲ့ အချိန် ကျနော်ချစ်သူက အနေနီးစပ်သွားလို့ တခြားလူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ခုလို အုပ်နေကြတယ်ဆိုပါတော့။ ဘယ်လိုခံစားရမလဲဗျ။ ဟာ! ချမ်းကို မငဲ့ဟာက သောက်တလွဲကွာ လို့အပြစ်တင်လည်းခံရမှာပဲ။ ကျနော်လူကောင်းမဟုတ်မှန်းခင်ဗျားတို့သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုကြီးမလုပ်ချင်ဘူးဗျ။ ကျနော်ဘဝမှာ ရည်းစားတွေ ယောက်ျားထားခဲ့ဖူးသလို၊ ကြိုက်တဲ့ရည်းစား တိုင်းအိပ်ဖူးခဲ့တာပဲလေ။ ဒီလိုတော့ တစ်ခါမှမလုပ်ဖူးဘူး။ လုပ်လည်း မလုပ်ချင်ဘူး။ ဟုတ်ပါတယ် ဒီအခြေနေရောက်မှ ဘာထကြောင်တာလဲဆိုပီး အမေးခံရရင် ကျနော်လည်း မပြောတတ်ဘူး။ ကျနော်နောင်တ ရသွားတယ်။ ငါမှားတယ်။ ဒါပဲ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

သူတပါး သားမယားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကောင်လေးက သူ့ကို(ကျနော် ရှုပဗေဒ ဆရာမလေးကိုချစ်သလို၊ ပီယာနိုတီးတဲ့ မမဝင်နီကို ချစ်သလို မျိုးချစ်နေခဲ့ရင်) ဘယ်လောက် ရင်ကွဲရှာမလဲဗျာ။ ဒီကောင်မလေး ကိုယ်တိုင်က အလိုတူ အလိုပါ ပဲဟာ လို့ပြောရရင်လည်း မဟုတ်သေးဘူး။ မိန်းကလေးတွေက ခင်တတ်မင်တတ်တယ်။ သဒ္ဓါလွန်တတ်တယ်။ အဲ့ဒီမှာ ကျနော်လို သောက်ကျင့်မကောင်းတဲ့ ဟိုတို့ဒီတို့ ညာတာပါတေးကောင်မျိုးနဲ့ အတွေ့မှာ ကိုယ်နောက် စိတ်ပါ(ကိုယ်ခန္ဓာအထိတွေ့ကြောင့်စိတ်ပါလာတာ) ဖြစ် တတ်တာမို့ သူ့ကို အပြစ်မတင်သင့်ပါဘူးဗျာ။ (ခင်ဗျားတို့ထဲမှာ ချစ်သူကောင်မလေးရှိတဲ့ ဆရာသမားတွေသတိထားကြပါ ချမ်းကိုလို လူယုတ်မာတွေ နေရာတိုင်းမှာ ရှိတတ်ပါတယ် :D)

အဲ့ဒီမှာ ငှုင်ငိုငိုဖြစ်ပီး မောင်ချမ်းကိုရဲ့ မာတင်းနေတဲ့ ခုံးပျံကြီးဟာ ခုံးပျော့ကြီးဖြစ်သွား ပါလေ သတည်းပေါ့ဆရာတို့ရယ်။ ဟာ မအေဘေးး ဆိုပီး ဆဲနေကြပီမဟုတ်လားဟီးဟီး။ တတ်နိုင်ဘူး ငါ့လူတို့ရာ။ ကျနော်သောက်ကျင့်ကို အရင်းအတိုင်းဖောက်သယ်ချနေတာမို့ သည်းခံကြလော့။ တိုတိုနဲ့ လိုရင်းဆက်ပြောရရင် ဘာမှဆက်မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး။ မျက်နှာပျက်ပျက်နဲ့ရပ်လိုက်တယ်။ အောက်မှာ ပက်လုန်လေးခံဖို့ပြင်နေတဲ့ ညီမလေးကလည်း ဘာဖြစ်တာတုံးအကိုရာ... ဆိုပီးမျက်နှာပျက်ပျက်လေးနဲ့ အတင်း ထပီး ကျနော်ကိုဆွဲဖက်လာတယ်။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ခုံးပျော့လဖတ် ကြီးကို ဆွဲပီးဆွဲပေး သေးတယ်။ မရတော့ဘူးဗျ။ တန်ပါရရီပန်းသေသွားပီဟီဟီ။ ကြိုက်သလိုသာ လာဆွဲချေ။ မရတော့ပါ။ သူ့ကို အသာလေးတွန်းဖယ်လိုက်ပီး ခွေအိပ်လိုက်မိတယ်။ နားမလည်နိုင်တဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော်ကို ငေးရင်း သူလည်းအဝတ်တွေပြန်ဝတ်ပီး ဟိုဖက်လှည့်ခွေခွေလေး အိပ်ပျော်သွားရှာတယ်။

ခင်ဗျားတို့ ခုပြောတဲ့ဟာကို ထိုးဖတ်ကြီးလို့ ထင်ရင်လည်း မတတ်နိုင်ဘူးရယ်။ ဆက်ပြော မယ်။ မိုးလင်း သွားတယ်။ ဘာမှထပ်မဖြစ်ကြတော့ဘူး။ ဝေလီဝေလင်းမှာ တူတူထ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်၊ ရေမိုးချိုး၊ မနက်စာစား၊ အထုပ်အပိုးတွေပြင်၊ သူလည်း ကျောင်းလွယ်အိတ်ကလေးယူတယ်။ စကားသိပ်မ ပြောဖြစ်ကြတော့ဘူး။ သူလည်းခပ်တည်တည်ဖြစ်နေတယ်။ ကျနော်လည်း ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူး ခံစား နေရတာလေ။ ဘူတာရုံအိုလေး ဖက်လမ်းလျှောက်လာကြရင်း

အကို!ညီမလေးကို ကျောင်းလိုက်ပို့ပါတဲ့။ (သူတက်ရတဲ့ ကျောင်း ကမ်းပတ်စ်က မနေ့ညက သွားတဲ့ အိမ်နားက (မိန်း)ပင်မကမ်းပတ်စ်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျ မြို့အပြင်ဖက် နာရီဝက်လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ဘတ်စ်ကားစီးပီးသွားရတဲ့ နောက်ထပ် ကမ်းပတ်စ်တစ်ခုမှာ) ဒါနဲ့လိုက်ပို့တယ်။ နှင်းတွေပိတ်နေတဲ့ မနက်ခင်းမှာ ၂ထပ်ဘတ်စ်ကားကြီးပေါ်ခရီးသယ်မပါဘူး။ သူရယ်ကျနော်ရယ် အပေါ်ထပ်မှာ ၂ယောက်ထဲ ရယ်။ မြို့အပြင်ဖက်ရောက်လာတော့ ကျနော် အံ့ဩပီး မှင်တက်နေမိတယ်ဗျ။ ငယ်ငယ်က ဂန္ဓဝင် ဝတ္ထုတချို့ထဲက ဒဏ္ဍာရီဆန်တဲ့ ရှုခင်းတွေကို သွားကန်မြင်လိုက်ရတာကိုး။ စိမ်းမြဲမြဲ မြက်ခင်းကြီးတွေ အလယ်က သိုးအုပ်တွေ၊ အဝါရောင်စိုက်ခင်းက ပင်လယ်ပြင်ကြီးကြလို့၊ ခပ်ပြေပြေလေးကနေ ဟိုးအမြင့်ကြီးထိထိုးတက်သွားတဲ့ အစိမ်းရောင်ကုန်းမြင့်မြင့်တွေ၊ အဲ့ဒီကုန်းအမြင့်ပေါ်က ဆိုက်ပရက်စ်ပင် ဖားလျားလျားကြီးတွေ၊ အိပ်ရေးမဝသလိုဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် ခေါင်းတွေကိုကြည့်တောက်သွားတယ်ဗျ။ နီညိုရောင် ကျောက်တုံးအိမ်လေးတွေ ဟိုနားဒီနား ပြန့်ကျဲလို့၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှပလွန်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် သဘာဝတရားက ကျနော်ကို ဖမ်းစားထားပီလေ။ ပမာပြောရရင် ကျနော်တို့ငယ်ငယ်က ခရစ်ယန် သာသနာပြုတွေ အိမ်ပေါက်ဝထိလာလားပီး ဝေတဲ့ ကင်းမျှော်စင် ဆိုတဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

စာစောင်တွေထဲက ကောင်းကင်ဘုံ ဆိုပီးပြထားတဲ့ ပန်းချီရုပ်ပုံတွေထဲက ရှုခင်းတွေကို အပြင်မှာမြင်နေရတဲ့ အတိုင်းဆရာတို့ရေ။ နဂိုထဲက စိတ်ကူးခပ်ယဉ်ယဉ် စာသမားပေသမား၊ အသည်းနနကျနေရဲလည်ကြွေသွားတယ်။

လှလိုက်တာ.. ကားရပ်ခိုင်းပီး.. စိုက်ခင်းတွေ တောင်ကုန်းတွေပေါ် လျှောက်သွားချင် လိုက်တာ လို့ ပါးစပ်က လွှတ်ကနဲပြောလိုက်မိတော့ .. မပူနဲ့သွားရမယ် ညီမလေးဆို ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒုံပတ်လာရိုက်နေကြလို့ ဘေးမှာထိုင်နေတဲ့ ညီမလေးက လှမ်းပြောလာတယ်။ ငါနောက်ထပ် နှင့်ဆီထပ်လာဖြစ်ဖို့ မသေချာတော့ပါဘူးဟာ.. လို့စိတ်ထဲကနေရေရွတ်ရင်း ပြုံးပြ လိုက်မိတယ်။ မလာသင့်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားမိပီလေ။ ဒါနဲ့ကျောင်းရောက်သွားကောဆိုပါတော့။ အထဲထိ လိုက်ပို့ဆိုလို့ လိုက်ပို့လိုက်တယ်။ ကော်ရစ်ဒါထောင့်တစ်ခုမယ် ကျနော်ကို မမှီ့တမှီ့လေး လှမ်းပီး ဂုတ်ကိုခိုစီးလာလို့ ကိုင်းပေးလိုက်တော့ ပြွတ်ကနဲနမ်းလာတယ်။ တဲ့တာ နော်.. အရမ်းပျော်တယ် အကိုက ပျော်တတ်ပီးချစ်စရာအင်မတန်ကောင်းတဲ့လူကြီး တဲ့ အဲ့လိုနှုတ်ဆက်ပီး ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားတယ်။

ဘူတာရုံအိုလေးဆီ ဘတ်စ်ကားပြန်စီးလာပီး မှီရာရထားနဲ့ ပြန်လိုက်လာခဲ့လိုက်တာ နေ့လည်ပိုင်း မှ ကိုယ့်မြို့ကိုပြန်ရောက်လာတယ်ဆိုပါတော့။ ပရောဂျက်မီတင်ကလည်း နေ့လည်တစ်နာရီ ရှိနေတော့ ခပ်သုတ်သုတ်ပြေးရတော့တာပေါ့။ ခရီးပမ်းလာတော့မီတင်မှာ ဘာတွေပြောနေကြမှန်းကို မသိလိုက်ပါဘူးဗျာ။ ခပ်တည်တည်နဲ့ထောင့်မှာထိုင်ပီး ဝိုက်နေလိုက်တယ် အေးရောလေ ဟီး။ တစ်ခုခု လှမ်းမေးတာခံရမှ မျက်လုံးဆတ်ကနဲဖွင့်ပီးအဲ့ဒါကို ထောက်ခံပါတယ် ထောက်ခံပါတယ်.. ထောက်ခံချင် လွန်းလို့ မနက်အစောကြီးရထားစီးပီး ပြေးလာတာပါခင်ညပေါ့ ဟိဟိ။ အားလုံးပီး ကိုယ့်အခန်း ကိုယ်ပြန် ရောက်တော့ ဟန်ကိုမဆောင်နိုင်တော့ဘူး တရေးထိုးအိပ်လိုက်ရတယ်။ မိုးချုပ်မှတရေးနိုးလာတယ်။ တက်စ်မက်ဆွေချ်တစ်စောင်ရောက်နေတာတွေလို့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ လွမ်းတယ် တဲ့။ ညီမလေးဆီကဗျ။

ဒီလိုပဲအရင်အတိုင်း ဗိုလ်နေမြဲကျားနေမြဲနေလာရာက။ တစ်ရက်ကြတော့ ဖုန်းဆက်ရင်း အားမရလို့ ကွန်ပျူတာနဲ့ဝတ်ကမ်ပြောရအောင်တဲ့ ညီမလေးက ပြောလာလို့ ဝတ်ကမ်ပြောဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီ ကနေ စလိုက်တာ ညနေစောင်းသူရောက်ကိုယ်ပါ အိမ်မှာရှိနေတဲ့ အချိန်တိုင်း ဝတ်ကမ်က တချိန်လုံး ဖွင့်ထား တော့တာပဲဗျို့။ တကယ်ပြောတာ ညနေစောင်းကနေ အိပ်တဲ့အထိ ဒီတိုင်းဖွင့်ထားကြတော့တာ။ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် ဘာလုပ်နေ လုပ်နေ မြင်နေရတယ်ဟီးဟီး။ အနည်းဆုံးတော့ အထီးကျန်ရာကနေ စိတ်သက်သာရာ အတော်ရတာကလားဗျ။ တခါတလေ ကျနော်က အခန်းထဲခိုက်ထိုးနေတာ သူလှမ်းမြင်နေရတယ်။ သူစာ ဖတ်နေတာ၊ စာရေးနေတာ၊ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေတာ စားနေသောက်နေတာ အကုန်မြင်နေရတယ်။ သမီး ရည်းစားမဟုတ်ပဲနဲ့ ဒီလိုပဲဖြစ်ကုန်တာဗျ။ ခင်ဗျားတို့ အဲ့ဒီအခြေနေမျိုး မကြုံဖူးသေးလို့ပါဗျာ။ ကြုံလာရင် အဲ့လိုပဲဖြစ်မှာသေချာတယ်။ ဒီလိုအခြေနေမျိုး စကြုံကြုံရချင်းတုံးက ဆို ကျနော်အထီးကျန်တာ မခံနိုင် လွန်းလို့ ဘာလုပ်တယ်မှတ်လဲ။ အင်တာနက်က ဗမာကားတွေဒေါင်းလုတ်ဆွဲပီး စပီကာနဲ့ဖွင့်ထားတာဗျ အဟီး။ မကြည့်ပါဘူး။ ဗမာကားတွေက အမိပ္ပါယ်မှမရှိတာ။ မျက်လုံးညောင်းတယ်။ ဖွင့်ထားတာက ဗမာလို စကားပြောသံတွေထွက်နေတော့ အလိုလိုစိတ်သက်သာရာရနေတာလေဟီး။ ခု ညီမလေးနဲ့ကျနော်လည်း အဲ့ဒီသဘောပဲ တခါတလေ စကားလေးလှမ်းပြောလိုက်၊ တခါတလေတော့လည်း ဒီတိုင်းတစ်ချက်တစ်ချက် သူ့ဘာလုပ်နေတယ်။ ကိုယ်ဘာလုပ်နေတယ်ပေါ့။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဲဒါဟာ ညီမလေး ဝိုင်တွေဘာတွေမော့ပီး ရီဝေဝေဖြစ်နေပီဆို ကျနော်မြင်နေရမှန်းသိသိကြီးနဲ့ အဝတ်တွေဘာတွေ(ညှပ်အိပ်အဝတ်) လဲပီဆို ပေါ်တင်ကြီး လဲပြလာတယ်ဗျ။ ကျောပေးထားတော့ အတွင်းခံပင်တီလေးကလည်း ဂျီစထရွင်းလေးဖင်ပြောင်ပြောင်လေးပေါ်လိုပေါ့။ တခါတလေ ဘရာဗီယာ အနီရဲရဲလေးပဲ ဝတ်ပီး ဝတ်ကမ်းနားကပ် စကားတွေလာပြောချင်ပြောနေတာ။ ဒီဖက်ကနေလူကလည်း သက်ပြင်းတွေချ လောင်တွေတီးလို့။ ဒါပေမယ့် ဝိုင်ရှင်ရှိနေတာဆိုတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ ညီအကိုတို့ရာ။

တစ်ညတော့ အဲလိုဝတ်ကမ်းဖွင့်ထားရင်း ဥယျာဉ်သား ပုလင်းထောင်နေကြတယ်ဗျ။ ဟိုဖက်ဒီဖက် ပုလင်းကိုယ်စီနဲ့ အာလူးဖုတ်လိုက်၊ စာကြည့်စားပွဲထိုင်ပီး ကိုယ့်စာ ကိုယ်ဖတ်လိုက်လုပ်နေ ကြရင်း ညီမလေးက မေးလာတယ်။

အကို!

ဟေ့!

ကျမ မူးနေတယ် အကိုရာ .. ဒီတော့ မထူးပါဘူး မေးစရာရှိတယ်

ဘာတုံးဟ?

အကို ဟိုနေ့က ဘာဖြစ်တာလဲဟာ .. ရုတ်တရက်ကြီးလေ

ငါတောင်းပန်ပါတယ် ညီမလေးရာ.. ငါစိတ်မထိန်းနိုင်လို့ပါ.. ငါရှက်လည်းရှက်ပါတယ် နောက်မဖြစ်စေရဘူးလို့ဂတိပေးပါတယ်ဟာ

မဟုတ်ဘူး.. အဲဒါကျမလည်းအလိုတူ အလိုပါပဲဟာ .. အကိုကို မေးနေတာက ရုတ်တရက်ကြီး နောက်ဆုတ်သွားတာ.. ထိပေးကိုင်ပေးနေတာတောင် ဘာမှမဘာတော့တာ အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ.. နားမလည်ဘူး

....

အကို! ဖြေလေကွာ ဖြေလေ ရှင်ကျမကို လုပ်ချင်တိုင်းလုပ် လက်သရမ်းချင်တိုင်းသရမ်းပီး နောက်ဆုတ်သွားတာ မကျေနပ်ဘူးသိလား။

သင့်မှမသင့်တော်တာညီမလေးရာ .. နင့်မှာ ချစ်သူရှိတယ်လေ .. ဒါကြောင့်ထိန်းလိုက် ရတာ..

ဟားဟား .. အရူး.. ဉာဏ်ကိုမရှိဘူး ... ကျမရည်းစားရှိတယ်လို့ပြောဖူးတာ လွန်ခဲ့တဲ့ငါ့လ လောက်က.. အဆင်မပြေလို့ဖြတ်လိုက်တာကြာပေါ့.. ရည်းစားငုတ်တုတ်နဲ့ရှင့်ကို အိမ်အလည်ခေါ်ပီး တစ်အိပ်ယာ ထဲအိပ်နေပါဦးမယ် ဉာဏ်ကြီးရှင်ကြီးရယ်

အမ်!

အဲလိုပြောပီး ခွက်ထိုးခွက်လှန်ရယ်နေတဲ့ ညီမလေးကို ဝတ်ကမ်းပေါ်က ငေးရင်း ကျနော်လည်း ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိဘူးရယ်။ တောက်ခံ! နစ်နာလိုက်တာဗျာ လို့ပြောရင်း မူးမူးနဲ့ ကွန်ပျူတာကြီးကို ကယောင်ကတမ်း

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်မိသေးတယ် (တကယ်ပြောတာဟိဟိ) အုပ်မယ် အုပ်မယ် ခုအုပ်မယ်လေ လို့ ငမူးချမ်းကိုက လျှောက်ပြောတော့တာ။ သိတယ်မလား ခင်ဗျားတို့ ညီမလေး မောင်ချမ်းအကြောင်း ဟီး။ ဟိုဖက်က ညီမလေးကလည်း အံလေးကြိတ်၊ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ပြရင်း ကျနော်သွေးရှူးသွေးတမ်းလျှောက်ပြောသမျှကို ဖီးလ်တက်နေရှာတယ်။ ကျနော်ကလည်း တားထားတဲ့ စည်းမရှိတော့ဘူးဆိုတာ သိလိုက်တာနဲ့ ဇောင်းကလွတ်လိုက်တဲ့ မြင်းရိုင်းတစ်ကောင်လိုပဲလေ။ သောင်း ကျန်းပီပေါ့။ ချိုဖူးစို့ချင်လိုက်တာ၊ ချိုဖူးအိအိထွေးထွေးကြီး ဆိုပီး ပြောတော့ ဟိုဖက်ကနေ ဟေ့လူကြီး! နားရှက်စရာတွေမပြောနဲ့တဲ့။ သူက အဲ့လိုတားလေလေ ဆိုးလေလေပေါ့။ ဟိုနေ့က ဖြစ်တဲ့ဟာတွေ အကုန်စားမြို့ပြန်တော့တာဆရာတို့ရေ။ သူလည်း အသက်ရှူသံတွေပြင်း၊ ကျနော်လည်း ဖီးလ်တွေတက်ပေါ့။ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှမရတော့ဘူး။ ဒီနေ့သောကြာနေ့ညဆိုတော့ နက်ဖန်စနေ မနက်ထွက်တဲ့ ရထားနဲ့ ညီမလေး လိုက်လာမယ်တဲ့။ ခုတော့ တအားမူးလာလို့ အိပ်ပီ ရှင်လည်း အိပ်ရေးဝဝအိပ်ထား နက်ဖန် ကိစ္စ တွေရှိတယ်နော် ဆိုပီး မချိုမချင်မျက်နှာပေးလေးနဲ့ပြောရင်း ကွန်ပြူတာပိတ်ပီး အိပ်သွားလေသတည်းပေါ့။ ကျနော်မှာသာ ကတုန်ကယင်ကြီးဖြစ်ပီး ကွန်ပြူတာကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ညီမလေး လိုက်လာမယ်ဆိုတာ ဘာလုပ်မယ်ထင်သလဲ ညီအကိုတို့။ ဟုတ်ကဲ့ သိသာထင်ရှားနေပါပီ။ အလံခိုး မလို့ပေါ့ဗျာ(ကန်တော့ကန်တော့.. ဒါပေမယ့် ပြောရတာ အားရထွာ ဟီး။)

ဟုတ်ကဲ့ မနက်ဖန်ကျရင် ညီမလေးစီးလာတဲ့ ရထား ဆိုက်ပါလိမ့်မယ် ညီအကိုတို့ခင်ဗျ စောင့်မျှော်လိုက် ကြပါဦးလို့ :D

ခုတလော ကံနိမ့်နေသလိုပဲ ညီအကိုတို့။ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တဲ့ ဇာတ်တွေရေးတဲ့ သေခါနီး နာဗူးစာရေးဆရာ ဥယျောက် ကျနော်ကို ပိုင်းသမ နေကြပါလားဗျာ။ ဒီကြားထဲ ကျနော်ကိုတင်မက ဖတ်နေတဲ့ ခင်ဗျားတို့ကိုပါ စော်ကားထားသေးတယ်။ ဒီကောင်ပြောသမျှ ယုံနေရင်လည်း(ခင်ဗျားတို့ကပဲ ငန့်တွေလိုလို) မတတ်နိုင်ဘူးလေးဘာလေးနဲ့။ လူတွေကလည်းခက်တယ်ဗျ။ သမားရိုးကျ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် (ဖန်တရာတေ ဇာတ်ကျောရိုး) တွေထဲလိုမဟုတ်ပဲ သွေဖယ်နေတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ ဖတ်လိုက်ရတဲ့အခါ သူတို့စိတ်တွေက လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိကြဘူးကော။ ငါသာဆို ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘူး တွေတောင် တွေထားမှတော့ အုပ်ပစ် လိုက်ပီပေါ့လို့တွေးနေကြတာနေမယ်။ သူများမှာ ရည်းစားသနာ ရှိပါတယ်ဆိုနေမှ အချောင်ဝင် အောင်းတယ် ဆိုတာ မကောင်းမှန်း ညီအကိုတို့လက်ခံကြတယ်မလား။ ဒါဆို မင့်ဖာမင်း ဘာကိစ္စ ပွတ်သီး ပွတ်သတ်သွား လုပ်(ဟိုလူကြီးစကားနဲ့ပြောရရင် အဖုတ်သွားလျက်)သလဲလို့မေးလာရင် ဟုတ်ပါတယ်... ကျနော်အမှားပါလို့ ဝန်ခံပီးသားပဲဟာ။ တစ်ယောက်ထဲ ဘဝကိုအထီးကျန်ဆန်ဆန်ဖြတ်သန်းရင်း အဖော်ရှာမိတဲ့ကာလမှာ အလည်အပတ်သွားရင်း သွေးမတော်သားမစပ်ဆိုတော့ ဖြစ်သွားတာပါလို့ သေချာရှင်းပြခဲ့ပီးပါပီ။ ကိစ္စက ထိပ်ဝရောက်နေမှ ဘာလို့ရပ်သွားတာလဲဆိုတော့က အဲ့ဒီမှာဗျာ သူက အပေါ်ကနေထိုင်ချနေတုန်း လျှောလျှော လျှူလျှူဝင်သွားခဲ့လို့ကတော့ ဆက်ဖြစ်ပီဆိုတာ ဗေဒင်မေးစရာမလိုပါဘူး။ မောင်ချမ်းကိုလည်း ဘာသားနဲ့ထုထားတာမှတ်လို့ ဟုတ်တယ်မလား။ ဒါပေမယ့် ပိုဇေရှင်ပြောင်းလိုက်တဲ့ တခဏတာမယ် ဆန်းကြယ်လှတဲ့ လူ့စိတ်က အဲ့လိုမျိုးတွေလျှောက်တွေးမိတော့တာကိုး။ (မကောင်းဘူးထင်တယ်ဘာ ညာပေါ့) လိင်ကိစ္စဆိုတာကြီးကလည်း စိတ်က မလျှိုငြိကျ နေလေတော့ ကာ ယာယီအားဖြင့် လိင်စိတ်ခမ်း ခြောက်သွားတယ်ပေါ့ဗျာ။ အမှန်က ဒီလောက်ရှင်းပြနေရလောက်အောင်ခင်ဗျားတို့ ဒီလောက်ခိုးမဝေးပါဘူး။ ဟိုလူတွေကို စပ်မြင်ကပ်လို့ဒီလောက် လေရှည်နေမိတာ။ ကိုပေါကြီးကတော့ အရင်က ဘယ်လောက်ရိသဲ့သဲ့ လုပ်ခဲ့ပေမယ့် ဝင်ပီး ပြောဖော်ရပါသေးတယ်။ ဒါပဲလေ။ မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာ မိုးထဲရေထဲရောက်မှ ကြုံရ ဆုံရ တာမလား ဟင်းဟင်း။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ကိုင်း... တော်ဝီဗျာ အေဘေးကြီးတွေလုပ်တာနဲ့ အာရုံကိုနှောက်တယ်။ ဟိုက သူ့ရည်းစားနဲ့ပြတ်သွားတာ ကြာပြီတဲ့။ လွတ်လွတ်ကင်းကင်းပဲတဲ့။ ရထားနဲ့လာနေမိတဲ့။ ဆက်ပြောကြစို့လား ညီအကိုတို့ ဟဲဟဲ။ မောင်ချမ်းကို ရိုးဂုဏ်လေးနဲ့ပဲ မှန်မှန်လေး ဆက်ရေးပြမယ်နော်။

စနေနေ့မနက်ကထဲက လူက တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ နာရီ တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေမိတယ်။ ဗန်းခဏခဏခေါ်နေမိတယ်။ ဘယ်ဘူတာရောက်နေမိလဲ။ ဗိုက်ဆာနေမိလား။ ဘာပြု တယ်ညာပြုတယ်ပေါ့။ မှတ်မှတ်ရရ အဲ့ဒီနေ့က ဆောင်းကာလ(ဒီဇင်ဘာ ကျောင်းရက်ရှည်ပိတ်ခါနီး) မှုန်မှိုင်းမှိုင်းရာသီဥတုမှာကို မိုးတွေက တဖျောက်ဖျောက်နဲ့ဗျ။ ကျနော်မြို့ကလေးက ပင်လယ်ဘေးမှာ ရှိတာဆိုတော့ လေကလည်း တဝိုးဝိုးနဲ့ဆိုတော့ ရာသီဥတုအတော်ဆိုးနေတဲ့ကာလပေါ့။ နေ့ခင်းမွန်း လွဲပိုင်းရောက်တော့ မိုးကာ အင်းကျီနက်ပြာတစ်ထည်ကောက်စွပ်မီး မိုးရေတွေကြားထဲမှာပဲ မြို့အလယ် ခေါင်ဘူတာရုံဖက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျနော်ရောက်သွားတော့ ရထားက ဆိုက်သွားမိ။ မြေအောက်ဘူ တာကနေ အပေါ်တက်မီး စူတူတူရုပ်ကလေးနဲ့ ကျနော်ကိုစောင့်နေတာတယ်။

ကျနော်ကိုတွေ့တော့မှာ မျက်နှာက နည်းနည်းပျော့ပျောင်းသွားတယ်။ တွေ့တွေ့ချင်း အတင်း ဖက်ထားတာ ခံလိုက်ရတော့ လူလည်းရင်တွေဘာတွေတုန်လို့ဟီး။ သူ့ကျောပိုးအိတ်ကလေး ဆွဲယူပီး ကျောမှာလွယ်လိုက်ရင်း ကျနော် အခန်းရှိရာကို ပုခုံးလေးဖက်ရင်း တူတူလျှောက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေရာမှာ ပြောစရာရှိလာပြန်မိ။ အဲ့ဒီကာလက ကျနော်တခါက ရေးခဲ့ဖူးတဲ့ "မောင်ပူစီနှင့်ဇာဘော်လီမမစန်း" ဇာတ်လမ်း ထဲက အတိုင်း တက္ကသိုလ်အဆောင်မှာ ကျနော်နေ နေဆဲကာလဗျ။ လုံခြုံရေးဂိတ်တွေဘာတွေနဲ့ ဝင်းကြီး ထဲမှာ လေးထပ်အဆောင်တွေအများကြီးနဲ့ တစ်ဘလောက်ခံကို ကျောင်းသား၁၆ယောက် တစ်ယောက် တစ်ခန်း စီအဲ့လိုမျိုးနေရတဲ့နေရာဗျ။ ကျောင်းသားဆိုလို့ ယောက်ျားတွေချည်းပဲမဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းသူ တွေကော အကုန်လုံး ရောနေရတာ။ မေဂျာတွေ အတန်းတွေဘာတွေကအစ မတူဘူး။ ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ့်အခန်းမှာ ဧည့်သည်ခေါ်အိပ်ချင်ရင် ခိုပို့လုပ်ရတာကို ရုပ်တယ်ဆိုပီး မလုပ်ထားဘူး။ ပီးတော့ ကျနော်အခန်းက မြေညီထပ်မှာ သပ်သပ်ကြီးလေ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်က ဧည့်ခန်းနဲ့မီးဖိုချောင် တွဲလျက် အခန်းဆိုတော့ အပေါ်ထပ်က ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ ဆင်းလိုက်တက်လိုက်နဲ့ သိပ် အခြေနေ မဟန်ဘူးဟီး။

ကဲတော်ပါမီ လိုရင်းဆက်ပြောရအောင်။

အဆောင်ရောက်တော့ အသာလေး သော့ဖွင့်ပီး ကိုယ့်အခန်းလေးထဲ ညီမလေးကို ခေါ်သွင်းလိုက်တယ်။ ညီမလေးတစ်ယောက် အနွေးထည်အထူကြီးတွေ ချွတ်ပြုပြီးတော့ ကျနော်ကုတင် သေးသေးလေးပေါ် တက်လှဲလိုက်ရင်း ဗိုက်ဆာမိလို့ ပူဆာလာတော့ ရယ်ဒီပဲခဏလေးစောင့်ဆိုပီး မီးဖိုခန်းထဲဝင် ကြက်ဥမွှေကြော်ကို ဓါးနဲ့ပါးပါးလှီးပီး အသီးအရွက် စိမ်းစိမ်းစိုစိုလေးတွေနဲ့ တရှိရဲအိုးပူ တိုက်ထားတဲ့ အစိမ်းကြော်၊ ကြက်သားကြော်၊ မက်လင်သီးချဉ်ရည်နဲ့ ထမင်းတစ်ပန်းပြား အခန်းထဲ ယူသွားလိုက်ပီး ကျနော် စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာပဲ ပြင်ပေးလိုက်တယ်။ ခရီးပမ်းလာလို့လားမသိဘူး တရှူးရှူးနဲ့ အားရပါးရ အုပ်သွားတယ်။ စားသောက်ပီးတော့ ချမ်းတယ်ဆိုပီး ကျနော်အိပ်ယာပေါ် ပြန်တက်သွားပီး ငွမ်းကပ်ကြီးခြုံပီး ကျနော် စာအုပ်စဉ်ပေါ်က ဗမာမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်နဲ့ နှပ်နေတယ်ဗျ။ ပန်းကန်ခွက်ယောက် တွေဆေးကြော သိမ်းပြုပီး ရေနွေးကြမ်းခွက်ကလေး သူ့အတွက်ယူလာပေးပီး ကုတင်ဘေးက ပြုတင်း ပေါက်ဘောင်ပေါ် တင်ထားပေးလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ ကျနော် ဟိုနားထိုင်လိုက် ဒီနား

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ရပ်လိုက် ဖြစ်နေပီ။ ဘယ်ကနေဘယ်လို ဇာတ်လမ်းစရမုန်းမသိဘူးရယ်လေ ဟီး။ တကယ်ပြောတာ လူက စိတ်လှုပ်ရှားနေတာပျ။ ဟာ! သောက်ရူးနှင့်ကို ခံချင်လို့ ဒီအထိလိုက်လာတာ တက်အုပ်ပစ်လိုက် လို့ ခင်ဗျားတို့ပြောချင်နေကြလိမ့်မယ်။ ဟုတ်တာတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျနော်ပြောခဲ့သလို သမီးရည်းစား မဟုတ် ဘာမဟုတ်ကြီး ဆိုတော့ လူနဲ့လူအ လေး မောင်ချမ်းဘယ်က စရမုန်းကို မသိတာ ဟီဟီ။ ကုလားထိုင်လေး တစ်လုံးဆွဲယူလိုက်ပီး သူအိပ်နေတဲ့ ကုတင်ဘေးမှာ ခပ်တည်တည်နဲ့ထိုင်ပီး သူ့ကို နွားပြာကြီးအောက်သွားမရှိဆိုသလို ဟီးဟီးဆိုပီးရယ်ပြနေမိတယ်။ (မျက်စိထဲမြင်ကြည့်ကြစမ်းပါ ဘယ်လောက် ပေါတောတော နိုင်လိုက်သလဲလို့ခွဲ) ဒင်းကတော့ ခပ်တည်တည်ရယ်။ အဲ့လို သောင်တင် ရေမကျအခြေနေ ကြီးကနေ ခဏနေတော့ အလင်းရောင်ပျောက်သွားတယ်။(ဆောင်းတွင်းဖက်ဆိုတော့ နေ့လည်ဥနာရီကျော်ရင်ကိုမှောင်ပီ) ညောင်းလာတယ် ရေချိုးချင်တယ် အကိုရာတဲ့။ အဲ့လိုမျိုးလှမ်း ပြောလာတော့ ကျနော် နည်းနည်းရင်ထိတ်သွားတယ်။ ကျနော်အောက်ဆုံးထပ်က ရေချိုးခန်းအိမ်သာ မရှိဘူး။ ဒုတိယထပ်က ကျောင်းသူ ၂ယောက်(တရုတ်မနဲ့ကုလားဖြူမ) နဲ့သူတို့အထပ်မှာရှိတဲ့ ရေချိုးခန်းနဲ့ အိမ်သာကို တူတူရဲရတာဆို တော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲပေါ့။ အဲ့ဒါနဲ့ ကျနော်ရေချိုးခန်းဝတ်စုံကို သူ့ကိုဝတ်ခိုင်း လိုက်ပီး လူအလစ်မှာ အပေါ်ထပ်ကို အသာလေးခေါ်သွားလိုက်တယ်။ မီးဖွင့်၊ ရေခွေးပူပူလေးနဲ့ ရေပန်းလေး ဖွင့်ပေးပီး ကဲ!ဟော့ဒီစင် ပေါ်က ခေါင်းလျှောက်ရည် ဆပ်ပြာရည်တွေက အကိုဟာ ယူသုံးလိုက်ဆိုပီး ပြန်ထွက်မလို့လုပ်တော့ ဟင့်အင်း! ကြောက်တယ် တစ်ယောက်ထဲမချိုးရဲဘူးတဲ့။ မောင်ချမ်းကို ကလည်း အဖော်သိပ်မလုပ်ပေးချင်ဘူး ဆိုတော့ကာ အင်း.. ပီးကော ဆိုပီး တံခါးကို အတွင်းကနေလော့ခ်ချပီး ကျောပေးသလိုလို ဘာလိုလိုလုပ်ရင်းစောင့်ပေးနေလိုက်တယ်။

ဖင်တုံးလုံးလေးကို မသိမသာတစ်မျိုး၊ သိသိသာသာတစ်မျိုးလှမ်းရှိုးရင်း တကုန်စိတ်က ငယ်ထိပ်တက်နေပီဆရာတို့ရေ ဖူးဒူး အားလုံးပီးစီးပီ ဆိုတော့မှ အသာလေး လက်ဆွဲခေါ်ပီး အောက်ထပ်က ကျနော်အခန်းထဲ ခပ်သုတ်သုတ် လေး ပြန်ဝင်လာခဲ့ကြတယ်။ မင့်ဟာက ဘာလို့အဲ့လိုခိုးကြောင် ခိုးဝှက် တွေလုပ်နေရတာလဲလို့ မေးချင်နေပီမလား။ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ ရှက်လို့ပါဗျာ။ ကျောင်းသားဖြစ်ဖြစ် ကျောင်းသူဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အဖော်ကိုယ်ခေါ်ပီး အုပ်တာ ဘာဆန်းတာလိုက်လို့ဟီး။ ဒါပေမယ့် ကျနော်က ပြီးစိစိအကြည့်ခံရမှာရှက်လို့ဗျ။ ကျနော်ပြောခဲ့ဖူးသလိုပဲ အောဝတ္ထုတွေ လျှောက်ရေးနေပေမယ့် တကယ့် လောက က မောင်ချမ်းကို က အရှက်အကြောက်အင်မတန်ကြီးတာကလား။ သူများအမြင်မှာ ဗျိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိကလေးကိုး ဟီ။ တချို့ကောင်တွေကောင်မတွေဆို ကိုယ့်အခန်းမှာကိုယ် ဘဲတွေ၊ စော်တွေ ခေါ်အုပ်ကြတာ အိုးရက်စ၊အား ဟားဒါး ဘာညာကွံကွတွေ ဆူညံနေတာ အတိုင်းသားကြားနေရတယ်။ သောက်ရှက်ကိုမရှိကြဘူးဗျ။ ဒီလူတွေကြားထဲ သိက္ခာတော်ရ ဆရာတော်ကြီး လိုလိုဘာလိုလို လုပ်ထားတာ ဆိုတော့ ဟီး ရှက်သလိုလိုဘာလိုလိုဖြစ်နေလို့ ပုန်းရှိုးကွယ်ရှိုးဖြစ်နေတာဗျ။

အခန်းထဲပြန်ရောက်တော့ မရတော့ဘူးရယ်။ ရေချိုးတက်လာစ မွှေးတေးတေး ကိုယ်လုံးလေး အဝတ်အစားတွေလဲပီးကာစ ကုတင်ပေါ်အတက်မှာ အနောက်ကနေ သိုင်းဖက်ပစ် လိုက်မိ တယ်။ ကျနော်သာ လူမဟုတ်ဘူး နွားသိုးကြီးသာဆို ဝပ်ထရိန်းဒူး ဆိုပီး မြည်သံထွက်လာမလားပဲဟီး။ အဲ့မှာ ၂ယောက်သားလုံးထွေးပီး ကုတင်ပေါ်လဲကျသွားရော။ လုံးနေရင်း သူကအောက်က ကျနော်က အပေါ် ကဖိထား ရင်း နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကို အတင်းစုပ်နမ်းပစ်လိုက်မိတယ်။ သူကလည်း မရုန်းတဲ့အပြင် အားပါး တရ ကျနော်ဂုတ်ပိုးတွေကိုသိုင်းဖက်ပီး ပြန်နမ်းတယ်။ ရေလည်ကြမ်းကုန်တာ ဆရာတို့ရေ။ သူဝတ်ထားတဲ့ တီရှပ်ကလေးကို အသာလှန်တင်လိုက်တော့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အောက်က ဘာမှကိုမဝတ်ထားတာ ချိုဖူးအိထွားထွားကြီးက မီးရောင်အောင်မှာဘွားကနဲပဲ။ အားရပါးရကို လက်၂ဖက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်ချေမွပ်လိုက်တယ်။ အကိုရာ! ဆိုပီး ရင်လေးကော့တက်လာတယ်။ အောင့်ထားတာတွေက များနေပီဆိုတော့ကာ အချိန်မဆွဲတော့ဘူး။ ညီမလေး ရဲ့အောက်က ဂွမ်းခံဘောင်းဘီရှည် အနီရဲရဲလေးကို အတင်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။ (သူလည်းအလိုက်သတိ နဲ့ဖင်ကြွပေးရှာပါတယ်) ဘောင်းဘီရှည်ကော အတွင်းခံပင်တီလေးပါ လိပ်ပီးပါလာတယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်၊ ချိုဖူးတွေကို လက်နဲ့ဆုပ်ချေကစားနေရာကနေ၊ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို စမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရည် တွေစို့နေပီ။ အဲ့ဒီမှာ ကျနော် သေသေချာချာတောင် မပျိုးဖြစ်တော့ပဲ ဝတ်ထားတဲ့ဘောင်းဘီကို ချွတ်ချပစ် လိုက်တယ်။ ဒုံးပျံက သောက်ရမ်းတင်းမာနီရဲထားပီ။ ညီမလေးက ရင်ဖိုနေတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ဖြောင်းကနဲ ထွက်ကျလာတဲ့ ကျနော်ဒုံးပျံကို အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ထားရင်း မော့ကြည့်နေတယ်။ ကဲ!ကြာပါတယ် လာထား ဆိုပီး အဖုတ်ဝမှာတော့ထားလိုက်တယ်။ အထည့်ခံရတော့မယ်ဆိုတာ သိနေတဲ့ ညီမလေးက မျက်နှာ လေးရှုံ့ပီး မျက်လုံးစုံမှိတ်ထားတယ်။ အားနဲ့ဖိထည့်ပစ်လိုက်တော့ စီးစီးပိုင်ပိုင်ပဲဝင်သွားတယ်။ ရေလည် ကြပ်ပီးစီးနေတာဗျာ။ အသွင်းအထုတ်တွေ ဘာတွေလုပ်မနေဘူး။ တစ်ခါထဲတဆုံး ထည့်ပစ် လိုက်တာ။ လူကိုအံ့မနည်း ကြိတ်ထားရတယ်။ ဆီးခိုခြင်း ထိသွားတော့မှ ချိုဖူး၂လုံးကို စုံကိုင်ထားရင်း ပြန်ထုတ်တယ်၊ ပြန်သွင်းတယ်။ ပြန်ထုတ်တယ်၊ ပြန်သွင်းတယ်။ ထုတ်တယ်၊ သွင်းတယ်။ ၄-၅ချက် ၁၀ချက် ၁၁-၁၂ ... ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားတယ်။ တင်ပါးတွေခွက်သွားတဲ့အထိညှစ်လိုက်မိတယ်။ ဘာမှန်း ကိုမသိလိုက်ပဲ သုတ်ရည်ပူပူတွေ ပန်းထည့်လိုက်မိတယ်။ ဟာကွာ .. သွားပါပီဆိုပီး အဲ့ဒီတော့မှ သတိထား လိုက်မိတယ်။ ဟားဟား :P ဘာမှတောင်မလုပ်ရသေးဘူး ပီးသွားတာလေ။ ကောင်းကြသေးရဲ့လား ဆရာ တို့ရယ်။ ဆောင့်ဖို့နေနေသာသာ၊ ဘာမှမလုပ်ရသေးဘူး။ ပန်းထွက်ကုန်ပီဟီး။

ညီမလေးရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ မှောက်လျက် အိပ်ချလိုက်ရင်း တစ်ကိုယ်လုံး တသိမ့်သိမ့် တုန်ခါသွားတဲ့ အော်ရယ်နေမိတယ်ဗျာ။ အောက်က ကျနော်ညီမလေး ကတော့ တောင့်တောင့်လေးငြိမ်ခံ နေရင်း စိတ်ပျက်သွားရှာတယ်။ ကိုင်း ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲဗျာ။ ဒီနေရာမှာ ကိုယ်တွေ့မဟုတ်ပဲ အောဇာတ် လမ်း ဆို ရေလည် လှန်ပြန်နေအောင် ဆက်ဆံကြပါတယ်ဆိုပီး လျှောက်ရေးပီပေါ့။ ဟုတ်ပါတယ် ကျနော် လူပျိုပေါက်ကလေး မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိန်းမနဲ့သေချာ မဆက်ဆံတာက ကြာလုပ်လေ။ ပီးတော့ စိတ်တအား လှုပ်ရှားနေတာ။ စိတ်တအား ထနေတာကို သတိမမူမိတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မထိန်းလိုက်နိုင်ခင်မှာ တပ်ထွက်ကြီး (တပ်ကြပ်ကြီးရဲ့ဘော်ဒါဟီးဟီး) ဖြစ်သွားတယ်။ လူလည်း ဖိုးသိုးဖတ်သပ်ကြီးဗျာ။ အားမလို အားမရ။ ညီမလေးခမျာလည်း အသေအကြေ အားခဲထားရှာမှာ ခုတော့ သွားရှာပါပေါ့လား ဟီး။ ပန်းထုတ် ပစ်တဲ့ဟာတွေက အလောဟောဗျ။ (နှစ်ချို့ပိုင်တွေဟဲဟဲ) အသာလေး တစ်ရှူးစလေးခံပီးမှ ဆွဲထုတ်လိုက် ရတယ်။ သူ့ဟာလေးကိုလည်း သေသေချာချာသုတ်ပေး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်လည်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်.. ရက်ရက်နဲ့ ဘောင်းဘီတွေဘာတွေပြန်ဝတ် (သူကတော့ ဘာမှပြန်မဝတ်ပဲ စောင်ဆွဲခြုံပီး ခွေအိပ်နေတယ်) ကျနော် လည်း ဘာပြောရမှန်းသိတော့ နဖူးလေးမွှေး၊ ပါးလေးမွှေးရင်း သူ့ကို ခွပီးဖက်ထားပေးရင်း ၂ယောက်သားငြိမ် ငြိမ်လေးအိပ်နေရာက အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။

ညနေနာရီလောက်ရောက်တော့ ဆတ်ကနဲပြန်နိုးလာတယ်။ လူက ခဏမှိန်း လိုက်ရတော့ လန်းလန်း ဆန်းဆန်းဖြစ်သွားပီ။ အိပ်ယာထဲကထ အခန်းထဲက ဘေစင်မှာ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်၊ ရေအေးအေး တစ်ခွက်သောက်နေတဲ့ အချိန် ညီမလေးလည်း ပြန်နိုးလာတယ်။ ရေဆာတယ်တဲ့။ ရေတစ်ခွက် တိုက်လိုက်တယ်။ ရေသောက်ပီးတော့ ကျနော်ပေါင်ကြားကို လှမ်းကြည့်နေတာတွေတော့ ခပ်တည်တည်နဲ့ ဘောင်းဘီလျှောချပီး

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

သူကြည့်နေတဲ့ဟာကို ပြလိုက်တယ်။ ငေါက်တောက်ရမ်းတမ်းနဲ့ အနီရဲရဲခုံးပျံလေ ဟီး။ ချာလျင်ပြန်ပြည့်ထားပီဆိုတော့ မတ်နေတာပဲ။ ကျနော်ခုံးပျံကို ငေးကြည့်ရင်း သူ့နှုတ်ခမ်း လေးတွေကို လျှာနဲ့သပ်နေတယ်။ အသာလေး အရှေ့တစ်လှမ်းတိုးပီး ခါးကော့ပေးလိုက်တော့ အလိုလို လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ လာဆုပ်ကိုင်လာတယ်။ ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ်ကလေးတွေ လုပ်ပေးလာ တယ်။ ဘယ်ရမလဲဗျာ။ သူ့အိမ်မှာ တုံးက ကျနော်သူ့အဖုတ်လျှက်ထားပေးပီးလေ။ ခုသူ့အလှည့်ပေါ့။ ခါးကို ပိုပီးကော့ပစ်လိုက်တယ်။ မျက်နှာလေးနား ခုံးပျံကြီးကပ်လာတယ်။ တစ်ချက်မော့ကြည့်တယ်။ နောက်တော့ ဘာမှမပြောတော့ဘူး။ နှုတ်ခမ်း ၂လွှာထဲ ထိပ်ဖူးကို ညှပ်ပီးစုပ်တော့တာပါပဲ။ ခုမှ အရသာကို အားရပါးရ ခံစား ရတော့တာဗျို့။ ကောင်းချက်။ ငုံထားရင်း ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ပေးလာတော့ အရှိန်တက်လာပီ။ ကုတင် ပေါ်ခြေထောက်တစ်ချောင်းတင်၊ ကြမ်းပြင်ပေါ်တစ်ချောင်း ထောက်ထားရင်း သူ့ခေါင်းလေးကို လက် ၂ ဖက်နဲ့ထိန်းရင်း ပါးစပ်ထဲကို ကော့ကော့ပီး သွင်းတော့တာပေါ့။ တစ်ချက်တစ်ချက် အရှိန်လွန်လွန်သွားတဲ့ အခါ အသက်ရှူမဝရှာလို့နေမယ်။ နည်းနည်းရုန်းချင်တယ်။ ကျနော်ကလည်း ခေါင်းကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ ညှပ်ထားတာ မလွှတ်ပေးဘူး(လူယုတ်မာကြီးပါဗျာ ဟီး) အဲ့ဒီမှာ အရှိန်လွန်လွန်သွားတာ ဘယ်လောက်ထိ ဖြစ်သွားလဲဆို ခုံးပျံအချောင်းရှည်ကြီး ဆုံးခါနီးအထိထိုးထည့်ပစ်လိုက်တော့ အာခေါင်ထိရောက်ပီး အဟွတ် အဟွတ် အော့ဝေါ့ ဆိုပီး အန်ချင်သလိုဖြစ်သွားတော့မှ ဟယ်! လက်လွန်ကုန်ပီဆိုပီး ဆွဲထုတ်လိုက်ရတယ်။ ရင်ဘတ်ကို လက်ကလေးနဲ့ဖိပီး ကျနော်ပေါင်ကို လက်သီးဆုပ်ကလေးနဲ့ထုရင်း .. အဟွတ်အဟွတ် ဖြစ်နေ ရှာတယ်။ အကို! ရှင်အရမ်းဆိုးတယ်သိလား တဲ့ မျက်ရည်လေးဝိုင်းလို့ ကျနော်ကို ငိုမဲ့မဲ့ပြောတော့မှ သနား သွားတယ်။ အသာလေးအိပ်ယာပေါ်တက်ပီး စောင်တွေကိုဆွဲလုပ်၊ ပေါင်ကြားထဲဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင် အဖုတ်ဝမှာတော့ပီး ခုံးပျံကိုဖိသွင်းလိုက်တယ်။ တဖို့ဖို့အရသာနဲ့အတူ ထစ်ကနဲထစ်ကနဲဖြစ်ရင်း ဝင်သွားတယ်။ အသက်ကိုမှန်မှန်ရှူသွင်းရင်း တစ်ချက်ချင်း အသွင်းအထုတ်မှန်မှန်လေး လုပ်နေတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ပထမ တစ်ခါလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ သွေးအေးအေးနဲ့ (ဘကြီးထောင်လို့) ဒင်ပြည့်ကျပ်ပြည့်ခံစားတော့တာ။ ညီမလေးခမျာ ပထမတော့ အံကြိတ်ခံရှာပါသေးတယ်။ နောက်ပိုင်း လူဆိုးကြီး ဝေသာလီချမ်းကိုရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ဆောင့်ချက်တွေက မာန်ပါလေပီဆိုတော့ကာ အမေ့.. အကိုရယ်..ဖြေးဖြေး..ဟာ..ဟာ.. မရတော့ဘူး.. မရတော့ဘူးဆိုပီး အော်ဟစ်သောင်းကျန်းလာတော့တာပေါ့။ (အဲ့ဒီမရတော့ဘူး မရတော့ဘူးလို့အော်သံကြားရင် အသေသာ ပိတ်ဆောင့်ပစ်လိုက် အဖုတ်ကလေး အတွင်းသားတွေက ရှုံ့ပွရှုံ့ပွဖြစ်လာပီး အတင်းဆွဲညှပ်လာလိမ့်မယ် ဆိုလိုတာက သူပီးချင်တာကို မခံနိုင်တော့ပဲ ကယောင် ကတမ်း မရတော့ဘူး မရတော့ဘူးလို့ လျှောက်အော်တာမှန်း ကျနော်ရိပ်မိလိုက်တယ်) ပထမ လေးလေး မှန်မှန်ရှုမိနစ်လောက်ပဲဆောင့်နေရာက အရှိန်ရလာတော့ ဆက်တိုက် အသားကုန်ပျင်းတော့တာ မိနစ် ၂၀လောက်ကြာမယ်ထင်တယ်။ ကျနော်လည်း မအောင့်နိုင်တော့ပဲ ပန်းထုတ်ရင်းပီးသွားရော။ ဇီးရိုး ဒီဂရီလောက်ပဲရှိတော့တဲ့ အပူချိန်မှာ လူကိုအိုက်လွန်းလို့ အဝတ်မကပ်တော့ဘူးဟီဟီ။ ဖင်တုံးလုံး ချွတ်ပီး ၂ယောက်သားဖက်လို့ငြိမ်ကျသွားကြတယ်။

အဲ့ဒီမှာ အိပ်နေတဲ့ မြွေကွေးနီး လာတော့တာပဲ။ ခဏမှိန်းလိုက်။ ပြန်ထလိုက် ထပ်ပျင်း လိုက်။ ရေထသောက်လိုက်။ ပြန်အိပ်လိုက်။ ထပ်အုပ်လိုက်။ မိုးကိုလင်းတဲ့အထိပဲ ဟီး။ နောက်ဆုံးတစ်ခါဆို သနားစရာလေးဗျာ။ ကျနော်သူ့ကို ကုတင်ဖောင်းမှာ ပေါင် ၂ချောင်းဖြိုခိုင်းထားပီး အသေအုပ်နေတဲ့အချိန် အကို! ခဏလေး ရပ်ပေးပါ ခဏလေး ရပ်ပေးပါဆိုပီး အတင်းတောင်းပန်လို့ရပ်ပေးလိုက်တော့ ညီမလေး သေတော့မယ် ဘာဖြစ်မှန်းမသိဘူးတဲ့ နှလုံးခုန်သံတွေက တအားမြန်နေတာ။ (အမှန်က ဆက်တိုက် ဆက်တိုက်ပီး လွန်းလို့ဖြစ်တာဗျ) အဲ့ဒီတော့မှဒီပိုဇင်ရှင်နဲ့ဆို ငါတော့ လူသတ်မှုဖြစ်တော့မယ် ဆိုပီး :D အသာလေး ဘေးတိုက်ခွေအိပ်ခိုင်းပီး ဖင်တစ်ခြမ်းဆွဲမ တစ်ချက်ချင်း ဆောင့်တဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အနေအထားနဲ့ မိန်းမီးဆက် ဆော်ရတော့တာ။ သူလည်း မိန်းမီးဖိမိယူလို့ရတာပေါ့လေ။ ဒါနဲ့ပဲ နောက်တနေ့ရောက်သွားရော။ သူက နောက် တစ်ညထပ်မအိပ်နိုင်ဘူးလေ။ တနင်းလာမနက် လက်ချာရှိတယ်တဲ့။ နေ့လည်ရထား နဲ့ပြန် လိုက်မှရမှာ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တောင်နဲ့မြောက်ဖြစ်နေတော့ မလွယ်ပါဘူးဗျာ။ စိတ်ညစ်စရာ ကောင်းတယ်။ ဝအောင်လင်အောင်တောင် မအုပ်လိုက်ရဲပဲပြန်တော့မယ်ဆိုတော့ ဟာတာ တာကြီး။ ပိုဇေရှင်တောင် မစုံသေးဘူးအဟီး။

မနက်၁၀နာရီလောက်နေတော့ မနက်စာကျွေး၊ သူ့အထုပ်အပိုးတွေပြင်ပေးပီးတော့ ကျနော်ရေခဏပြေးချိုးလိုက်သေးတယ်။ ရေချိုးတက်လာတော့ သူ့အရှေ့မှ ရေချိုးခန်းဝတ်စုံ ခါးကကြိုးကို ဖြေပြလိုက်တော့ တောင်မတ်နေတဲ့ဟာကြီးက ထွက်ကျလာပြန်တယ်။ အဲ့ဒီကြီးကိုငေးပီး ဟင်း ကန် သက်ပြင်းချ .. ဘာလုပ်ပေးရမလဲ စုပ်ပေးမယ်ပီးလိုက်တဲ့။ ဟင့်အင်း! တစ်ကြောင်းထပ်ဆွဲမယ်လို့ခွဲ။ ဘာမှ မပြောရှာပါဘူး။ သဘောပါဆိုတဲ့ အမူအရာနဲ့ ခေါင်းငုံ့နေတယ်။ အဖုတ်နဲ့ခုံးပျံ့က သိပ်အကြောင်း မသိသေး တော့ သိပ်သောင်းကျန်းလို့ မဖြစ်သေးတော့ကာ အသာလေး လှေကြီးထိုးရိုးရိုးနဲ့ တစ်ကြောင်းခပ်သုတ်သုတ် ဆွဲ ပီး မြန်မြန်ပီးလိုက်တယ်။ အားတော့သိပ်မရလိုက်ဘူး။ ဘူတာရုံလိုက်ပို့တော့ ကျနော်ကို မခွဲချင်တဲ့ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ရထားပေါ်ပါသွားရှာတယ်။ စိတ်တော့ ထိခိုက်တယ်ဗျာ။ အဝေးကြီးကလာပီး ကျနော်လုပ်သမျှ လာခံ၊ ခုတော့လည်း တစ်ယောက်ထဲမျက်နှာငယ်လေးနဲ့ အဝေးကြီးပြန်သွားရှာပီ။ ကျနော်လည်း အဆောင်ပြန် လာ ပီး ထမင်းတစ်နပ်ဝဝစားပီး ထိုးအိပ်ပစ်လိုက်တယ်။ တရားနီးလာတော့ ညနေစောင်းနေပီ။ ညီမလေးကိုဖုန်း ခေါ်လိုက်တော့ ကြားက ဘူတာတစ်ခုမယ်(သူ့မြို့ဖက်ကိုဆက်သွားဖို့) ရထား နောက်တစ်စင်း ပြောင်းစီးဖို့ထိုင်စောင့်နေတယ်တဲ့။ ရင်ထဲမှာ နှင့်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ကော့လှန်နေအောင် အေးတဲ့ ရာသီဥတုမှုန်မှိုင်းမှိုင်းကြီးမှာ တစ်ညလုံးကျနော်အုပ်ထားပေးတဲ့ ဒဏ်နဲ့ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်နေရှာမယ့် ပုံစံလေးကို မြင်နေမိတာကိုးဗျ။ ဒါနဲ့ဖုန်းကို မချပဲဆက်တိုက်စကားတွေ ပြောပေးနေမိတယ်။ လမ်းတလျှောက် နောက်ဆုံးသူ့အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ အထိပဲ။

နောက်ရက်တွေကြတော့ အလွမ်းသယ်ကြတာပေါ့ဗျာ။ မဝသေးဘူး ဘယ်လိုထပ် တွေ့ကြမလဲ ဘာညာပေါ့။ သူကလည်း အုပ်ခဲ့သမျှအဖြစ်အပျက်တွေကို ဟာသလေး နောကျနော်စမြို့ပြန်တဲ့ အခါတိုင်း အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုက် အကိုကွာ! အာကွာ! ရှက်တယ် တော်ဘီ ဘာညာဆိုပီး ဟန်အမူရာ လေး ပိုလို့ပေါ့လေ။ အဲ့ဒီမှာ သိပ်မကြာလိုက်ဘူး။ ဒီဇင်ဘာပိတ်ရက်ရှည် ရောက်လာတော့တာပဲ။ ပိတ်ရက် တွေနီးလာလေလေ ကျနော်တို့ယောက်လုံး ရင်အခုန်မြန်လေလေပေါ့ဗျာ။ ပုံမှန်ဒီဇင်ဘာလဆို သူက အိမ်ပြန်နေကြတဲ့။ ဒီနှစ်တော့ မပြန်ဘူးဆိုပဲ။ သူနဲ့တူတူအိမ်ငှားနေတဲ့ အဖြူမယောက်က သူတို့ ထုံးစံအရ ခရစ္စမတ်အမှီ အိမ်ပြန်ကြမယ်ဆိုတော့ ညီမလေးတစ်ယောက်ထဲကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှာလေ။ သူက အစီအစဉ် တွေဆွဲနေပီ။ အကိုလာခဲ့ ကျမဆီတဲ့။ အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေ၊ အစိမ်းရောင်လွင်ပြင်တွေ၊ ဆိုက်ပရက်စ်ပင် တောအုပ်တွေရှိတဲ့ တောင်ကုန်းတွေဖက် ခြေလျင်တူတူသွားကြရအောင်တဲ့။ တစ်အိမ်လုံးမှာလည်း ညီမလေး တစ်ယောက်ထဲကျန်ခဲ့မှာဆိုတော့ ကြောက်တယ်တဲ့ဟီဟီ။ ကျနော်မလဲ သိပ်မသွားချင်ရှာဘူး တစ်ရက်တစ် ရက် ပိတ်ရက်မြန်မြန်ရောက်ပါစေ ဆိုပီး ဆုတောင်းနေရတာ ဟီး။ ဘူတာရုံအိုလေးရှိတဲ့ မှုန်ကုတ်ကုတ်မြို့ ကလေး ထဲမှာ ဆံပင်ဂုတ်ဝဲမလေး ကျနော်ကို မျှော်နေပီဆိုတာ သိနေရတော့ အလိုလိုကို အထုပ်အပိုး တွေပြင် ပီး ခြေတကြွကြွပေါ့။ အင်မတန်ပြင်းထန်တဲ့ အချစ်ဇာတ်ကြမ်း တိုက်ပွဲတွေ နောက်တစ်ပိုင်းမှာ လာပါ တော့မယ် ညီအကိုတို့ ခင်ဗျား :P P :P

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ကိုင်း! ပြန်စမယ်ဗျား

အမှန်က မနေ့ညကထဲက ရေးမလို့ပဲ။ ဘယ်နားရောက်နေမှန်း မသိတာလေးတွေ ပြန်ဖတ်ရင်း မုဒ် အသွင်း လွန်ရာက ချာချာလည်မူးပီး မှောက်သွားတာအဟီး :D ဟိုလူကြီးကိုပေါ ကျနော်ကို ကြုံတာ လူသိ သွားလို့ ရှက်ရမ်းရမ်းနေတာတွေကြတယ်မလားဟီဟီ။

ကိုဇော်ဦး၊ကိုကြပ်၊ကိုဆူပါရေခဲ၊ကိုမောင်လေး၊ကိုသရဲ.. နောက်ထပ် ကျနော်နဲ့မရင်းနှီးသေးတဲ့ ကိုပေါလုနဲ့ညီအကို အားလုံးကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်(သွားတော့မယ်လို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်) ကျနော်ပြန် လာပါပီလို့ နှုတ်ဆက်တာ :P အရင်က ဒီတော့ပစ်မယ် ကျနော်နဲ့(ခုခါမှာ သေသည် ရှင်သည် မသိရတော့တဲ့) ပရော်ဖက်ဆာကြီးတို့ယောက်ထဲ ချောက်တီး ချောက်ချက်ကြိတ်နေရာကနေ ခုလို ကိုဇော်ဦးနဲ့ကိုပေါလု ဝင်ရောက်အားဖြည့်နေတာတွေတော့ ဝမ်းသာတယ်ဗျား။ ဆက်ဆွဲရအောင်နော်။

ဒီဇင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်စစ်ချင်းနေ့ ဝေလီဝေလင်းမှာ အီဖေကိုယ် မောင်ချမ်း လက်ဆွဲ အိတ် အနက်ရောင်လေးဆွဲ၊ ကျောပိုးအိတ်အစိမ်းရောင်လေးလွယ်လို့ ဘူတာရုံကိုခိုးတော့တာပဲဗျို့။ မှတ်မှတ် ရရ ပြဿနာက တက်လိုက်သေးတယ်။ ကြုံဝယ်ထားတဲ့ ရထားလက်မှတ်က လက်မှတ်ထုတ်ပေးတဲ့စက်မှာ ထုတ်မရဘူးဗျား ခွီး။ ဘာလို့ထုတ်မရတာလဲဆိုတော့ အဲ့ဒီလက်မှတ်က ညီမလေး ဝယ်ထားပေးတာလေ ဟီး။ လက်မှတ်ဝယ်စဉ်က ပက်ဆံပေးထားတဲ့ ခရက်ဒစ်ကဒ်ကို စက်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်မှ လက်မှတ်က ထွက်လာ တာမျိုး၊ တခြားကဒ်နဲ့ဆို လက်မှတ်ထုတ်မပေးဘူးတဲ့။ ကိုယ်ကလည်း မသိဘူးရယ်လေ။ မနက်စောစောစီးစီး ပြဿနာက အဲ့လိုစတင်တော့တာ။ ညီမလေးက ဘာလို့လက်မှတ်ဝယ်ပေးတာတုံးဆိုတော့ကာ ခင်ညား တို့ညီလေးမောင်ချမ်းက အဲ့ဒီတုံးက ငမဲ့ကိုး (ခုလည်း ထူးမခြားနားပါပဲဗျား) သူက ကိုယ်ငမဲ့မှန်း သိနေ တော့ကာ သနားလို့ရထားလက်မှတ် ဝယ်ပေးရှာတာပါ။ ဒါနဲ့ခွကျနေတော့ကာ မထူးပါဘူးကွာ ဆိုပီး ချက်ချင်း နောက်ထပ်ရထားလက်မှတ်တစ်စောင်ကောက်ဝယ်လိုက်ရတယ်။ (အဲ့ဒီလက်မှတ်ဖိုး သူပြန်ပေးတယ်၊ ကိုယ်က လည်းသောက်ရှက်မရှိတော့ ယူတာပေါ့ဟီးဟီး) စောစောစီးစီး ဘူပိတ်ချက်ပြောပါတယ်။

လမ်းမှာလည်း ရထားတွေက ဟိုပြောင်းဒီပြောင်းနဲ့ဆိုတော့ စိတ်က စနိုးစနောင့်နဲ့ တယ်မကြည် ချင်ဘူးဗျား။ (နောက်ပိုင်းအကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်လာတော့မှ မျက်စိမှိတ်ပီး စီးတောင် ရောက်ပါ တယ်ဖြစ်လာတာဟီဟီ) မနက်ခင်း ၁၀နာရီလောက်မှာ ညီမလေးရှိတဲ့ တောမြို့လေးက ဘူတာရုံအိုလေးကို ရထားဆိုက်သွားတယ်။ ကျနော်မှတ်မိနေတာက အဲ့ဒီနေ့က နေရောင်ခြည်နွေးနွေးလေးတွေ ဖြာကျလို့ ရာသီဥတုအင်မတန်သာယာတယ်ပေါ့ဗျား။ ထုံးစံအတိုင်းရထားက ဆက်ထွက်သွားတယ်။ ကျနော်ညီမလေး ကို ဘူတာရုံကလေးထဲမှာ ရှာကြည့်တာ မတွေ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ဘူတာအပြင်ဖက်ထွက်လာပီး အိတ်တွေကို ခဏချ စီးကရက်တစ်လိပ်လောက်ကောက်ဖွာနေလိုက်တယ်။ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်နေတဲ့ ကျနော်ကို ကုလားဖြူ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က တက္ကသိုလ်ကိုသွားချင်ရင် ဒီနေရာမှာဆိုက်လာမယ့် ဘတ်စ်ကားကို စီးရင်ရောက် တယ်လို့ (ဒီမြို့မှာက နိုင်ငံခြားသားဆိုရင် ကျောင်းသားမှန်း အလိုလိုသိတာကိုး) လာပြောလို့ ခေါင်းငြိမ့်ပြ နေတုံး ဘတ်စ်ကားဆိုက်လာတယ်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်က ဂုဏ်သရေ ရှိအမျိုးသမီးလေးက ခပ်တည်တည်နဲ့ ဆင်းလာတယ်ဗျို့။ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးလေးဆိုတာ ညီမလေးကိုပြောတာပါ။ ဝတ်ထား စားထား တာလေး ကိုကြည့်ဦးလေဗျား။ ကုတ်အင်းကျီအနက်၊အောက်က စတိုင်ပင်န်အနက်၊ လေဒီရှူးနဲ့ ကျော့ကျော့ လေး ရယ်။ ကိုင်း အနက်ရောင် နဲ့ မျက်မှန်အကြည်လေး ပါတပ်ထားတော့ ရေလည်ဂိုက်ဂိုက်လေးပေါ့။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

မျက်နှာက မရယ်မပြီးနဲ့ ခပ်တည်တည်ရယ်။ (စိတ်ထဲမယ်တော့ ဒီကောင်ငါ့ကို အိမ်ရောက်ရင် အသေအုပ်မှာ လား မသိဘူး၊ ဟီဟီ ဆိုပီး အူမြူးနေမှာပါဗျာ မသိတာလိုက်လို့ခွဲ)

ဘတ်စ်ကားပေါ်ရောက်တော့ ကားမောင်းတဲ့ ဒရိုင်ဘာ(အမျိုးသမီး)က နင်တို့က မောင်နှမ လား ဘာညာနဲ့မေးနေသေးတယ်။ မြို့က ခပ်သေးသေးရယ်ဆိုတော့ အချင်းချင်းလည်း ရင်းနှီးနေကြတာလား ဘာလားမသိဘူး။ ဘတ်စ်ကား စီးရတာလည်း ဘာမှမကြာလိုက်ပါဘူး၊ ငါးမိနစ်ဆယ်မိနစ်ပေါ့ မြို့ထဲကို ဖြတ်ပီး တာနဲ့ တက္ကသိုလ်ဝန်းဖက်ရောက်လာတာပဲ။ ညီမလေးတို့ရပ်ကွက်ဖက်ကိုဖြတ်တာနဲ့ ၂ယောက်သား ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ကြတယ်။ ဒရိုင်ဘာအမျိုးသမီးက ဘိုင့်ရီ! ဒါလင် ဘာညာနဲ့ နှုတ်ဆက်ပီး ဆက်မောင်း သွားတယ်။ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်ကနေ သူ့အိမ်ကိုရောက်ဖို့ တောပန်းရိုင်းလေး နီနီဝါဝါလေးတွေပွင့်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ ရေစီးသံ တဖျော့ဖျော့နဲ့ မြောင်းကလေး၊ အနီရောင်အုတ်ပြွန်မိုး အိမ်ကလေးတွေကို ကွေ့ဝိုက်ဖြတ်ကျော်ပီးသွားရင်း ကျနော် ငယ်ဘဝကိုပြန်ရောက်သွားသလို ခံစားနေရတယ်။ လက်တစ်ဖက် က ခရီးဆောင်အိတ်ကိုဆွဲ၊ နောက်တစ်ဖက်က ညီမလေးကို လက်တွဲထားရင်း အလိုလိုအူမြူးလာတာဗျ။ ဟိုအရင်တစ်ခါကတွေ့ခဲ့တဲ့ အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေဆီသွားမယ်နော်၊ တောင်ကုန်းတွေဖက်ကိုကောသွားမှာ မလား၊ မြို့အပြင်ဖက်က ဆင်ခြေလျှောလမ်းကလေးအတိုင်းထွက်ချသွားရင် ဘွားကနဲတွေ့ရမယ့် သစ်ရွက် အနီအဝါတွေပြောကျနေတဲ့ တောအုပ်လေးတွေဆီကိုကော သွားကြမယ်နော် အစရှိသဖြင့် ကျနော်က အူမြူး နေတဲ့လေသံနဲ့ တတွတ်တွတ်မေးလာသလောက် သူကတော့ အင်း!အဲ! နဲ့ ကျနော်ကို မချိုမချင်ကြည့်ရင်း မပွင့်တပွင့်ရယ်။

အိမ်ရောက်သွားတော့ တံခါးဖွင့်ပီး ဝင်ဝင်ချင်းမှာကို လူက စိတ်ထဲ သရိုးသရီဖြစ်နေပီ (အုပ်ချင် နေတာကိုပြောပါတယ်ဟီး) ဒါပေမယ့် သူ့ဘော်ဒါ ၂ယောက်က ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ ပြန်သွားပီလား ရှိနေသေးတာလား မသေချာလေ တော့ကာ ဘာမှမလုပ်ရဲသေးဘူး။ အပေါ်ဆုံးထပ်က သူ့အိပ်ခန်းလေး ထဲရောက်ပီး အထုတ်အပိုးတွေချပီးတဲ့ အထိ ဘာမှမလုပ်ရူးဖြစ်သေးဘူး။ တစ်အိမ်လုံးကလည်း တိတ်ဆိတ်နေတော့ကာ ညီမလေးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကော ပြန်သွားကြပီလားလို့ စကားစ လိုက်တော့ ဘာလုပ်မလို့တုံး ဟွန်း တဲ့။ ထမင်းဟင်း တွေနွေးထားမယ်၊ ရေချိုးချင်နေတာမလား မြန်မြန်ချိုးချေ ထမင်း စားမယ် မနက်ကထဲက ဘာမှစားမလာတာ ဗိုက်ဆာလာတယ်မလား လို့ ပြောရင်း ကျနော်ကို ကျောပေးလို့ အိမ်နေရင်းအဝတ်အစားတွေလဲ နေတယ်။ အပေါ်က ကုတ်အင်းကျီကိုချွတ် ဝှမ်းခံအင်းကျီလက်ရှည်လေးနဲ့ လဲဝတ်ပီးတော့၊ အောက်ကစတိုင်ပင်နံကို ချွတ်ချ၊ ဗီရိုတံခါးကိုဆွဲဖွင့်ပီး အိမ်နေရင်းဝတ်ဖို့ ဝှမ်းခံဘောင်းဘီ အရှည်တစ်ထည်ကိုကုန်းကွကွလေး လှမ်းယူနေတာကို ကြည့်ရင်းစိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ သူ့ဟာက ဘောင်းဘီရှည်ချွတ်ချထားတော့(ဝတ်ထားတဲ့အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးက ဂျီစတွင်းနံဆိုတော့) ဖင်လုံး ပြောင်ပြောင်လေးနဲ့ကုန်းပြထားသလိုဖြစ်နေတာကိုး။ လူကလေးက ခါးလေးကသိမ်သလောက် ဖင်တုံးကြီးက ထွားထွားကြီး။ ထွားရတဲ့ကြားထဲ အသားအရည်က တင်းပြောင်လွန်းတာမျိုးဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့် ပေတော့ ဆရာတို့ရာ။

ကျနော်တစ်ယောက် လေရဲ့အလျင်နဲ့အတူအဲ့ဒီဖင်တုံးကြီး အနောက်နားကို ဝှစ်ကနဲ နေအောင် ရောက်သွားတော့တာပေါ့။ ကုန်းကွကွ မချောလေးရဲ့ဖင်ပြောင်ကြီးကို လက်ဖဝါး ၂ဖက်နဲ့ ပင့်ကိုင် လိုက်တော့ ဆတ်ကနဲခါးကိုမတ်လာတယ်။ ဟေ့လူ! ဆိုပီး ကျနော်ကို တံတောင်ဆစ်နဲ့ နောက်ပြန် တွန်း ထားရင်း ရေချိုးပါဆိုနေ၊ ထမင်းလေး ဘာလေးတော့ အရင်စားကြရအောင်လေ ကွာတဲ့။ ကျနော်က သူ့ဂုတ်ပိုး လေးကို အားရပါးရမွေးကြူရင်း

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ခပ်ဖွဖွလေးမနာအောင် သွားနဲ့ဖိုကိုက်ရင်း ဆော့ကစားလိုက်တယ်။ လက်၂ဖက်ကလည်း ဂျိုင်းအောက်ကနေလျှိုပြီး ချိုဖူး၂ခုကို အင်းကျီအပေါ်ကနေ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထား လိုက်တယ်။ အဲ့လိုအနေအထားကနေ အောက်ကလည်း သူ့ဖင်ပြောင်ကြီးကို ဖုထစ်ထစ်ဖြစ်စပြုလာတဲ့ ကျနော် ခုံးပျံ(မတင်း မပျော့) နဲ့ ၃-၄ချက်လောက် ကပ်ညှောင့်ကလေးညှောင့်လိုက်ရင်း

"ဟေ့အေး! ထမင်းဆာဘူး ဒီဟာပဲဆာတယ်" လို့ ခွဲပျစ်ပျစ်လေး ညှတတုတ်သံနဲ့ ပြောလိုက်မိ တယ်

XXXXXX XXXXXX XXXXXXXXX

ညီအကိုတို့ နက်ဖန်မှဆက်မယ်ဗျာ။ ကျနော်စာမရှိတာ လန့်ချီသွားလို့လား မသိဘူး မနည်းရိုက် နေရတယ်။ ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ကျနော်ပိုစိတ်ဝင်စားတာ ဖတ်ခဲ့တာ သတိထားမိမှာပါ။ ဘယ်တော့မှ တိုနဲ့နဲ့လေးတွေ မရေးခဲ့ပါဘူး။ ဖတ်ရတဲ့သူတွေ အားရစေချင်တာ စေတနာပါ။ ခုဟာက မနည်းကို အားတင်းပီး ရိုက်နေရတယ်။ စာမရေးတာကြာရင် အဲ့လိုပဲဖြစ်တတ်လားမသိဘူး။ ဆောရီးဗျာ။

channko

ဒီခေါင်းစဉ်ကိုခဏနားထားလိုက်ပါမယ်။ ဟိုဖက်က ကာလအတန်ကြာပစ်ထားခဲ့မိတဲ့ ဘိန်းစားဇာတ်ကို ဆက်ရေးပါမယ်။ "နတ်သမီးပုံပြင်"ကို ရေးလက်စဇာတ်လမ်းတွေအောက် အက်ဒမင်များရွှေ့ပေးကြပါခင်ဗျာ။

channko

(ပိုစစ်အသစ်ဆိုပီးဝင်ကြည့်တဲ့ ညီအကိုများဆောရီး)

ညီအကိုတို့ ကျနော်ဒီဟာကိုဆက်ရေးပါတယ်။

ဟိုဖက်က "နတ်သမီးပုံပြင်" ကို ရေးလက်စဇာတ်လမ်းအောက်ကို မရွှေ့ပေးဘူးရယ်။ :(သူ့အရပ်နဲ့သူ့ဇာတ်ဆိုတော့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲဆရာတို့ရာ။ ကျနော်ကလည်း မရွှေ့ပေးရင် မရေးချင်ဘူးဆိုတော့ ဖီလင်ပျောက်သလိုလိုဖြစ်နေတဲ့ဒီဟာလေးကို မုဒ်ပြန်သွင်းပီး ဆက်ရေးပါမယ်။ စာတွေအဆက်မပြတ် ရေးမတင်နိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ တပ်ကြပ်ကြီးတို့လို ရာထူးရာခံကြီးကြီး၊ အလုပ်ထဲမှာ အပါးခို(ပက်ဆံလိမ်ယူ)ဆီဦးထောပတ်တွေကြိတ်လို့ လူကုန်ထဲ ရပ်ကွက်မှာနေတဲ့ ပတ်တီးဘူဇာ မဟုတ်လေတော့ ထမင်းစားဖို့ အလုပ်ကလုပ်ရသေးတယ် မလားဗျာ။(မူးလို့ရိမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါလို့ဟီဟီ)

ကိုင်း! ဆက်ကြစို့ညီအကိုတို့..

အပေါ်က ပြောသလို ညစ်တီးညစ်ပတ်ကပ်ချွဲလေး ခွဲလိုက်တော့ ညီမလေးတစ်ယောက် ဆူဆောင့်ဆောင့်လေးနဲ့ ကျနော်ဖက်ကိုလှည့်ပီး မျက်နှာချင်းဆိုင်လာတယ်ဗျာ။ နှုတ်ခမ်းလေးစုတူတူနဲ့ စိတ်တိုချင်ယောင်ဆောင်နေပေမယ့် မျက်လုံးတွေက အရောင်တွေလက်လို့(ရမွှက်ရောင်တွေတောက်တယ်ခေါ်မလားနော်) ချက်ချင်းပဲ နှုတ်ခမ်းချင်းဂဟေဆက်ပစ်လိုက်တယ်။ အင့်! ကနဲမြည်သံနဲ့ ခြေဖျားလေး ထောက်ပီးခေါင်းမောလျက်နဲ့ အနမ်းခံရှာတယ်။ အငမ်းမရပဲ အတင်းစုပ်ထားပေးလိုက်တာ၃-၄မိနစ်လောက်ကြာမလားပဲ။ အနမ်းခံရတဲ့သူတော့မသိဘူး

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

နမ်းတွဲလူကျနော်တောင် အသက်ရှူရတာ မဝသလိုဖြစ်လာမှ ခဏရပ်လိုက်တယ်။ လက်တစ်ဖက်နဲ့ပင်တီးလေးပေါ်ကနေ အဖုတ်ကလေးကိုရွှေ့ပွတ်ကြည့်လိုက်တော့ စိုထိုင်းထိုင်းလေးဗျ။ ဒါနဲ့သေချာအောင်ဆိုပြီး သားရည်ကြိုးလေးအသာဆွဲ ပင်တီးအောက်ကိုလှိုနှိုက်ပြီး အင်ဂျင်ပိုင်းဖမ်းတိုင်းလိုက်တော့ ချွဲကျိကျိဖြစ်နေပီ။ လယ်ဒီပဲ ကိုကို! ဆိုတဲ့အနေထား။ ဒါကတော့ ထုံးစံပါပဲဗျာ။ ပြောရရင် အဲ့ဒီလို နှုတ်ခမ်းချင်းနမ်းစုပ်နေရင်း ထွေးပွေ့ထားရုံကလေးနဲ့ကို ကျနော်ကိုယ်တိုင်လဲ ရေလည် "တောင်" နေတာဗျ။ ဆိုလိုတာက တစ်ခါနှစ်ခါတွေ့ပြီးသား အတွဲလေးဗျာ.. သေသေချာချာအားရကျေနပ်အောင် မလုပ်ဖူးသေးပေမယ့် အရသာခံပြီး ချစ်ဖူးပီးပီဆိုတဲ့ အနေအထား။ ခုလိုနေမျိုး လွတ်လွတ်လပ်လပ်(ကျနော် အဆောင်မှာလို ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ဘယ်သူတံခါးလာခေါက် မလဲကြောက်နေရတဲ့နေရာမဟုတ်) ဥယျာဉ်ထဲ တွေ့ကြတော့မယ်ဆိုတာကို ဥပတ်ပတ်အလိုကထဲက ကြိုစိတ်ကူးယဉ် ရင်တဖိုဖိုဖြစ်ထားခဲ့ကြတာဆိုတော့ ဘူတာရုံမှာ သူလာကြိုကထဲက၊ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ကထဲက၊ မှတ်တိုင်ကနေအိမ်ကိုလမ်းလျှောက်လာကထဲက ဥယျာဉ်စလုံးစိတ်လှုပ် ရှားနေကြတာကိုး။ ကျနော်စိတ်ထင် အဲ့လိုပြန်တွေ့ရတဲ့ အခြေနေမျိုးမှာ ဘယ်သူမှ သေသေချာချာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် "ဖိုးပလေး" လုပ်စရာမလို(လုပ်လည်းမလုပ်)ကြဘူးထင်တာပဲ။

အဖုတ်ကိုစမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရည်ကရွှန်နေတာတွေတာနဲ့ ကျနော်လည်းကမ်းကတမ်းဆိုသလို သူ့ပင်တီး လေးကို လျှောချပြီး ချွတ်ပေးလိုက်တယ်။ ကျနော်လည်းပင်နံကိုလည်း ခပ်သုတ်သုတ်ချွတ်၊ အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုပါ လုံးထွေးပြီးချွတ်ချ၊ အပေါ်က စပိုရှပ်ကိုဆွဲချွတ်နဲ့ ဗလုံးဗထွေးတွေ(ခုချိန်ပြန်တွေးကြည့်တာတောင် ရယ်ချင်တယ်) လုပ်နေတာ မသိရင် လူပျိုပေါက်ကလေး"မောင်မောင်ရဲ" "ကြီးမေ" ကို သူ့အဖွားနဲ့အိမ်ဖော်မလေး အလစ်မှာ ဝုန်းဒိုင်းကြဲခါနီး ဇာတ်ဝင်ခန်းထဲက အတိုင်းပေါ့(အပေါ်မှာ မူးမူးနဲ့ရို ထားတာလေးကို ခုလိုသူ့ဇာတ်လမ်းလေး ထည့်ကြော်ငြာပေးတော့ တဟီးဟီးနဲ့ ပျော်ပျော်ကြီးခွင့်လွှတ်လောက်ကရောဟဲဟဲ)

ကျနော်လည်း ခုံးပျံ့နှိပ်ကြီး တရမ်းရမ်းနဲ့ ဖင်တုံးလုံးဖြစ်သွားရော ညီမလေးကလည်း အောက်ပိုင်းဗလာ၊ အပေါ်ပိုင်းတစ်ဝက်တစ်ပျက်အနေအထားဖြစ်နေပီ။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဆိုတာ အင်းကျီတွေ အကုန်ချွတ်ပစ်လိုက်ပေမယ့် ဘရာတော့ မချွတ်သေးဘူး။ သူ့နှိပ်ကြီးတွေ ကျနော်မြင်မှာရှက်နေတာလားမသိဘူး လက်ကလေးပိုက် ကုတင်ဖောင်းမှာ ခြေချထိုင်ပြီး ဂရိဒဏ္ဍာရီထဲကနတ်သားတစ်ပါးကို ကျောက်ဆစ်ထုထားသလို တောင့်တင်းကျစ်လစ်တဲ့ကိုယ်လုံး (ဗိုက်တော့ယောင်ယောင်လေးပူနေတယ် အဲ့တလောက ဘီယာ အသောက် များတာကိုးဟီဟီ ခုမပူတော့ဘူး) ထွားကြိုင်းတဲ့ အနီရဲရဲအတံကြီးက လေထဲမှာ ခုံးပျံ့ကြီးလိုထောင်လို့၊ ဂုတ်ထောက်နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေနဲ့ အရိုင်းဆန်နေတဲ့ သူ့ကိုကို အိမ်ဖော်ယံ မောင်ချမ်း ကိုရင်ဖိုနေတဲ့ အကြည့်လေးတွေ နဲ့ မဝံ့မရဲလေးရှက်ဝဲဝဲလေးကြည့်နေရှာတယ်ဗျ။ (မူးမူးနဲ့ကိုယ့်ဖာကိုယ် ဂုဏ်ဖော်နေတာ စိတ်ထဲမှာတော့ တထိတ်ထိတ်ပဲ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ကျနော်ကိုချစ်တော့ ငါတို့မောင်ချမ်း ဘာပေါ့ပေါ့ရပါတယ် ဆိုပေမယ့် တစ်ခုခုဆို နှိပ်မယ်ဆိုပြီးချောင်းနေတဲ့လူတွေရှိတယ်ဟင်းဟင်း)

ဆံပင်ဂုတ်ဝဲနဲ့ညီမလေးက ကုတင်ဖောင်းမှာထိုင် ဘရာစီယာကိုမချွတ်သေးပဲ လက်ကလေးပိုက်လို့ သူ့ချိုပူးတွေကို ကျနော်မြင်မှာပဲ ရှက်တာလိုလိုလုပ်နေပေမယ့်လို့ အောက်ပိုင်းက ဗလာ၊ အဖုတ်ကပြူးနေတာကြီး။ ဘာကိစ္စရှက်နေသေးတာလဲမသိပါဘူး အဖုတ်ကဖြင့် သေချာကြည့်လိုက်ရင် အရည်တွေတောက်တောက်ယိုနေတာဟီး။ လူနဲ့ချိုပူးနဲ့မလိုက်ဘူးလို့ ကျနော် ခဏခဏ စနောက်လွန်းလို့များ ချွတ်ရမှာရှက်နေတာလားတော့မသိဘူးပေါ့လေ။ လိုရင်းကိုဆက်ပြောရအောင်ဗျာ။ မူးမူးနဲ့အာလူးဖုတ်တာ ဘေးရောက် ရောက်ကုန်တယ်။ အဲ့ဒီမှာတင် ကျနော်က

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

သောက်ရမ်းတင်းနေပီဆိုတော့ကာ သူ့ဘရာဇီယာ မချွတ်ရသေးတာတွေဘာတွေ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးဆရာတို့ရေ။ သူ့ကို ကုတင်ပေါ် ပက်လက်လှန်အနေအထားဖြစ်သွားအောင် တွန်းလှဲပစ်လိုက်တော့တာပဲ။ ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပဲ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကို အုပ်မိုးလျက်အနေ အထားနဲ့ ပေါင်၂ချောင်းကြားဒူးထောက်ပီး တအားမာတင်းနေတဲ့ ကျနော်ကောင်ကို လက်နဲ့ဖိချ။ အရည်တွေစို့နေတဲ့ သူ့အဖုတ်ကလေးအဝမှာ တွေ့ပီးဖိသွင်းတော့တာပဲ။ အရင်းကနေကိုင်ထားလျက်နဲ့ - စိတ်ကလေးမြုပ်ရုံတင် ဖိသွင်းပီးဆော့ကစားလိုက်တာနဲ့တင် လူက အီဆီမ့်နေအောင်ဖိမိတာဆရာတို့ရေ။

သူကလည်း ကျနော်ဂုတ်ကို အတင်းခိုစီးထားရင်း အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်ရင်း ရေလည်ခံစားပြနေတာ။ ၂ယောက်စလုံးရေလည်ကောင်းနေတာပေါ့။ သူနာသွားမှာစိုးလို့ ခပ်ဆဆလေး ထိပ်ဖူးမြုပ်ရုံ ဆော့နေတာကို အားမရတော့လို့လားမသိဘူး အောက်ကနေ တစ်ချက်တစ်ချက်ကော့ပေးလာ တယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ကဲကွာ!ဆိုပီး အဆုံးထိထိုးသွင်းလိုက်တော့ ရှိုး! ကျွတ်ကျွတ် ဆိုတဲ့ ညည်းသံလေးထွက်ကျလာတယ်။ ပူနွေးစိုအိတ်တင်းကြပ်နေတဲ့ အခေါင်းထဲ ကျနော်ခုံးပျံ့က ထိုးခွဲပီးဝင်သွားတော့မှ တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်အရသာကို နှင့်နေအောင်ရတော့တာဗျို့။

ခင်ဗျားတို့ ဒီကိုယ်တွေ့ကို အပေါ်ပို့စစ်တွေမှာ သေသေချာချာဖတ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တစ်ခုသတိထားမိခဲ့မယ်။ ခုပြောပြနေတဲ့ ကျနော်ညီမလေးရဲ့အကျင့်က ခဏလေးနဲ့ပီးသွားတယ်ဆိုတာလေ။ တစ်ခေါက်ပီးသွားရင်တောင် ထပ်ခါထပ်ခါ အဆက်မပြတ် လုပ်ရင်လုပ်သလောက် ဆောင့်ရင်ဆောင့်သလောက် ဆက်တိုက်ဆက်တိုက်ထပ်ထပ်ပီးတယ်။ အဲ့ဒါကျနော်အတွက်တော့ အင်မတန်စိတ်အားရစရာကောင်းသလိုအားသာ ချက်တစ်ခုလည်းဖြစ်နေတာဗျ။ ဆိုလိုတာက ခင်ဗျားတို့ပါတနာက ပီးဖို့အင်မတန်ကြာတတ်တယ်ဆိုရင်(မိန်းမ အတော်များများကကြာတာထက် ပီးဖို့တောင်မလွယ်) ခင်ဗျားက စောစောဇာတ်မသိမ်းသွားဖို့အရေးကြီးလာမယ်။ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလေးလုပ်ရမယ်။ အစရှိသဖြင့် ဇာတ်ရှုပ်တယ်ဗျာ။ ခုဟာကြာတော့ သူ့စိတ်ထဲနေတဲ့ အချိန်ဆို အသေသာပိတ်ဆောင့် ခဏလေးတင်ကို သိသိသာသာကြီး (ဒွန်ဒွန် ဒွန်ဒွန်နဲ့ အကြောတွေဆွဲပီး) ပီးသွားတတ်တယ်။ တခါတလေ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ သတိလက်လွှတ်အကျယ်ကြီးအော်သေးတယ်။ ပီးပီ ပီးပီ!! အဲ့လိုတွေဗျ။ အဲ့ဒီလို ဆိုတော့ကာ ကျနော်က စပီဆိုတာနဲ့ အဝင်အထွက်ချော တာနဲ့ အသေကြုံးတော့တာပေါ့။ စိတ်ရှိလက်ရှိ အပေါ်ကဖိထားပေးပီး အသေအုပ်တော့တာ တဖန်းဖန်းနဲ့ ဆီးခုံချင်းခတ်မိသံတွေကို ဆူညံပွက်လောရိုက်နေတာပဲ ဆရာတို့ရေ။

ဒီလောက်ကြီးအသေအကြော ပဝါမကူရေမရှူ ဆက်တိုက်ကြမ်းမှတော့ ဘယ်ကြာကြာခံမလဲဗျာ ကျားကြီးရေသောက် ပိုဇေရှင်(သူက ပက်လက်အိပ်၊ ကျနော်က သူ့ကိုအုပ်မိုးပီး ကျားရေသောက်သလို တပြတ်ပြတ် ကုန်းကုန်းပီးနှုတ်ခမ်းကို လှမ်းစုပ်၊ လည်တိုင်လေးကိုစုပ်) တစ်ခုထဲနဲ့တင် ကိစ္စပီး တော့မလိုဖြစ်လာတယ်။ ကျနော်သတိထားမိသလောက် သူ့အာခေါင်ခြစ်အော်သံပြုပီး တွန့်လိမ်တက်သလိုဖြစ်ဖြစ်သွား တာ ၃-၄ခါရှိပီဗျ။(၃-၄ခါလောက် ပီးသွားတယ်ပေါ့) အားနဲ့ဆောင့်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း သေပီကွာ.. သေပီကွာ!! ဆိုတဲ့ အော်သံလေးက တဖြေးဖြေးအားပျော့စပြုလာတယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်လိုမှ ဆက်မအောင့်ထားနိုင်တော့သလိုဖြစ်လာတယ်။ ခုံးပျံ့တစ်ချောင်းလုံးက ထူပူနေအောင်ကို အဖုတ်ကြပ်ကြပ်လေးထဲ ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်နေတော့ကာ ကျဉ်ဆီမ့်ပီး အရမ်းကောင်းလာပီ အရမ်းကောင်းလာပီဆိုတဲ့ အသံက ဦးကျောက်ဆီ သတင်းသွားသွားပို့နေပီကိုး။ အဲ့ဒီမှာ ခဏလေးရပ်လိုက်တယ်။ ပက်လက်အိပ်ပီး ခံနေရှာတဲ့ ညီမလေးက ဘရာဇီယာ မချွတ်ရသေးဘူးဗျ။ ကျနော်လည်း

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

သူ့ချိုဖူးတွေကို ထိကိုမိထိသေးရသေးတာ။ ခဏလေးရပ်လိုက်တော့ ညီမလေးက ဘာလဲဆိုတဲ့ အကြည့်လေးနဲ့ လှိုက်မောနေတဲ့ကြားက မော့ကြည့်လာတယ်။

ချွတ်ပေး! ချိုဖူးကိုင်ပီး ဆောင့်ချင်တယ်..

အဲ့လိုပြောလိုက်တော့မှ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို တင်းတင်းကိုက် အိပ်ယာနဲ့ကျော လွှတ်ရုံတင်လေးကြွ ချိတ်ဖြုတ်ပီး ဘရာကို ခပ်မြန်မြန်လေးချွတ်ပေးရှာတယ်။ ကျနော်လည်း အချိန်သိပ်မဆိုင်းနေပါဘူး။ ဘွားကနဲထွက်ကျလာတဲ့ ချိုဖူးဝါဝါဝင်းဝင်းခဲခဲကြီး ၂လုံးကို အားရပါးရစုံကိုင် ပီး အသေကိုဆက်ဆောင့်တော့တာပေါ့။ အဲ့ဒီတော့မှ အောက်က ဇွဲ ကနဲဝင်သွားတဲ့ အရသာ၊ ဆုံးသွားတဲ့ အခါ ဆီးခုံခြင်းရှိက်မိရာက ဖန်းကနဲ အသံနဲ့ဖျင်းကနဲ အရသာ၊ လက်၂ဖက်က ဆုပ်ချေထားရတဲ့ ချိုဖူးအိအိကြီး ၂လုံးဆီက အထိအတွေ့အရသာ.. အကုန်လုံးပေါင်းသွားတဲ့ ပီးပြည့်စုံတဲ့ အရသာကို အားပါးတရ ရတော့တာပေါ့လေ။

အရေးကောင်းတုံးဒိန်းဒေါင်းဖျက်ဆိုသလို အတိအကျကိစ္စလေးတစ်ခုဖြည့်စွက်ပေးရဦးမယ်။ အောဝတ္ထုမဟုတ်လေတော့ ပြောစရာလေးရှိလာပြန်တယ်။ ညီမလေးက ကွန်ဒုံးအလာဂျီ ရှိတယ်ဗျ။ ကွန်ဒုံးစွပ်ရင် မခံနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ကျနော်တို့ ချစ်ကြတိုင်း အပြင်မှာပဲ ဆွဲထုတ်ပီး ပီးကြရတယ်။ ခုလည်း အပေါ်က ပြောသလို အသေဆောင့်နေရာက စိတ်ကိုလျှော့ပီး ထိန်းမထားတော့ဘူးဆိုတော့ကာ ကြာကြာကိုမခံနိုင်တော့ဘူးဗျ။ ပီးချင်လာပီ ပီးချင်လာပီ ဆိုတဲ့ စိတ်က တအားဖြစ် လူက ဘယ်လိုမှ မအောင့်နိုင်အောင် အရမ်းအကောင်းမှာ သတိနဲ့ ဆတ်ကနဲဆွဲအထုတ်.. ကျနော်အဲ့လို လုပ်တော့မှာကို ကြိုသိနေတဲ့ ညီမလေးက ပက်လက်အိပ်နေရာက အတင်းရုန်းပီး လက်ပြန်ထောက် ထထိုင်လာပီး ကျနော်ဒုံးပျံကို လက်ပြန်ကိုင်ပီး အတင်းသူနှုတ်ခမ်းလေးထဲ ဆွဲသွင်းပီး စုပ်ပေးတယ်ဗျ။ တစ်ချက်လောက် ဘာဖြစ်မှန်းမသိဖြစ်သွားတော့ ပထမတစ်ချက်အပန်းမှာ ထွက်သွားသေးလားမသိဘူးရယ်။ ဒါပေမယ့် သတိဝင်လာတော့ အတင်း သူနဖူးလေးကို တွန်း၊ ကိုယ့်ဒုံးပျံကို ကိုယ်လက်နဲ့ဖမ်းကိုင်ပီး သူ့ပါးစပ်ထဲက ဆွဲထုတ် (ကျနော်စိတ်ထဲမှာ မလုပ်ရက်ဘူး၊ သနားသလိုလိုဘာလိုလိုကြီးရုတ်တရက်ခံစားလိုက်ရတာဗျ) လက်နဲ့ခပ်သွက်သွက် ကလေး ၄-၅-၁၀ချက် ကစားရင်း အောင့်ထားသမျှအားပါးတရ ညီမလေးရဲ့ချိုဖူးကြီး ၂လုံးပေါ်ကို အားရပါးရ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။

အချစ်ရည်ပျစ်ပျစ်တွေက ညီမလေးရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာပေပွလို့ပေါ့ ညီအကိုတို့ရာ။

(မုဒ နည်းနည်းပြန်ဝင်လာပီ ထင်တာပဲ နက်ဖန်လာခဲ့ကြဗျာ ဆက်ရေးဦးမယ် ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်ပဲ)

chann

ကိုင်း! ဆက်ရေးပါပီခင်ဗျ။

ဟိုဖက်မှာ ကျနော်နဲ့တပ်ကြပ်ကြီး သတ်နေကြတာ ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ကြပါနဲ့ ညီအကိုတို့။ ကျနော်တို့သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေကြတာပါဟီးဟီး။ :D :D

အပေါ်ပိုင်းမှာ ပြောခဲ့သလို တွေ့တွေ့ချင်း ဆိုင်းမဆင့်ပုံမပါ ခပ်သွက်သွက်ကလေး အသားကုန်အုပ်ပစ်လိုက်ကြတာ ၂ယောက်စလုံး အိမ်ဆိမ့်သွားကြတယ်ဗျ။ ဘာစကားမှ မဆိုဖြစ်ပဲ အိပ်ယာ

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

နွေးနွေးလေးပေါ်မှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဖက်ထားရင်း မိုန်းနေလိုက်ကြသေးတယ်။ အသားကုန်ဗျင်းပီးလို့ အဲ့ဒီလိုပွေ့ဖက်ထားရင်း အိပ်ရတဲ့ အရသာကလည်း တစ်မျိုးတော့တစ်မျိုးပဲနော်။ ခင်ဗျားတို့လည်း ကြုံဖူးမှာပါ။ အဲကွန်းအခန်း တို့၊ အင်မတန်အေးတဲ့ရာသီဥတုတို့ဆို ပိုတောင်ဖိမ်ကျသေး။ တော်တော်လေးကြာတော့မှ နှစ်ယောက်သား အိပ်ယာကလူးလဲထ ရေချိုးဖို့ပြင်ကြတယ်။ ဗိုက်က တကျွတ်ကျွတ်မြည်အောင်ဆာလာကြပီလေ။ ရေချိုးခန်း မှန်ခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲက ခပ်နွေးနွေးရေပန်းအောက် မှာတိုးခွေ့ရင်း ကလေးတွေလို ရေဝင်ချိုး၊ ဆပ်ပြာတွေဘာတွေ အပြန်အလှန်တိုက်ပေး၊ သူ့ပစ္စည်းကိုယ့်ပစ္စည်းတွေ ဆေးကြောပေးကြရင်း သာယာနေကြတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီမှာဗျာ ဟေးး! အောက်ထပ်မှာရေတွေယိုကုန်ပီ .. ဆိုတဲ့အော်သံကြားလိုက်ရလို့ ဟိုက်! ဆိုပီး လန့်ဖြုန် သွားတယ်။

ညီမလေး.. အောက်က အော်နေတာဘယ်သူလဲ? လို့မေးလိုက်မှ သူ့သူငယ်ချင်းတဲ့။ လူကို ရှက်လိုက်တာဗျာ။ သူနဲ့တူတူနေတဲ့ ကောင်မလေးတွေ ခရစ်စမတ်ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ အိမ်ပြန်မယ်ဆိုတာ မပြန်ရသေးဘူးတဲ့ နေ့လည်၂နာရီလောက်မှ အိမ်ကထွက်မယ် ဆိုလား။ ကျနော်လည်းမသိဘူးလေ။ စောစောကသိရင် ချက်ချင်းဘယ်အုပ်မလဲဗျာ။ အောင့်ထားလိုက်မှာပေါ့။ စောစောကလေးတင် ကျနော်တို့၂ယောက်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေက အင်မတန်ကြမ်းတာလေ။ တဖန်းဖန်း၊ တဝှမ်းဝှမ်းနဲ့ ဒီလောက်ဆူညံနေခဲ့တာ အဲ့ဒီကောင်မလေးတွေ မကြားပဲနေမလား။ သေရော။ ဒီကြားထဲ ကျနော်ညီမလေးက သတိလက်လွှတ်အကျယ်ကြီးအော်တာတွေ။ ရှက်လိုက်တာ အောက်ထပ်ဆင်းပီး(ထမင်းစားခန်းက အောက်ဆုံးထပ်မှာ) ထမင်းသွားစားရမှာတောင် မျက်နှာပူတယ်။

ကျနော်ရှက်နေတာကိုကြည့်ပီး ညီမလေးက ပြုံးစိစိနဲ့ဗျ။ ကောင်းတယ် ရှေ့မကြည့်နောက်မကြည့် နာဗူးထချင်တာကိုး တဲ့။ ဒါနဲ့ဒုတိယထပ်ကိုဆင်းပီး ဧည့်ခန်းအရှေ့တည့်တည့်က မျက်နှာကျက်မီး အဝိုင်းကို တက်ဖြုတ်ဖို့လုပ်နေတဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ခပ်တည်တည်နဲ့ကူလိုက်သေးတယ်။ ရှေ့မျက်နှာနောက်ထားပေါ့ဟီးဟီး။ အပေါ်ထပ်ရေချိုးခန်းက ရေလျှံရင် အဲ့ဒီနေရာက ရေစိမ့်တော့ ကွိုင်တက် တယ်ဆိုလား။ ထားလိုက်ပါတော့။ ကျနော်မျက်နှာက နီရဲနေမှာတော့သေချာတယ်။ ခုံပေါ်တက်ပီး မျက်နှာကျက်မီးကို ဟိုလုပ်ဒီလုပ် လုပ်ပီး သူတို့အရှေ့မှာတင် ညီမလေးကို ဗိုက်ဆာပီ ထမင်းကျွေးပါလို့ ကုလားဖြူလို တောင်းဆိုလိုက်ရင်း ကျန်တဲ့သူတွေကိုပါ ထမင်းစားလိုက်ဦးမယ်နော်အဟီး ဆိုပီး အောက်ဆုံးထပ် ထမင်းစားခန်းထဲလစ်လာခဲ့တယ်။ ညီမလေးကတော့ တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘာတွေဆက်ပြောနေလဲမသိဘူးကျန်ရစ် ခဲ့ပီး ခဏနေမှလိုက်လာတယ်။ သိပ်လည်း ကြာကြာရှက်မနေအားပါဘူး။ ဗိုက်ကရေလည်ဆာ၊ ဟင်းတွေကလည်းပထမတန်းစား ချက်ထားတာဆိုတော့ အသားကုန်းပီး လွေးတော့တာပဲ။ ဘေးကနေ ကျနော်ပူတူတူးလေးက လူကြီးသူမလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ ရေနွေး ခွက်လေးဘာလေး အတင်းထိုးပေး ဖြည်းဖြည်းစားပါ ရော့! ရေနွေးလေးသောက် ထမင်းတွေနင်ကုန်တော့မယ် ဘာညာနဲ့ ဟောက်နေသေးတာဗျ။

ဗိုက်တွေဘာတွေကားသွားတော့မှ ကျောင်းပိတ်ရက်အိမ်ပြန်မယ့် သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ကားဂိတ် လိုက်ပို့ရအောင်ဆိုပီး ခေါ်လို့ အနွေးထည်လေးဘာလေးကောက်ဝတ်ပီးလိုက်ပို့တယ်။ မျက်နှာပူနေတော့ကာ ပြုံးစိစိနဲ့သာ လိုက်သွားတယ် စကားသိပ်မပြောပဲ တုံ့ကိုဘာဝေ လုပ်နေမိတာပေါ့။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေက တိုးတိုးတိတ်တိတ်နဲ့ ကျနော်ကို လှမ်းကြည့်ပီး ကားပေါ်တက်ခါနီးဘာတွေပြောသွားတယ်မသိဘူး။ ကားဂိတ်ကနေ တူတူလမ်းလျှောက်ပြန်လာမှ မေးကြည့်တော့..

"အေးအေးဆေးဆေးပြန်ပီး အားရပါးရအုပ်ကြပေတော့" လို့ပြောသွားတယ်တဲ့ဗျာ အဟီး

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အပြန်မှာ မြို့ထဲဝင်ပီး ခရစ်စမတ်ပိတ်ရက်ကာလအတွက် ချက်စရာပြုတ်စရာတွေဝင်ဝယ်ကြသေးတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ ကျနော်တော်တော်ပျော်နေတာပျ။ သူလည်းတူတူပဲထင်ပါတယ်။ ဥထပ်အိမ်တစ်လုံးထဲ အပူအပင်မရှိ ဥယျာဉ်ထဲကျန်ခဲ့တာကိုးပျ။ အထုတ်အပိုးတွေနဲ့အိမ်ပြန်ရောက်လာပီးတော့ ဝယ်လာတာတွေစီစီရီရီ သူနေရာနဲ့သူထား ပြုပြီးတာနဲ့ ညနေက စောင်းနေပီ။ ညဖက်မြို့ထဲဖက် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်မယ်လို့တိုင်ပင်ထားကြတော့ ညစာကို တစ်ခါထဲ ချက်ပြုတ်ကြဖို့ပြင်တယ်။ နှစ်ယောက်သားတက်ညီလက်ညီပါပဲ။ မီးဖိုခန်းထဲဝယ်လာတဲ့ အသားငါးတွေခုတ်ထစ်၊ အသားအရွက်တွေလှီးချွတ်၊ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်၊ ဆေးကြောစရာရှိတာတွေဆေးကြောနဲ့ အလုပ်များနေကြတာပေါ့။ သူချက်ကျွေးတာတွေပဲစားခဲ့တာဆိုတော့ ဒီတစ်ကြိမ် ကျနော်လက်စွမ်းပြရတော့တာလေ။ အမဲသားအတုံးကြီးကြီးတွေကို အာလူးအလုံးလိုက်နဲ့ရောပီး နှပ်ချက် ချက်တာတို့၊ ကြက်ဥကိုအရင်မွှေကြော် ပီးမှ ကတ်ကြေးနဲ့ သေသေချာချာလေးညှပ်၊ အသီးအရွက်စိမ်းစိမ်းစိုစိုအစုံထည့်ပီး မနွမ်းစေပဲ တရှိရဲနဲ့ရောကြော်တာတို့၊ ငရုတ်သီးစိမ်း.. ဆား..နံနံပင်.. ကြက်သွန်ဖြူ ရောပီး ထောင်းထားတဲ့ ငရုတ်သီးဆားထောင်းအစရှိသဖြင့် ဟင်းအမယ်လေးတွေစီကာရီကာ ချက်ပစ်လိုက်တယ်။

ဒင်းလေးက ကျနော်လက်ရာတွေကို တန်းတန်းစွဲသွားပါတယ်ဗျား။ အဲ့လိုချက်ပြုတ်နေရင်းသူကလည်း ဘေးကနေ ကျနော်ကို ကူပေးနေတာကို ပလွတ်ကန်နမ်းလိုက်၊ ချို့ပူးကိုအင်းကျီပေါ်ကနေညှစ်ချေလိုက်၊ ဆေးကြောနေတဲ့ ညီမလေးကို နောက်ကျောဖက်ကနေ တင်ပါးကို ကောက်ထောက်ပီး ညှောင့်လိုက်နဲ့ ဆွပေး၊ ဆော့ပေး နေတာလေး တွေကလည်း အဆက်မပြတ်ပေါ့။

ရာသီဥတုကလည်း အသားကုန်အေးနေတဲ့ကာလဆိုတော့ ဈေးသွားရင်းဝယ်လာတဲ့ ပိုင်အနီလေးကိုယ်စီမော့၊ ဆားငံသီးလေးမြို့ ချက်ပြုတ်စရာလေးတွေချက်ပြုတ် ဟိုတို့ဒီထိလေးတွေဆော့ရင်း တဟိဟိတဟိဟိနဲ့ပျော်စရာလေးတွေပေါ့ဗျား။ ကျနော်ဘေစင်မှာ အသီးအရွက်အသားငါးတွေဆေးကြောနေတာ လက်မအားဘူးဖြစ်နေတယ်ဆိုပါတော့ အနောက်ကနေ ဟိဟိ! ဆိုပီး ဝတ်ထားတဲ့ ဂွမ်းခံဘောင်းဘီရှည်ကို ဘောင်းဘီဆွဲချွတ်.. ကျနော်ကလည်း ဟရောင်! အေဘေးလေး ဘာလုပ်တာလဲ လက်မအားဘူးဆိုနေမှ ပြန်ဝတ်ပေးဘာညာနဲ့ တဟားဟား သဘောတွေကျရင်းအော်.. သူက ပြန်မဝတ်ပေးတဲ့အပြင် ကျနော်ဖင်တုံးတွေကို သူလက်ဖဝါးအေးအေးလေးတွေနဲ့လျှောက်ညှစ်၊ ကျနော်က တွန့်လိမ်ပီး ဟာကွာ! သောက်ကျင့်ယုတ်တယ်ဘာညာနဲ့အော်.. အဲ့လိုတွေရှုပ်ရှက်ကိုခတ်နေတာဗျား။

ရယ်စရာလည်းကောင်းသလို ခုချိန်ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိတာတောင် ပျော်သလိုလိုပြန်ဖြစ်လာတယ်။ နောက်တော့ ကျနော်ဟင်းတွေချက်နေတဲ့အချိန်မှာ သူက မီးဖိုခန်းက ထမင်းစား စားပွဲပေါ်မှာ လက်ပတော့လေးဖွင့်ပီး သူ့အမနဲ့ ဂျီတော့ခ်တွေဘာတွေပြောရင်းငြိမ်သွားတယ်။ ကျနော်ဟင်းတွေကလည်းကျက်ကုန်ပီ။ ခူးခပ်ပီး ထမင်းစားပွဲပေါ်တင်နေတုံး ဂျီတော့ခ်ပြောနေတဲ့ ညီမလေးကိုကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ သရိုးသရီဖြစ်လာတယ်။ အသံလေးစာစာ စာစာနဲ့ စွာတေးလေးလုပ်နေတဲ့ဟာလေးကိုကြည့်ရင်း ဖီးလ်တက်လာတာပျ။ အသာလေးအနားကပ်သွားပီး ချို့ပူးတွေ ဘာတွေနှိုက်ပေးနေလိုက်တယ်။ ပထမတော့ ဟိုဖက်ကိုစကားလှမ်းပြောနေရာကနေ လက်တွေဘာတွေကို ဖယ်ဖယ်ပစ်လိုက်သေးတယ်။ အတင်းနှိုက်နေတော့ကာ ပြန်ငြိမ်ကျသွားပီး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေကော။

ဒါနဲ့ကျနော်ကလည်း မထူးပါဘူးကွာဆိုပီး ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်နေတဲ့သူကို ဆွဲထူမ လိုက်တယ်။ စားပွဲပေါ်လက်ကလေးထောက်လို့ ကုန်းကွကွလေးပါလာတယ်ဗျား။ သူ့ဂွမ်းခံဘောင်းဘီရှည်လေးကို အသာလေးဆွဲချွတ်၊ အနောက်ကနေဖက်ထားရင်း အဖုတ်ကိုလှမ်းနှိုက်၊ နို့တွေကိုအင်းကျီအောက်ကနေလျှိုပီးချေ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ဂုတ်ဝဲနေတဲ့ဆံနွယ်တွေကြားထဲကနေ လည်တိုင်လေးတွေကိုဖွဖွနှုတ်ခမ်းနဲ့ပွတ်ပေးရင်း ဆွနေလိုက်တာ သိပ်မကြာပါဘူး အဖတ်က အရည်တွေရွှံ့နှစ်စပြုလာတယ်။ နားကြပ်တပ်လျှက်နဲ့ ဂျီတော့ခံကနေ သူ့အမနဲ့ သာကြောင်းမာကြောင်း သူတို့အမျိုးတွေအကြောင်းအတင်းအဖျင်းလေးတွေဆက်တိုက်ပြောနေတဲ့သူကို အဲ့လိုလုပ်ပေးနေတာကိုကမီးလ်ဗျဟီး။ သူကလည်းအသံထွက်ပြီးလို့မရတော့ကာ တစ်ချက်တစ်ချက်ကျနော်ကို လှည့်ကြည့်လိုက် အသံမထွက်အောင် မနည်းအောင့်ထားရတယ်ဆိုတဲ့ ဟန်လေးနဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြန် လုပ်နေတာ။ အဲ့လိုလုပ်လေလေ ကျနော်က စိတ်ထလေလေဖြစ်လာတာကိုးဆရာတို့ရာ။ တခြားသူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့အဲ့လိုစကားပြောနေတုံး လုပ်ကြည့်တာကလည်း စိတ်ကိုတစ်မျိုး လှုပ်ရှားစေတာမဟုတ်လားဗျ။ မထူးပါဘူးကွာဆိုပီး ကုန်းကွကွဖြစ်နေတဲ့ ညီမလေးကို ခါးလေးကို အသာအယာဖိချလိုက်ပီး ထမင်းစားပွဲပေါ်လက်ထောက်လျှက်သားနဲ့ ကုန်းခိုင်းထားလိုက်တယ်။ တော်တော်ကြီးကို တောင်စ ပြုနေတဲ့ ကျနော်ဒုံးပျံကို ဘောင်းဘီထဲကထုတ်၊ ညီမလေးရဲ့ဖင်တုံးဖွေးဖွေး တောင့်တောင့်ကြီး ဖြမ်းကြားထဲ အသာလေးညှပ်ပီး လျှောတိုက်ရင်းဆော့နေလိုက်သေးတယ်။

သူလည်းမအောင့်နိုင်ရှာတော့ဘူးထင်ပါရဲ့ဗျာ။ ကုန်းထားပေးတဲ့ဖင်ကြီးကို နောက်ပြန်တွန်းပီး ဟိုရမ်းဒီရမ်းနဲ့ အားမလိုအားမရဟန်တွေလုပ်လာတယ်။ အမယ်! အရှေ့မှာတော့ ဂျီတော့ခံပေါ်မှာသူ့အမနဲ့ သောက်တင်းတွေတုပ်လို့ကောင်းနေတာနော်။ ကိုင်း! မထူးပါဘူးလေ ဆိုပီး ဖင်တုံးအိအိကြီး ၂ခုကို အသာလေးဆွဲဖြဲပီး စူဖောင်းဖောင်းအရည်တွေလွဲနေတဲ့ အဖုတ်နွေးနွေးအိအိလေးထဲ ကျနော် ဒုံးပျံမာတာတာကြီးကို ဒူးတစ်ချက်ကွေး အသက်အောင့်ပီး ဖိထည့်လိုက်တော့ တင်းကြပ်ကြပ်စီးပိုင်ပိုင်နဲ့တအိအိဝင်သွားသလို ညီမလေးဆီက အမေ့! ဆိုတဲ့ ကယောင်ကတမ်းလန့်အော်သံလေးထွက်လာတယ်။

ပြန်စပါပီညီအကိုတို့ခင်ဗျ။ သွေးအေးနေတာလေး ပြန်ပူလာအောင် အပေါ်ကပို့စ်လေးပြန်ဖတ်လိုက်ကြပါဦးလား။ ရပီလား? ဆက်ဆွဲရအောင်။

မာတောင့်တောင့်ပူနွေးနွေး ကျနော်ဒုံးပျံအနီရဲရဲကြီးက ညီမလေးဖင်တုံးဖွေးဖွေး ဖြမ်းကြားထဲ အိကနဲထိုးဝင်သွားတော့ကာ (အကိုဟာကြီး ကျမဖင်ထဲဖို့ကနဲအဝင် နင့်ကနဲဖြစ်ပီး နားထဲက လေတွေတောင် ထွက်လာတယ်လို့ နောက်ပိုင်း အဲ့ဒီအဖြစ်အပျက်ကိုစကားစပ် မိတော့ ပြန်ပြောရှာတယ်ဟီး ဖင်လို့ပြောတာ အထင်မလွဲကြနဲ့ဦး အဖုတ်လို့ပြောမထွက်လို့ ကျမ ဖင်ထဲဝင်တယ်လို့ပြောတာ) အပေါ်ပို့စ်မှာပြောထားသလို အလန့်တကြား အမေ့! ဆိုပီး အော်သံလေးထွက်သွားတယ်။ ဟိုဖက်က ဂျီတော့ခံပြောနေတဲ့ သူ့အမ က ဘာဖြစ်တာလဲဘာညာလုမ်း မေးဟန်တူပါရဲ့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဘာညာနဲ့ပြန်ပြောနေရင်း စားပွဲပေါ်လက်ကလေးထောက် ဖင်ကုန်းလျှက်ကလေးကနေ ကျနော်ကို သမင်လည်ပြန်လှည့်ကြည့်လာရင်း အံတင်းတင်းကြိုက်၊ အောက်နှုတ်ခမ်း ကိုက်ပြုလာတယ်။ "ရှင်ဟာ လူဆိုးမောင်သာဦး" ပဲဆိုတဲ့ မျက်နှာပေးလေးပေါ့ဗျာ။ (ကိုပန်းရိုင်းရဲ့ ဇာတ်လမ်း ခေါင်းစီးယူသုံးလိုက်တာ) ဆံပင်တိုတိုဂုတ်ဝဲလေး.. ခေါင်းမှာက ဟက်ဒ်ဖုန်းလေးတပ်လို့.. အောက်ပိုင်းက ဖင်ပြောင်..အပေါ်ပိုင်းကအဝတ်တွေဝတ်လျှက်တန်းလန်း ကုန်းကွကွကောင်မလေးကို မီးဖိုခန်းထဲက ထမင်းစား စားပွဲမှာ မှောက်လျှက်ကလေး တစ်ဖက် က လူတစ်ယောက်နဲ့စကားပြောနေတာကို လုပ်နေရတော့(ဒါမျိုး တစ်ခါမှမလုပ်ဖူးဘူးဗျ) ကျနော်လည်း စိတ်က ပိုပိုလှုပ်ရှားလာပီး တွယ်တော့တာပေါ့။ ပထမတော့ ကပ်ထိုးလေးပဲ တစ်ချက်ချင်း၊ တစ်ထစ်ချင်းအသွင်းအထုတ်လုပ်ပီး ခံစားနေလိုက်သေးတယ်။ စေးစေးပိုင်ပိုင် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် အရသာလေးက ထိုးထည့်လိုက်တိုင်းဖိမ်အလွန်တွေ နေတာကိုး။ (နောက်ပိုင်းသတိထားမိလာတာတစ်ခုရှိသေးတယ် ညီမလေး ရဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဖုတ်က ဖင်ကုန်းဒါမှမဟုတ်လေးဖက်ထောက်လိုက်ရင် ဘာလို့မှန်းမသိဘူး လုပ်ရတာသားရေကွင်းနဲ့စည်းတာခံရတဲ့ အတိုင်းပဲ တင်းကြပ်ကြပ်စေးပိုင်လွန်းတယ် ပိုဇေရှင်ကြောင့်ဖြစ်နိုင်ပေ မယ့် တခြားမိန်းမတွေ လေးဖက်ထောက် လိုက်ရင်ကြပ်တာမျိုးကိုမဟုတ်တာပျ) သူ့ကျောပေါ်ပါးလေးအပ် မှီတွယ်ရင်း အင်းကျီအောက်ကနေလက်၂ဖက်လှိုနှိုက်ပီး နို့အိအိထွားထွားကြီး၂လုံးကိုချေ့လျက် အနောက်ကနေ ကပ်ဆောင့်နေရာက(သူကလည်း အဲ့လို အမနဲ့စကားလှမ်းပြောရင်းခံနေရတာကို ဖီးလ်တက်နေသလားတော့မသိဘူး အမနဲ့ဆွေမျိုးတွေ အကြောင်းအတင်းတုပ်လိုက် ကျနော်ကိုအနောက်ပြန်ဆောင့်ပေးလိုက်နဲ့လုပ်နေတာ) ၁၀မိနစ်လောက် အဲ့လိုလေးအသံတိတ်လုပ်နေကြရင်းက အရှိန်နည်းနည်းတက်လာကြတော့ မရတော့ဘူးရယ်။

ကျနော်ကိုယ်တိုင်က နာမှုတ်သံတွေပြင်းစပြုလာပီ။ ခါးကိုပြန်မတ် ခူးကိုကွေး ချိုဖူး၂လုံးကို ကစားနေတဲ့လက်တွေက ညီမလေးရဲ့ အိုးကားကားကြီး၂ခုအပေါ်ကို ပြောင်းလို့ ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ဆောင့်ချက်တွေမာန်ပါလာတယ်။ မီးဖိုခန်းထဲမှာဆိုတော့ အသံက အတော်လုံနေလေတော့ကာ သူတင်ပါးနဲ့ ကျနော်ဆီးခုံဆောင့်မိတိုင်း အသံက ကျယ်လာတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း တအားစိတ်ပါလာတဲ့ အပြင် အံ့ကြိတ်ပီး တိတ်တိတ်ခံနေရတာကို မအောင့်ထားနိုင်ဘူးတူပါရဲ့ အမ! ငါခဏနေမှပြန်ခေါ်လိုက်မယ် ဟင်းအိုး တန်းလန်းကြီးမို့ ဆိုပီး ဂျီတော့ခံပြောနေတာကို ချလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီမှာ အသံမထွက်အောင် အောင့်ပီးလုပ်နေရတဲ့ ကျနော်.. မီးစိမ်းပြလိုက်ပီဆိုတဲ့ အနေအထားကိုလည်းတွေ့ကော သူ့မျှောနားကြပ်ကလေးဖြုတ်နေတုံးမှာကို အသားကုန်အဆောင့်ခံရတော့တာဗျာ။ ဖန်းဖန်း ဖောက်ဖောက် သံတွေဆက်တိုက်ကိုဆူညံကုန်တာ။

အမေ့! အကို! ရှင်နော်.. ဘီလူးသရဲစီးသလို လုပ်ပေးရသလား အားးး

အဲ့လိုတွေအော်နေလျက်နဲ့ကို မညှာမတာ မရပ်တန်းဆက်ဆောင့်ပီး အုပ်တော့တာပဲဗျို့။

ထမင်းစားပွဲပေါ်(လက်ပတော့ကိုဘေးကိုဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်ရင်း) မှောက်လျက်ကလေးဖြစ်သွားရှာတယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ကျနော်ဆောင့်လိုက်တိုင်း တအားအားနဲ့ အာခေါင်ခြစ်ပီးအော်နေတဲ့ အသံစူးစူးလေးကလည်း မီးဖိုခန်းထဲမှာဆူညံနေတာပဲ။ တစ်အိမ်လုံးမှာ ကျနော်တို့ကလွှဲပီး ဘယ်သူမှမရှိဘူးဆိုတဲ့ အသိကြောင့်လား မသိဘူး ညီမလေးက စိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်တွေအော်... ကျနော်ကလည်း အသားကုန်ဆောင့် ငို နေရင်း တင်ပါး ဖွေးဖွေးကြီး၂ခြမ်းကို လက်ဖဝါးနဲ့ခပ်ဆဆလေးတဖျန်းဖျန်းရိုက်.. (ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေမရှိတော့ကာ ဆံပင်တော့မဆွဲရတော့ တစ်မျိုးလိုနေသလိုလိုဟီး) အဲ့ဒီလိုတွေအသေကြမ်းကြတော့ကာ ကျနော်လည်းကြာကြာ မအောင့်နိုင်တော့ဘူး ပီးချင်လာတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ စားပွဲပေါ်မှောက်အိပ်ထားတဲ့ညီမလေး အတင်းလက်ထောက်ပီးထလာတယ်။ ခါးလေးကို ကွေးပီး တင်ပါးကို တအားကော့ အားးးး အားးးးး နဲ့သံရှည်ဆွဲပီး အော်.. မရတော့ဘူး ... မရတော့ဘူး အကိုရာ ကယောင်ကတမ်းကပေါက်တိကပေါက်ချာတွေ လျှောက်အော်ရင်း ကိုယ်လုံး လေး တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက် တောင့်ကနဲဖြစ်ပီး စားပွဲပေါ်ကို ဝုန်းကနဲမှောက်အိပ်သွားတယ်။ သူကောင်းသွားပီ။ ကျနော်လည်း ထိန်းလို့ကိုမရတော့ဘူး။ အိုးကားကားတောင့်တောင့်ကြီးထဲက ကျနော် ခုံးပျံ့ကိုဆတ်ကနဲဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်တာ အချိန်မီ ရုံတင်လေးပဲ။ ညီမလေးရဲ့တင်ပါးပေါ် ပူပူနွေးနွေးအရည်တွေတဆတ်ဆတ်နဲ့ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဲ့ဒီညက အတော်ကြီးကို မိုးမမြင်လေမမြင်ပျော်ခဲ့တာကိုခုထိမှတ်မိတုံးပဲ ညီအကိုတို့။ ခုနက ပြောတဲ့ မီးဖိုခန်းထဲမှာ မတော်မနန်းအနေထားနဲ့တစ်ချီဆွဲ၊ ရေမိုးတူတူချိုး၊ ထမင်းစား၊ အနွေးထည်ခပ်ထူထူထဲထဲတွေဝတ်၊ မြို့ထဲကို လမ်းလျှောက်ထွက်ကြ၊ မကြာသေးမီက ကိစ္စလေးကို လမ်းလျှောက်ရင်းစမြို့ပြန်...

အကိုဟာလေ တော်တော်ဆိုးတဲ့လူ.. ဟိုဖက်က အမ တောင်ရိပ်မိသွားလားမသိဘူး..
သေတော့မှာပဲ

ဟိဟိ! ဒါမျိုးကို တပ်ကြပ်ကြီးတို့ဘာတို့ရေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေထဲမှာပဲ ဖတ်ဖူးနေတာ ခုမှ
တကယ်စမ်းကြည့်တော့ စိတ်လှုပ်ရှားစရာအတော်ကောင်းတယ်နော်

ဘာလဲဟင် တပ်ကြပ်ကြီး ဆိုတာ..

အို! ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး(စကားကိုဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောမှ တော်ကြာ တပ်ကြပ်ကြီးဆိုတာ
အောဝတ္ထုရေးတဲ့လူမှန်းသိသွားရင် မီးခိုးငြွက်လျှောက်ဖြစ်ရာကနေ တပ်ကြပ်ကြီးဘော်ဒါ ချမ်းကို ဆိုတာ
ရှင်မဟုတ်လားဘာညာတွေပါလာလိမ့်မယ်ဟိဟိ)

အကိုပုံစံက ရုပ်ကလေးကြည့်လိုက်ရင် မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင်ကလေးလိုလို..
အရှက်ကြီးတဲ့လူလိုလိုနဲ့ ဒီလိုကိစ္စတွေမှာကျ အတော်သောင်းကျန်းတာဟွန်း!

ဟီး! ဘာမှမပူနဲ့ ညီမလေး ကျောင်းကဥပတ်တောင်ပိတ်တာ.. ခုမှပထမဆုံးရက်ပဲရှိသေးတာ
နောက်ဆက်တွဲလေးတွေလာဦးမှာ

ဘုရားဘုရား.. သေပါပီတော်

အဲ့လိုလေးတွေတွတ်ထိုးရင်း တခွီခွီ တဟိဟိနဲ့လမ်းမပေါ်မှာ တွန်းထိုးနေကြတာပေါ့။ မြို့ထဲ
ရောက်တော့ ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်တယ်။ ပြန်ထွက်လာတော့ ကျနော်စီးကရက်ဆာလာတယ်ပြောလို့
အော့ဖ်လိုင်စင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဝင်ပီး စီးကရက်တစ်ဖူး သူကိုယ်တိုင်ဝယ်ပေးတယ်(အဲ့ဒါမျိုးလေးတွေကျ
ချစ်စရာမကောင်းပေဘူးလား) ကျနော်စီးကရက်ဖွာနေတုံး တစ်ဖွာလောက်တိုက်စမ်းဆိုပီးယူဖွာတယ် အဟွတ်ဟွတ်!
ဖြစ်သွားတော့မှငြိမ်သွားတယ်ဟီးဟီး။

အိမ်ပြန်လာကြတော့ ကျနော်မှာ ထော့နဲ့နဲ့ဖြစ်လာတယ်။ ညီမလေးနဲ့တွေ့ဖို့ရာမှာ
ရိုးထုတ်ချင်လွန်းလို့ဝယ်စီးလာတဲ့ ဖိနပ်က ဖိနပ်ပေါက်လာတာကိုး။ ရာသီဥတုကလည်း သေလောက်အောင်အေးခဲရတဲ့
အထဲ လေက တဝိုးဝိုး။ အိမ်ကို အသားကုန်သုတ်လာကြပီး အိမ်ထဲရောက်တော့မှ သက်သာရာ ရသွားတယ်။
အနွေးထည်တွေချွတ်ပီး တိုင်မှာချိတ်.. ဝိုင်အနီတစ်လုံးဖောက်တယ်။ ဆားငံသီးတစ်ထုပ်ဆွဲ၊ အပေါ်ဆုံးထပ်က
သူ့အိပ်ခန်းလေးထဲအလှအယက်ခွက်တွေပုလင်းတွေကိုင်ရင်း တဟိဟိနဲ့ပြေးတက်ကြတယ်။

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ညအိပ်အဝတ်အစားကိုယ်စီလဲပီးတော့မှ အိပ်ယာပေါ်တက် ဝိုင်လေးကစ်၊ဆားငံသီးလေးမြို့၊
ခပ်နွေးနွေးအိပ်ယာသန့်သန့်လေးပေါ်မှာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ။ ဘာလုပ်နေကြတယ်ထင်လို့တုံးဗျ။ ဟုတ်ကဲ့!
စကားလည်းမပြောကြပါဘူး။ စာအုပ်တစ်အုပ်စီနဲ့ငြိမ်နေကြတာမျိုး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဝိုင်ငဲ့ပေး၊

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

ဆားငံသီးခွံတာကလွဲပြီး ကိုယ့်စာအုပ်ကိုယ်ဖတ်နေကြတာ။ မင်းတို့ဟာကလည်း တစ်မျိုးပဲလို့ထင်နေကြသလားပဲအဟီး။ ဖက်တော့ဖက်ထားကြတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဝိုင်လေးရီတီတီ၊ အိပ်ယာနွေးနွေးလေးပေါ်၂ယောက်သားပူးကပ်ကပ်ဖက်၊ ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတဲ့ စာအုပ်ကိုယ်စီဖတ်နေရတဲ့ အရသာက လိင်ဆက်ဆံရတာထက်ပိုပီးဖိမ်ရှိတယ်ထင်တာပဲ။ အဲ့ဒီအရသာကိုခုထိလွမ်းနေတုံးကိုးဗျာ။

ညဉ့်အတော်နက်သွားတော့ ညီမလေးက ကျနော်နှုတ်ခမ်းကို ပြွတ်ကနဲတစ်ချက်နမ်းပီး အိပ်စို့ကွာလို့အော်တယ်။ စာအုပ်နဲ့တွေ့ရင် အသည်းအမဲဖတ်တတ်တဲ့ကျနော်က အိပ်နင့်လေ ခဏလေးပါဟဆိုပီးဆက်ဖတ်နေတယ်။

နက်ဖန်မနက်ပိုင်း အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေ၊ တောအုပ်တွေဖက်လမ်းလျှောက်ရမှာနော် ဒါပဲလို့ ဆူအောင့်အောင့်လေးပြောရင်း ပက်လက်လှန်အိပ်ထားတဲ့ ကျနော်လက်မောင်းတစ်ဖက်ပေါ်ခေါင်းလေးအုံး၊ ကျနော်ရင်ဘတ်ကို လက်ဖဝါးနဲ့ခပ်ဖွဖွလေးပွတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားရှာတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဖတ်ပီး ပျင်းနေကြပြီလား ညီအကိုတို့ရေ။ စတွေ့တွေ့ချင်းနေမှာ ၂ချီလောက်ပဲ အုပ်ကြတာမို့ စိတ်ထဲမချင့်မရဲဖြစ်နေကြသလားပဲဟဲဟဲ။ ဟိုဆရာကြီးပြောသလိုပေါ့ဗျာ။ ကိုယ်ကလည်းမငယ်တော့ဘူးဆိုတော့ ဆယ်ကျော်သက်လေးတွေလိုခဏခဏ၄-၅-၆ခါတော့ မအုပ်နိုင်တော့ပါဘူးလေ။ တစ်ရက်၂ခါပေါ့။ အဘတို့က၂ပဲ။ ဒါပေမယ့်နေ့တိုင်း မပြန်မချင်း အဘတို့က၂အဟီး။ တောမြို့လေးက အိမ်လေးထဲ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တောင့်ထွားထွား ညီမလေးနဲ့ လူပျိုညိုမောင်ချမ်းတို့ရဲ့ ပျော်ရွှင်ဖွယ်အားလပ်ရက်ကလေးတွေအကြောင်း ရင်တုန်လှိုက်မောဖွယ်ရာလေးတွေ ဆက်လက်ကြိုးစား တင်ဆက်သွားပါဦးမယ်။ ဆက်လက်စောင့်စားအားပေးကြပါ အတွေးပင်လယ်က ညီအကိုများခင်ဗျား 8) 8) 8)

ခင်ဗျားတို့ဘဝမယ် တခါတလေအတိတ်က အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကိုပြန်တွေးမိလိုက်တိုင်း ဖျတ်ကနဲဖျတ်ကနဲပြန်မြင်ယောင်လာမိတဲ့ အထိ အမှတ်ရနေတဲ့ အဖြစ်အပျက်မျိုးရှိခဲ့ဖူးကြမှာပါ။ ကျနော်ဘဝမှာ ပြန်စဉ်းစားလိုက်မိတိုင်း ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်မှာပြနေတဲ့ ဇာတ်ကွက်တွေလို ပြန်ပြန်ပေါ်လာတတ်တဲ့ အကြောင်းအရာ တော်တော်များများထဲမှာလဲ အခုပြောပြမယ့်နေ့ပါတယ်ဗျား။

တွတ်ပီဖိနပ်လို ရာဘာလည်ရှည်ဖိနပ်ကြီးစီးလို့ ခေါင်းဆောင်းပါတဲ့ ငွမ်းခံအင်းကျီအနီရဲရဲကို ဝတ်ထားတဲ့ ကျနော်၊ ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ လိမ္မော်သီးနည်းနည်း ရေဗူး၊ ညီမလေးက ကင်မရာလေးလွယ် အနွေးထည်အထူကြီးဝတ်လို့၊ မြို့အစွန်ဖက်ကိုလမ်းလျှောက်ထွက်။ ကုန်းအပေါ်ကနေ ဟိုးအောက်ဖက်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းလျှောက်ဆင်းသွားတဲ့ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း မြူးတူးစွာနဲ့ အပြေးလေးလျှောက်။ ဘေးဘီဝဲယာက အတန်းလိုက် ကလေးဆောက်ထားတဲ့ အဖြူရောင်အနီရောင်အိမ်ကလေးတွေက လှတပတ။ ရပ်ကွက်ကလေးအဆုံး က ဘယ်ရီခြံကလေးတွေကြားက လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်းစမ်းချောင်းသေးသေးလေးသေးသေးကနေ လျှောက်ရင်း တံတားကလေးကို ကျော်လိုက်တာနဲ့ သွားကနဲပေါ်လာ တာက အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေ၊ နီညိုရောင် သစ်ရွက်တွေနဲ့အလှဆင်ထားတဲ့ တောအုပ်တွေ။ ကျနော်တို့၂ယောက် အဆမတန်ငယ်ရွယ်သွားကြသလိုပဲ ဟေးကနဲအော်လိုက်မိသေးသလားတောင်မသိဘူး။ ဟိုးအဝေးမှာမြင်နေရတဲ့ တောအုပ်နဲ့အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေဆီ မြက်ခင်းစိမ်း စိုစိုတွေကို ဖြတ်ကျော်နင်းလို့ အပြေးလေးသွားကြရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖင်ပိတ်ကန်တမ်းဆော့သွားကြသေးတယ်ဟီးဟီး။ စိုက်ခင်းတွေအလယ်တွဲတွဲကိုဖြတ်လျှောက် တောအုပ်ကလေးထဲဝင် အဝါရောင်အနီရောင်သစ်ရွက်ကြွေကို တအံ့တဩကောက်ပီး ကိုင်ကြည့်၊ ညီမလေးကတော့ သူ့ကင်မရာလေးနဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ဟိုရိုက်ဒီရိုက်ပေါ့။ ကျနော်ကို တနေရာမှာ ထိုင်ခိုင်းပီး ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးသေးတယ်။ ပိုစပ်ထုတ်စမ်းဆိုတော့ ဂိုက်ပေးလိုက်တာ ဂျီပုန်းကြီးမူတူတူ လုပ်နေတဲ့အတိုင်းထွက်လာလို့ ဥကောင်သားရယ်လိုက်ရသေးတယ်။

တစ်နေရာရောက်တော့ တောအုပ်ထဲက ကျောက်တောင်ခပ်မြင့်မြင့်တစ်ခုမှာ ကလေးတွေကို တောင်တက်တမ်းကစားဖို့ လာပို့ဟန်တူတဲ့ မိသားစုတစ်စုနဲ့ဆုံလို့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးတွေ တောင်တက်နေကြတာ ဝင်ငေးလိုက်ကြသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ဆက်လျှောက်လာကြရင်း ဆေးလိပ်သောက်ချင်လာတော့ အိပ်ကပ်ထဲ လက်နှိုက်လိုက်တာ ဆေးလိပ်ဗူးမရှိတော့ဘူး။ ဘယ်နားမှာကျခွဲမှန်းမသိ ရွာလည်ကော။ နောက်ပြန်လှည့်ပီး ပြန်ရှာကြသေးတယ်။ တောအုပ်ထဲမှာဆိုတော့ ဘယ်နားကျလို့ကျမှန်းမသိတော့စိတ်လျှော့ လိုက်ရတယ်။ (မှတ်မှတ်ရရဖြစ်သွားတာပေါ့လေ) အဲ့ဒီမှာဗျာ ခုံတန်းလေးတစ်ခုတွေ့တယ်။ သစ်ပင်ကို အလွှားလိုက် ရွှေပီး အကြမ်းထည်ပုံစံမျိုးနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ခုံကလေး။ ပန်းပွင့်လေးတွေအစီအရီ ရောင်စုံလေးတွေတင်ထားတော့ လှတပတလေး။ ဒါနဲ့ဥယျာဉ်သား အနီးကပ်သွားကြည့်လိုက်တော့ ပန်းတွေက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တွေ့ဖူး။ ပို့စကဒ်ကလေး တစ်ခုပါချထားတာ။ စာဖတ်လိုက်တော့ ဆွေးသွားတယ်။ အတိအကျတော့ မမှတ်မိတော့ပေမယ့် ကွယ်လွန်သွားတဲ့ ဇနီးသား(အဘွားကြီး ဘယ်နှစ်ခုနှစ်ကွယ်လွန်သည်ဆိုတာပါတယ်) ကို အမှတ်တရ အနေနဲ့ မင်းကို ကိုယ်အရမ်းလွမ်းတယ် အချစ် ဘာညာလေးတွေရေးထားသေးတာ။ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် လာချထားတဲ့ ပန်းကလေးတွေနဲ့ပို့စကဒ်လေးပေါ့ဗျာ။ ဒီခုံတန်းလေးက သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ဥယျာဉ် တချိန်က တူတူဒီတောအုပ်လေးထဲ လမ်းလျှောက်ထွက်လာတိုင်း ထိုင်နားနေကြလားဘာလားတစ်ခုခုနေမယ်။ ကျနော်တို့လည်းအဲ့ဒါ လေးမြင်ပီး အူမြူးနေကြရာက အတွေးကိုယ်စီနဲ့ ငြိမ်ကျသွားကြတယ်။ တခါတလေကျတော့ တချို့သော အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတွေက ထူးဆန်းပီး ကြည်နူးစရာကောင်းသလိုပဲလို့တွေးမိတာနဲ့ ညီမလေးကို ပုခုံးဖက် လမ်းဖြေးဖြေးလျှောက်ရင်း အာလူးဖုတ်နေမိသေးတယ်။ အဘိုးကြီးအဘွားကြီးစုံတွဲတွေ လမ်းမှာ မွှေးမွှေးပေးနေတာ၊ သွားလေရာလက်ချင်းချိတ်တုန်တုန်ချီချီနဲ့ နောက်ဆုံးအရွယ်ထိကြင်နာယုယနေကြတာ၊ ဗမာပြေက သက်ကြီးဝါကြီး စုံတွဲတွေဆို အနားမကပ်တော့တဲ့အပြင် နှစ်ပေါင်းများစွာ စကားတောင် ခပ်ဟဟမပြောကြတော့တာ အစရှိသဖြင့်ပေါ့လေ။

ဘယ်လိုလဲ ညီအကိုတို့ ဖတ်ရတာ ပျင်းနေကြပီလားဗျ။ ငချို့ကန်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး မဆီမဆိုင်တွေနော်အဟီး။ ခဏတော့ သည်းခံဖတ်ဗျာ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ တောအုပ်ကလေးထဲက ပြန်ထွက် အဝါရောင်စိုက်ခင်းပြင် တမျှော်တခေါ်ကြီးကို ဖြတ်လျှောက်ရင်း ပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ တောအုပ်အစွန်ခပ်လှမ်းလှမ်းတောင်ကုန်း အစိမ်းရောင်ပေါ်မှာ လေရဟတ်အနီရောင်လေးနဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးကို လှမ်းမြင်ရတော့ ဂျွန်စတိုင်းဘတ် ဝတ္ထုထဲက အိမ်ကလေး နဲ့တူတာ လို့ကျနော်ပြောမိလိုက်တော့ ညီမလေးက ဟုတ်တယ်နော် လို့ သတိရသွားဟန်နဲ့ ပြုံးရင်းထောက်ခံတယ်။ အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေကိုဖြတ်လျှောက်ရင်း လိမ္မော်သီးတစ်ယောက်တစ်လုံးစီစား၊ ရေနည်းနည်းသောက် ခဏထိုင်နား၊ နည်းနည်းပါးပါးနမ်းကြ (ဟဲ့ဟဲ့ စိုက်ခင်းထဲ၊ တောအုပ်ထဲ ဟိုဟာ လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ဖတ်နေတဲ့ ညီအကိုတွေကို အားတော့နာပါတယ်ဗျာ ဘာမှမအုပ်ဖြစ်ဘူး) ဒီလောက်ပါပဲ။ အဲ့ဒီနေ့က နေရောင်ခြည်ခပ်နွေးနွေးရနေတယ်ဆိုပေမယ့် ဘောင်းဘီအပြင်ကို ဂွေးထုတ်လောက်ရအောင် မနွေးဘူး။ ချမ်းတယ်ဗျ။ ပီးတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာပြန်ရင် အေးဆေးအုပ် လို့ရနေတဲ့ဟာ လုပ်ဖို့တွေးတောင်မတွေးမိပါဘူး။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အပြန်လမ်းမှာ ကျနော်တော့ အတော်မျက်နှာပျက်နေပီ။ အလာတုံးက ဆင်းချလာတဲ့ ကုန်းလျှောက်ကတ္တရာလမ်းမကြီးအတိုင်းပြန်တက်လာရတာကိုး။ ညီမလေးကတော့ အေးဆေးပဲ မျက်နှာကိုမပျက်တာ။ အေးလေး သူကတော့ အားကစားမယ်ကိုး။ ကိုယ်ကသာ ငယ်ချင်ယောင်ဆောင် ကလေးရုပ်ဖမ်းထားပေမယ့် ဇရာကထောင်း(အမှန်ကဒီလောက်တော့လည်းမကြီးသေးပါဘူးအဟိ) ငယ်ငယ်က မိုက်ခွဲတာတွေကြောင့်လားမသိ အတော်ဖားနေပီ။ ဒါကို မြို့ထဲပြန်ရောက်တော့ ဈေးဝင်ဝယ်သေးတယ်။ ကျနော်ကစိတ်အတော်ညစ်နေပီ။ နောက်နေ့မှဝယ်ပါလား။

လူက ပြိုင်းနေပါပီဆိုနေ မရဘူး သူလုပ်ချင်တာစွတ်လုပ်တာပျ။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ ဝယ်လာတဲ့ အထုပ်အပိုးတွေကို ဒရွတ်ဆွဲသယ်ရင်းနဲ့ပဲ အိမ်ပြန်ရောက်လာတယ်ဆိုပါတော့။ မောမောပန်းပန်းနဲ့ မနေ့ညက ကျန်တဲ့ ဟင်းတွေထမင်းတွေကို ပြန်နွေးပီး ခပ်သွက်သွက်ကလေးထမင်းစားသောက်လိုက်ကြတယ်။ စားပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းကို တက်ပီး နားဖို့ပြင်တော့တာပဲ။ လမ်းလျှောက်ထားတဲ့ခရီးက ကျနော်စိတ်ထင်မခိုင်လှပိုင်လောက်ကိုရှိမယ်။ ပင်ပန်းပီပေါ့ဗျာ။ အဝတ်အစားလဲပီး အိပ်ယာထဲဝင်ခွေလိုက်ကြတာ ချက်ချင်းပဲ အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။

ကျနော်အိပ်ယာပြန်နိုးလာတော့ မိုးတော်စုပ်စုပ်ချုပ်နေပီ။ ခုနက ကျနော်ကိုဖက်ပီး အိပ်နေတဲ့ ညီမလေးအိပ်ယာပေါ်မှာ ရှိမနေတော့ဘူး။ အိပ်ခန်းထဲက စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာ ကွန်ပျူတာနဲ့ ဘာလုပ်နေတယ်မသိဘူး။ ရေဆာလာတာနဲ့ ကျနော်ကုတင်ပေါ်က ဆင်းပီး စာကြည့်စားပွဲပေါ် ရေဖန်တကောင်းထဲက ရေတစ်ခွက်ငဲ့သောက်ရင်း အကဲခတ်လိုက်တော့ ညီမလေး မျက်နှာက မွဲတဲ့တဲ့ရယ်။ အမူအရာပျက်နေတော့ကာ ကျနော်လည်း တစ်ခုခုပဲဆိုပီး ဘာဖြစ်တာတုံးဟ လို့မေးရင်း သူ့ရှေ့က ကွန်ပျူတာကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့အဆိုင်းမန့်တစ်စောင်ကို စစ်ဆေးအမှတ်ပေးပီး ဆရာဖြစ်သူက ပြန်ပို့ထားတဲ့ အီးမေးလ်တစ်စောင်ပျ။ အမှတ်ကမဆိုးပါဘူး ဒါနဲ့ဘာဖြစ်လို့တုံး အမှတ်က မဆိုးပါဘူးလို့ပြောလိုက်တော့ အီးမေး ဆိုပီး အာဗြုကြီးနဲ့အော်ငိုလာတယ်။ မကောင်းဘူး ဂန်ဒူးရချင်တာ မရလို့တဲ့။ ဒင့်မေဂလွှား လူကြည့်တော့ အပျိုကြီးပေါက်စလေးလိုလို လူကြီးသူမ လိုလိုနဲ့ ခုဟာက အထက်တန်းကျောင်းသူလေးလိုလိုဖြစ်မနေဘူးလားဗျာ။ ကဲကဲ တော်တော့တော်တော့ တကယ်တမ်း တော့ ဂုဏ်ထူးဆိုတာ ပညတ်ချက် ၄-၅မှတ်ကလေး လျော့သွားတာ ဘာဖြစ်တုံး တိတ်တိတ်.. ဘာညာဆိုပီး ချော့မော့နေရတာပေါ့။ ကိုင်း.. လာပါဦးကွာ ဆိုပီး စာကြည့်စားပွဲမှာ ထိုင်နေတာကို အတင်းပွေ့ပီး အိပ်ယာပေါ်ဆွဲတင် ဆွဲလို့ ရင်ခွင်ထဲအတင်းဆွဲဖက်၊ တင်ပါးလေးဘာလေးပုတ်ပီး ချော့နေတာပေါ့။

လူကြီးဖြစ်နေပီ မငိုရဘူး လိမ္မာတယ်ပေါ့။ တဟင့်ဟင့်ရှိက်၊ မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျနေတာကို သုတ်ပေး၊ ကျောပွတ်၊ဖင်ပွတ် တော်တော်ကြာကြာလေးလုပ်ပေးမှ တိတ်တော်မူသွားတယ်။ ဒါတောင် တစ်ချက်တစ်ချက် တဟင့်ဟင့်နဲ့ ရှိုက်သံက ထွက်ထွက်လာသေးတာပျ။ ငြိမ်ကျသွားတော့မှ ဘေးတိုက်တစ်စောင်းအိပ်ပီး ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ထားတာကို လွှတ်ပေးလိုက်ရင်း ပက်လက်လှန်အနေအထားနဲ့ ကျနော်လည်း ခဏပြန်မိန်းနေလိုက်တယ်။

အမယ်အဲ့ဒီမှာ ရှိုက်သံပျောက်သွားတဲ့အပြင် ကျနော်အောက်ပိုင်းအေးသွားပါတယ်ပေါ့။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ မအေးဘေးလေးက ကျနော်ဘောင်းဘီကို ဆွဲချွတ် ချမ်းလို့ကွေးကွေးလေးဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် ခုံးပျံကို လျှာနဲ့တို့ထိတို့ထိလုပ်ပီး ဆွဲနေတာဗျား။ ဟဲ့ သောက်ပလုတ်တုတ်! ဘာတုံးဆိုတော့ အူး တဲ့။ ခုနက ငိုထားတဲ့ မျက်ရည်က ကောင်းကောင်းမခြောက်သေးဘူး။ ပါးစပ်ထဲ ထိပ်ဖူးကိုငုံစုပ်နေရင်း အူး လို့အသံပြုရင်း လှမ်းပြီးပြနေသေးတာ။ တကယ့်ဟာလေးဗျာ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အတိကျတော့ ရေးမပြတော့ဘူးဗျာ။ အဲ့သေချင်းဆိုးမလေးက စုပ်ချင်တိုင်းစုပ်ပီး ခုံးပျံ့ပေါ်ထောင်လာတာနဲ့ တက်ခွဲပီး မြင်းစီးသွားတာ အားရပါးရပဲ။ ကျနော်တောင် ဘာမှသေချာမလုပ်လိုက်ရဘူး။ ခပြန်တွေးပီးတော့ကို အသံထွက်ပီး ရယ်နေမိတယ်။

ဘယ့်နယ့် မျက်ရည်စီးကြောင်းလေးနဲ့ ကောင်မလေး ခုံးပျံ့ကြီးပါးစပ်မှာတပ်လို့လေ မျက်စိထဲမြင်ကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါ ညီအကိုတို့ရာ ;D နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာလည်း ထွေထွေထူးထူးတော့သိပ်မရှိလှပါဘူး။ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြ၊ ဧည့်ခန်းထဲ လှဲလျောင်းပီး စာအုပ်ကိုယ်စီနဲ့စောင်ပါးလေးတွေခြုံရင်းကွေး၊ အိမ်ထဲ အောင်းရတာ ငြီးငွေ့လာကြပီဆို အပြင်ထွက်ပီး လမ်းလေးဘာလေးလျှောက်ကြပြကြပေါ့။ တခါတလေမြို့အပြင်ဖက်နေ တစ်မြို့လုံးကို ရစ်ပတ်ပီး စီးဆင်းနေတဲ့ချောင်း ကလေးဘေးနား(အမှန်က တူးမြောင်းသာသာလောက်ပါပဲ) လမ်းလျှောက်၊ ညောင်းလာရင် ချောင်းကလေးဘေးက သစ်လုံးထိုင်ခုံလေးတွေချထားတဲ့ ဘီယာဆိုင်မှာ ထိုင်၊ တစ်ခွက်တစ်ဖလားမော့ ရောက်တတ်ရာရာလေးတွေလျှောက်ပြောကြ ဒီလောက်ပါပဲ။ ညဖက်တွေကြရင် တော့ မြို့ထဲထွက်၊ တောမြို့လေးရဲ့ တစ်ခုတည်းသော ရုပ်ရှင်ရုံလေးမှာ လက်မှတ်တန်းစီပီး ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်၊ ရုပ်ရှင်ပီးလို့ အိမ်အပြန်ခိုက်ဆာလာကြရင် တရုတ်ခေါက်ဆွဲဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်ဝင်ထိုင်ပီး စားကြသောက်ကြ... ရာသီဥတုပြင်းလွန်းတဲ့ညတွေကြတော့ နှစ်ယောက်သား အပြင်မထွက်ဖြစ်ကြတော့ပဲ အင်တာနက်က ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကောင်းကောင်းတစ်ကားလောက်ဒေါင်း၊ စပီကာတွေ ဘာတွေနဲ့ဂျိုင်း အိပ်ယာပေါ်မှာ ဝိုင်အနီလေးဘာလေးမော့ရင်း စောင်ခြုံထဲမှာ ကွေးရင်းကြည့် အဲ့လိုတွေပေါ့ဗျာ။

ဟိုဟာကော မလုပ်ဖြစ်ကြတော့ဘူးလားဆိုတော့ကာ လုပ်တာပေါ့လေ ဘယ်နေပါ့မလဲ။ ခင်ဗျားတို့ကို ဒါတွေကြီးပဲလျှောက်ရေးပြနေရင် ပျင်းသွားမှာစိုးလို့ မရေးပြတော့တာ။ လုပ်တာမှ မနက်မျက်လုံး ပွင့်လာရင်ကို ညီမလေးက သောင်းကျန်းနေပီဆရာတို့ရေ။ လူက အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်နေတုံးပဲရှိသေးတယ် ဒင်းက အောက်ကနေကျနော် ခုံးပျံ့ကို တပြုတ်ပြုတ်နဲ့စုပ်ပီး သောင်းကျန်းနေပီဟီးဟီး။ ကိုယ်လဲ ဘာမှမပြောချင်တော့ဘူး လက်လျှော့ထားလိုက်ပီ ဆိုတဲ့ အထွာနဲ့ ပက်လက်ကလေးလှန်ထားရာကနေ ပြုံးပြုံးမိန့်မိန့်ကြီး ခံနေလိုက်တော့တာပဲ (မျက်စိထဲမြင်တယ်နော်ဟီ) သူ့ဖာသူစုပ်ပြုပီး သူ့ဖာသူ တက်ပီး မြင်းစီး သူ့ဖာသူခရီးဆုံးရောက် မောသွားတော့မှ အီဖေကိုယ်က ထထိုင်ပီး လှေကြီးထိုးနဲ့တစ်ကြောင်းကောက်ပီးလိုက်ရတယ်။ ပီးသွားတော့ တစ်ရေးတစ်မော့ နာရီဝက်လောက်ပြန်နပ်လိုက်ရတာပေါ့။ ပြန်နီးလာတော့ လူက လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်နေပီ။ သွားတိုက်ရေလေး ဘာလေးချိုး အဝတ်အစားလေးဝတ် အောက်ထပ် မီးဖိုခန်းကို ဆင်းသွားရင် မနက်စာ(ဗမာစာ) တစ်ခုခုက ပူပူနွေးနွေးအဆင်သင့်ရယ်။ စားသောက်ပီးစီးတော့မှ မြို့ထဲကိုလမ်းလျှောက်ဈေးလေးဘာလေးပတ်ပေါ့။ ညဖက်မအိပ်ခင် တစ်ကြောင်းလောက်ထပ်ဆွဲတာတွေရှိသေးပေမယ့် မထူးခြားတော့လို့မရေးပြတော့ပါဘူးဗျာ။

ထူးခြားတာလေးရေးပြရရင် နည်းနည်းတော့ ဟာသဆန်မယ်ထင်တယ်။ အဲ့ဒီလို သာသာယာယာလေး နေလာရာက ခရစ်စမတ်တွေဘာတွေပီးလို့ နျူးရီးယား ရောက်လာတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ နှစ်သစ်ကြိုတော့ အပြင်ထွက်မနေတော့ပဲ ညနေကထဲကအိမ်မှာပဲ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပီးစီး ဧည့်ခန်းထဲမှာ သစ်သီးဝလံလေး ဝိုင်အနီလေးနဲ့နှပ်ရင်း တီဗီရှေ့မှာပူးပူးကပ်ကပ် လေးထိုင်မော့နေကြတာပေါ့။ ပထမတော့ ဟိုချယ်နယ် ဒီချယ်နယ်ပြောင်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားလေးတွေမော့ရင်း ဇိမ်ကျနေကြရာကနေ ဘဲခွဲလောက်ကြတော့ နှစ်သစ်ကြိုတဲ့ ကောင့်ဒေါင်းလုပ်တဲ့ဟာ တီဗီက လာနေတာကိုဖွင့်ကြည့်နေကြတယ်။ လူတွေအပျော်လွန်နေကြတာကြည့်ပီး ကျနော်

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

တို့ပါအလိုလိုပျော်လာကြတယ်။ အဲဒီမှာ ညီမလေးက ရီဝေဝေလေးနဲ့ ကျနော်ကို ဖက်နှမ်းလာပြီး ခုံးပျံကို လက်ဖဝါးလေးနဲ့ အုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်ပီးလာဆွတယ်။ ကျနော်ကလည်း မရီတရီ အခြေနေဆိုတော့ စိတ်ကနည်းနည်းကြွလာတယ်။ တိုတိုပြောရရင် ဂွမ်းခံဘောင်းဘီလေးကို အသာလေး ဆွဲချွတ်ပီး အုပ်ကရောဆိုပါတော့။ တီဗီရှေ့က ခေါက်လိုက်ရင် ဆက်တီခုံရည်၊ ဖြန့်လိုက်ရင်မွှေယာဖြစ်သွားတဲ့ ခုံပေါ် ပက်လက်လှန်အိပ်ထားတဲ့ ညီမလေးကို ဂျိုင်းအောက်ကနေ လက်လှိုပီး အသားကုန်ဆွဲဆွဲဆောင်ပီးလုပ်နေမိတာပေါ့။ အဲဒီမှာဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ကာ မနက်ကထဲက ဥကြောင်း လောက်ဆက်တိုက်ဆွဲခွဲပီးသားဗျ။ တစ်ရက်ကို ၂ ခါခါဆွဲလာတာလဲ ရက်ကအတော်ကြာလာပီဆိုတော့ တော်ရုံလုပ်တာနဲ့ ကျနော်မပီးနိုင်ဘူးဖြစ်လာပီ။ (အဲလိုကိစ္စ အိမ်ထောင်သယ်တွေပိုသိမှာပါဗျာ) ခုလည်း ရီဝေဝေအရှိန်လေးနဲ့ အသားကုန် ဆောင့်လွန်းတာ ဘယ်လောက်ကြမ်းသလဲဆိုတော့ ညီမလေးခမျာ အာခေါင်ခြစ်ပီး အော်တဲ့အဆင့်ရောက်လာပီ။ ကြမ်းလွန်းလို့(တအားမဆောင့်နဲ့လို့တော့ မပြောဘူးရယ်အဟိ) မပီး ပီးအောင်ကြိုးစားနေရတော့ကာ အောစာရေးဆရာပီပီ ပါးစပ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးတွေပြောမိတယ်။ သာမန်အချိန်မှာ ကျနော်က အရှက်အကြောက်ကြီးပေမယ့်လို့ အိပ်ယာ ပေါ်မှာတော့ ပါးစပ်က အဲလိုရယ်ဗျဟီး။ အဲမှာ ကွိုင်တက်တော့တာပဲဗျ။

"မနက်က ၂ ချီဦး ထားတာတောင် မဝသေးဘူး ဟုတ်လား အင့်အင့် ဝပီလား အ ဦးခံလို့ဝပီလား မဝမချင်း ဦးမယ်ဟုတ်ပီလား" ဟီးဟီး အဲလိုဟိန်းဟောက်ပီး ပိတ်ပိတ်ဆောင့်လိုက်တာ... အောက်ကနေ မျက်လုံးစုံမှိတ် အော်ဟစ်ခံနေတဲ့ မမလေးက ဆတ်ကနဲမျက်လုံးပွင့်လာပီး ဒေါသထွက်နေတဲ့ ရုပ်ကလေးနဲ့ ကျနော်ရင်ဘတ်ကို တွန်းထုတ်လာတယ်။

"ရှင် ဘာစကားပြောတာလဲဟမ်" တဲ့ "ကျမကို ဘယ်လိုအစားများမှတ်နေလို့တုံး" ဆိုလားဗျာ အဲဒီတော့မှ ကျနော်လည်း လန့်ဖြန့်၊ ရှက်လည်းရှက်သွားတယ်။ ဟိုက်! ငါတော့ လက်လွန်ပီပေါ့အဟီး။ သူတွန်းလိုက်တော့ အလန့်တကြားနောက်ကိုဆုတ်လိုက်တာ ခုံးပျံက ပလွတ်ကနဲအဖုတ်ထဲက ထွက်လာပီး ရမ်းတန်းရမ်းတန်းနဲ့ဖြစ်နေပီ။ အဲဒီခုံးပျံတန်းလန်းကို လက်ကလေးနဲ့ အရင်းကဆုပ် ဆောင့်ကြောင့်ကလေး ထိုင်ပီး ညီမလေးကို မချီပြီးလေးပြီးပြနေတဲ့ မောင်ချမ်းကို ရဲ့ ဖြစ်အင်ကို မျက်စိထဲသာမြင်ကြည့်ကြပါတော့ ညီအကိုတို့ရယ်ဟားဟား။

"မဟုတ်ပါဘူး ညီမလေးရာ အကို စိတ်.. စိတ်တအားထအောင် တမင်လျှောက်ပြောတာပါ ဘာသဘောမှမဟုတ်ပါဘူး အဟီး.. စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်လို့ ဟစ်ဟစ်"

အဲလိုမျိုး မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ပြောလိုက်တော့မှ စိတ်တိုတာပြေသွားပုံရတယ်။ ဟွန်း! ဆိုပီး စိတ်လျှော့လိုက်ဟန်နဲ့ ပက်လက်အိပ်နေရာကထထိုင်လာတယ်။ ပွဲပျက်ပီထင်နေရာကနေ မွှေယာခုံပေါ် (တီဗီဖက်ကို မျက်နှာမူ) လေးဖက်ကလေးကုန်းပေးတယ်။ ပီးတော့မှ ထည့်လေ ဘာလုပ်နေတာလဲတဲ့ ဟီဟီ။ အဲဒီတော့မှ ကျနော်လည်း အသာလေးသူတင်ပါးအိစက်စက်တင်းတင်းကြီး ၂ ခုကို ဆွဲပြီး ခုံးပျံကို ဖိသွင်းလိုက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီတစ်ခါတော့ သိပ်အသံမထွက်ရဲတော့ဘူး။ တင်ပါး ၂ ခုကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ချေပီး တဖန်းဖန်းနဲ့ဆက်ဆောင့်နေလိုက်တယ်။ နည်းနည်းလန့်သလိုဖြစ်သွားလို့ ချို့ဖူးတွေဘာတွေတောင် လက်နဲ့လှမ်းမကိုင်ရဲတော့ဘူး။ ဖင်လေးခါးလေးလောက်ပဲကိုင်ပီး ဆက်ဆောင့်နေလိုက်တယ်။ အဲဒီလိုအုပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ၁၂ နာရီကထိုးခါနီးလာပီဗျ။ ကောင့်ဒေါင်း လုပ်ကြတော့မှာ တီဗီက ပြနေပီ။ ကျနော်ကလည်း အရှိန်တော်တော်ပြန်တက်လာလို့ ဆောင့်ချက်တွေက တဖြောင်းဖြောင်း တောင်မြည်လာသလို မြန်လည်းတော်တော်မြန်လာတယ်။ ပီးတော့မယ်ဗျ။ ခုံးပျံတစ်ချောင်းလုံးကို ကျည်တက်လာပီ။ အဲဒါကို သတိထားမိလာဟန်တူတဲ့ ညီမလေးက လေးဖက်ကုန်းထားရာကနေ တီဗီကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပီး...

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

"ဟေ့လူ မမီးနဲ့ဦး ခဏလေးစောင့် ခဏလေးစောင့် ၅ ၄ ၃ ၂ ၁ ၀ ဆိုမှ ပီးရအောင် လာတော့မယ်လာတော့မယ်"

အဟီး သူ့အဲ့လိုပြောလိုက်တဲ့ အချိန်မှာကို အပြင်းအထန်ဆောင့်နေတဲ့ ကျနော် ဘယ်လိုမှ မအောင့်နိုင်တော့လို့ ခုံးပျံ့ကို ဆွဲထုတ်ပြီး သူ့ဖင်တုံးကြီးတွေပေါ် ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။ "ဟွန်း! အသုံးကို မကျဘူး သူများက အမှတ်တရဖြစ်အောင်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုမှ" တဲ့ တကယ့်ဟာလေးများဟားဟား :D သူများတကာတွေ တီဗီပေါ် ဟက်ပီးချူးရီးယား ဘာညာဆိုပီး အော်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကျနော်တို့၂ယောက်က တစ်ရှူးလေးတွေနဲ့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း တဟီးဟီးဖြစ်နေကြတာ ပေါ့လေ။ နှစ်သစ်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်းကြိုဆိုခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျနော်တို့ရဲ့ အားလပ်ရက်ကလေးတွေ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ အပျော်ရက်တွေ ဆိုတာကလည်း ခင်ဗျားတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲ ဖင်လှည့်ခေါင်းလှည့်နဲ့ ဘာမှသေချာမခံစားလိုက်ရသလို အကုန်မြန်တာကိုးဗျ။ ပြန်ဖို့ရက်ရောက်လာကော ဆိုပါတော့ဗျာ။ ပြန်ချင်သလားဆိုတော့ကော ဘယ်ပြန်ချင်ပါ့မလဲ။ ညီမလေးရဲ့ သူငယ်ချင်း တွေလည်း ပြန်လာတော့မယ်ဆိုတော့ ဆက်နေ နေလို့မှမကောင်းတော့ကော။ နှစ်ယောက်စလုံးလည်း လုပ်စရာကိုယ်စီနဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို ရှေ့ဆက်ရတော့မှမဟုတ်လား။ လေးကန်တဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ အထုပ်လေးဆွဲလို့ အိမ်ပြန်မယ့်ရက်များ ဘူတာရုံအိုလေးဖက်ကို ထွက်လာခဲ့ရတာပေါ့။ လိုက်ပို့တဲ့ ညီမလေးက ရထားပေါ်တက်ပြီး လိုက်လာတယ်။ သူ့မြို့နဲ့ ကျနော်မြို့ အလယ်တည့်တည့်လောက်က မြို့အထိလိုက်လာမယ်တဲ့။ အဲ့ဒီမြို့မှာ ခဏတူတူဆင်း နေ့လည်စာတူတူစား ပီးတော့မှ သူ့မြို့သူပြန်လိုက်၊ ကျနော်က ကိုယ့်ခရီးကိုယ်ဆက်ပေါ့။ ရထားပေါ်မှာ ဘာမှစကားသိပ်မပြောဖြစ်တော့ဘူးဗျ။ ခပ်မိုင်မိုင်တွေတွေလေးတွေဖြစ်နေကြတယ်။ အဲ့ဒီကြားထဲက မြို့ရောက်တော့ နေ့လည်စာ ခပ်သုတ်သုတ် စားလိုက်ကြတယ်။ နည်းနည်းစောနေသေးတာနဲ့ ၂ယောက်စလုံးဝါသနာပါတဲ့ မြို့အလယ်ခေါင်က မြူဖီရန်တစ်ခုထဲ ဝင်ကြည့်လိုက်ကြသေးတယ်။ ပီးတော့မှ နည်းနည်းအေးလာတာနဲ့ မြို့အလယ်ခေါင်မှာ ခရစ်စမတ်ကာလတုံးက အလှလှထားဟန်တူတဲ့ ခရစ်စမတ်သစ်ပင်ကြီးအနားက ကော်ဖီဆိုင်တန်းတွေထဲက "လေရဟတ်နီ" ဆိုတဲ့ပြင်သစ်ကော်ဖီဆိုင်ကလေးထဲ ခဏဝင်ထိုင်၊ သူက လက်ဖက်ရည်၊ ကျနော်က ကော်ဖီတစ်ခွက်စီနဲ့ စကား သိပ်မပြောဖြစ်ကြတော့ပဲ ကော်ဖီဆိုင်က ဖွင့်ထားတဲ့ ရှေးဟောင်းဂျာနယ်ချင်းတွေကို ငြိမ်ငြိမ်လေးနားထောင်ရင်း မျက်နှာစာ မှန်ချပ်ကြီးကနေတဆင့် အပြင်လောက ကိုငေးမောနေမိကြတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ ရေခဲမှုန်ဖွေးဖွေး လေးတွေ တရဲရဲနဲ့ရွာကျလာတယ်။ မြေပြင်ဟာ ဖွေးဖွေးဖြူဆွတ်သွားလိုက်တာ မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်းပဲ။ လမ်းလျှောက်နေကြတဲ့ လူတွေကလဲ ရေခဲမှုန်ဖွေးဖွေးတွေအကြား ပြေးလို့လွှားလို့၊ လေတွေကလဲ တဖိုးတိုးတိုက်နေတာကိုး။ အဲ့ဒီမြင်ကွင်းကို ငေးနေရင်း ခဏကြာတော့ ညီမလေးက ကျနော်ကို မဝံ့မရဲ လှမ်းကြည့်ရင်း စကားစလာတယ်။

အကို!

ဟေ့!

ညီမလေး အကို့ကို ချစ်တယ်...

အဲ့လိုလေး ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း ခေါင်းငုံ့သွားတယ်ဗျ။ ကျနော်လည်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဘူးရယ်။ ကျနော်တို့ဇာတ်လမ်းစကားထဲက အဲ့လိုစကားတွေပြောမှမပြောဖူးခဲ့ကြတာလေ။ (ချမ်းကို

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

တို့တော့ လုပ်ပြန်မိ မိန်းကလေးက ရည်းစားစကားစပြောတယ်ဟုတ်လားလို့ ခင်ဗျားတို့ လှောင် ချင်လှောင် ဒါမှမဟုတ် သောက်ကြွားလာလုပ်တယ်လို့ အမြင်ကတ်ချင်ကတ်ကြလိမ့်မယ် ဒါပေမယ့် ကျနော် အဖြစ်အပျက်အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြောနေတာပါ။ ဒါနဲ့ ကျနော်လည်း မိုးပေါ်က တဖွဲဖွဲကျလာနေတဲ့ ရေခဲမှုန့်တွေကို ငေးမီး ငြိမ်နေလိုက်မိတယ်ဗျာ။ တော်တော်ကြာသွားတော့ သူလည်း အခံရခက်လာတယ်ထင်တယ်။

ဟေ့! အကို ချစ်လား ဖြေလေ ဘာလို့ငြိမ်သွားတာလဲ

အင်း... အကို မသိဘူး ညီမလေး

အဲ့လိုပြောလိုက်တော့ မျက်နှာငယ်လေးဖြစ်သွားရှာတယ်။ စိတ်မကောင်းဘူး ဒါပေမယ့် ကျနော်ဘာပြောရမှာလဲ။ ချက်ချင်းပဲ ပြုံးပြုံး အခုလိုပြန်ပြောလိုက်တယ်...

အကို မင့်ကို ဘာလုပ်ဖို့ညာမလဲ ညီမလေးရာ.. တကယ်မသိလို့ မသိဘူးလို့ပဲဖြေတယ်.. အကိုက ကိုယ့်ကိုကိုယ်ယောက်ျားပီသတယ်လို့ ထင်တယ် ဆိုလိုတာကကွာ အကိုမညာတတ်ဘူးဘယ်သူ့ကိုမဆို စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်းပြောချင်တယ်..

တစ်ဒင်္ဂသာယာတာလေးကို အချစ်ဆိုပီး အရူးအမူးတွေလဲ လုပ်မပြတတ်ဘူး.. အကိုမေးမယ်ကွာ ညီမလေးရဲ့ အရင်ချစ်သူက ညီမလေးကို ချစ်တယ်လို့ပြောတယ်မလား (ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်) လက်ထပ်ဖို့မယ်လို့ကော ပြောသလား အနည်းဆုံးအရမ်းချစ်တယ် လက်ထပ်ချင်တယ် သေလောက်အောင်ချစ်တယ်ဘာညာတွေပေါ့ ပြောခဲ့သလား (ခေါင်းထပ်ငြိမ့်တယ်) ခု အဲ့ဒီကောင်ဘယ်ရောက်သွားမလဲ (မသိဘူး ဆိုတဲ့ ပုံစံနဲ့ခေါင်းခါပြတယ်) အင်း .. အဲဒါပဲကွာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အိပ်ရဖို့အတွက် ချစ်တယ်မြတ်နိုးတယ် လက်ထပ်ချင်တယ်တွေလျှောက်ပြောတာလောက် အကိုရွံတာမရှိဘူး.. အကိုမင့်ကို သံယောဇဉ်ရှိတယ်ကွာ မင်းအကိုအပေါ် အင်မတန်ကြင်နာတယ်.. အကိုမင်းနဲ့တူနေတာ ပျော်တယ် အဲ့ဒါကိုဝန်ခံရဲတယ် ဒါပေမယ့် ညီမလေးခုမေးတဲ့ မေးခွန်းကို အကိုမသိဘူး လိမ်လဲမလိမ်ချင်ဘူး ဒါကြောင့် အကိုမသိဘူးညီမလေးလို့ဖြေလိုက်တယ် အဲ့ဒါဟာ ညီမလေးရဲ့ အတ္တမာနကိုထိခိုက်ချင် ထိခိုက်လိမ့်မယ်.. ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်ဘူး။ အနည်းဆုံးကွာ အကိုဟာ မင်းအပေါ် ၁၀၀% ရိုးသားနေတယ်ဆိုတာ မင်းသိစေချင်တယ် ဟုတ်ပီလား(ခေါင်းကို ငုံ့ထားလျက်က တစ်ချက်ငြိမ့်ပြတယ်)

အဲ့ဒီကော်ဖီဆိုင်လေးက ထလာကြတော့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခါးကလေးသိုင်းဖက်လို့ ဘူတာရုံဖက်ပြန်လျှောက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဘူတာရုံမှာ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရထားတွေပေါ်မတက်ခင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ခပ်တင်းတင်းဖက် မွတ်မွတ်သိပ်သိပ်နမ်းဖြစ်ခဲ့ပီး မှုန်ပြာရီ မှိုင်းနေတဲ့ ရာသီဥတုထဲ လမ်းခွဲခဲ့ကြတယ်ဆိုပါတော့လေ။

ဟဲဟဲ ဘယ်လိုလဲ ညီအကိုတို့ ကျနော်သိတာတစ်ခုကတော့ ခုလို ရေးလိုက်မိတဲ့ အတွက် ဘူဒါးကြီးတွေ ရိသဲ့သဲ့လုပ်စရာတစ်ကွက်ရသွားမယ်ထင်တာပဲ။ မတတ်နိုင်ပါဘူး ရေးရင်း မုဒ အသွင်းလွန်ပီး အမှန်အတိုင်းတွေ စကားလုံးအတိအကျချရေးလိုက်တာပါ။ သူတို့ယုံဖို့မယုံဖို့ထက် ကျနော် ညီအကိုတွေခံစားတတ်မယ်ဆို ကျေနပ်ပါတယ်။ ခုဆက်ရေးမှာက သည်းထိတ်ရင်ဖိုဟာသလေးဗျ။ ဆက်ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

ကိုယ့်မြို့ကိုယ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ မိုးက စုပ်စုပ်ချုပ်နေပီ။ ပြန်ရောက်ကြောင်းဖုန်းဆက်။ ရေလေး မိုးလေး ချိုးပြု အိပ်ယာပေါ် အညောင်းလေးဆန့် လွမ်းစိတ်ကလေးကလည်း ပြင်းထန်လာတော့ လက်ပုတော့လေးဖွင့်

ညီမလေးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝတ်ကပ်ပြောမယ်ပေါ့။ ခေါ်လိုက်တယ်။ မျက်နှာလေးဘွားကနဲ့ပေါ်လာတော့ ဟေ့ ငါ့ပူတူတူးလေး ဖွဲ့ဘာညာပေါ့။ ကိုယ့်ကိုလွမ်းနေပီမလား ဖက်အိပ်ချင်လိုက်တာကွာ အဲ့လိုတွေလျှောက်ပြောနေတုံး ရုပ်တည်နဲ့မေးလာတယ်။

"အတွေးပင်လယ်ပြာ" ဖိုရမ်ဆိုတာ သိသလားတဲ့။

အမင်းဂျာ!

အဲ့ဒီလို အမေးခံလိုက်ရရချင်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းတောင်မသိဘူး ညီအကိုတို့ရာ။ သေဘီလေ။ အမှန်က ကျနော်ကိုယ်တိုင် မအူမလည်လုပ်လို့ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာဗျ။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်းမသိသေးဘူး။ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မျက်နှာလေး မသိနားမလည်တဲ့ရုပ်ကလေးဖမ်းပီး ဘာလဲဟင် အတွေးပင်လယ်ပြာ ဖိုရမ်ဆိုတာ မသိဘူးဟာလို့ ဖိန့်ဖိန့် လုပ်လိုက်သေးတာ။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ကိုးဗျ။ ဘာရမလဲ နာဗူးဇာတ်လမ်းတွေတင်တဲ့ဖိုရမ်ပေါ့တဲ့အဟိ။ ဟေ! ဟုတ်လား မသိဘူးလို့လို့ဆက်ပြောနေလိုက်သေးတာ။ အဲ့တော့မှ မထီတရီအပြီးလေးနဲ့ ဟုတ်လို့လား ကိုချမ်းကိုရယ်တဲ့။

ကယ်တော်မူပါ အရပ်ကတို့ရဲ့ သေပါပီဂျာ သေပါပီ

ဘယ်လိုလုပ် ကျနော်ချမ်းကို ဆိုတာပါ သိနေရတာလဲ။ သွားရောဗျာ။ c-h-a-n-n-k-o ချမ်းကို ဆိုတာဘယ်သူလဲဟင်တဲ့။ ဘယ်သိမှာတုံးလို့ ဆက်ငြင်းလိုက်သေးတယ်။ ဪဟုတ်လား? ကျမ ကွန်ပြူတာကို ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းသုံးတာ ရှင်နဲ့ကျမ ၂ယောက်ပဲရှိတာလေ channko: ဆိုတဲ့နာမည် နဲ့ အဲ့ဒီဖိုရမ်ထဲဝင်ထားတာတွေ့တယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ကထဲက တွေ့လို့ ဝင်ဖတ်နေတာ လက်စသတ်တော့ ချမ်းကိုဆိုတာရှင်ကိုးတဲ့။ အာ! မဟုတ်ပါဘူး အထင်မှားနေပီလို့ ဆက်ငြင်းသေးတယ်။ အဲ့ဒီမှာဘာဆက်ပြောလဲဆိုတော့ ဒါဆိုအဲ့ဒီ channko: က ရှင်မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ကျမပဲရှိတော့တာပေါ့ ဟုတ်လားတဲ့။ ကျနော်လည်း မျက်နှာကပြောင်လေတော့ကာ ဟယ်! ဟုတ်လား channko: ဆိုတာ ယောက်ျားထင်နေတာ မိန်းမဖြစ်နေပါလား တွေ့ရတာဝမ်းသာတယ်ဗျာလို့ဟီးဟီး ဟိုဒင်းလေ ကျနော်က ကိုချမ်းရဲ့ ပီယာနိုဆရာမလေးကို ရေလည်ကြိုက်တာဟစ်ဟစ် အဲ့ဒါကယ်ဖြစ်ခဲ့တာမလားဟင်ဘာညာ တွေ့လျှောက်ပီး ရူးတူးပေါတော့တွေ လျှောက်ပြောပစ်ကရော။

ဟေ့လူ တိတ်စမ်း စိတ်မနဲ့သလိုလိုဘာလိုလို လာလုပ်ပြမနေနဲ့ ခုတိတ် တဲ့။ အဲ့လို ပိတ်ဟောက်လာလို့ မျက်လွှာလေးချပီး ငြိမ်လိုက်ရတယ်ဟားဟား။ အမှန်တကယ်ကဗျာ သူများကွန်ပြူတာမှာ အဲ့လိုကိစ္စတွေသွားသုံးတာကိုက ကိုယ့်အမှားပဲ။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း မနေနိုင်မတိုင်နိုင် ဟိုတပ်ကြပ်ကြီးတို့ငါမရှိတုံး ဘာတွေသောက်တင်းတုပ်နေလဲမသိဘူးဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ကမြင်းပီးသွား ကြည့်မိတာကိုးဗျအဟီး။ သုံးပီးတိုင်း မကျန်အောင်တော့ ပြန်ဖျက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ခဏခဏဝင်ကြည့်တာတွေများခဲ့တော့ကာ ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုကျန်သွားလဲမသိဘူး။ မိသွားတာပေါ့။ ပွစိပွစိတွေဆက်တိုက်ပြောတော့တာပဲဗျို့။ ငါကတော့သူ့ကို လူကောင်းသူကောင်းထင်နေတာ လက်စသတ်တော့ တဏှာရှူးကြီး ပဲတဲ့။ လူတကာ အော့ကြောလုန် အောင် ဆိုးတော့လူတစ်ယောက်ပါလား ကောင်းတာကိုတစ်ခုမှမရှိဘူးတဲ့။ ကုလားဖြူလိုပြောရရင်တော့ ကျနော်ရဲ့ "မှောင်မိုက်သောအခြေမ်း" ကိုလူသိသွားပီပေါ့ ညီအကိုတို့ရာ။ သိကွာကို မကျန်တော့ဘူးပေါ့။ အဲ့မှာ ကျနော်ကို ဆက်တိုက်တွေ မေးခွန်းထုတ်တော့တာပဲ။ ဟိုဟာက တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာမလားဒီဟာကကော အမှန်ပဲမလား.. အဲ့ဩလိုက်တာ ရုပ်ကလေးသနားကမားနဲ့ တဏှာရှူးစာတွေရေးနေတယ်။ ကျမ ကတော့ ဟိုစာပေ ဒီစာပေ

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

တွေ့အကြောင်းပြောလိုက်တိုင်း အကုန်လုံးသိ အကုန်လုံးဖတ်ဖူးတယ်ဖြစ်နေတော့ အထင်တွေကြီးလို့၊ စကားအပြောကောင်းလွန်းတော့ စာလေးပေလေးရေးပါလားပြောတာကို ငါမရေးတတ်ပါပူးတဲ့ဟမ် ခုတော့ ဒါမျိုးတွေကို အားသွန်ခွန်စိုက်ရေးထားလိုက်တာ မနည်းမနောပါလား နာဖူးကြီးရဲ့တဲ့။ ပြောလိုက်တာများရစရာကိုမရှိတော့ဘူး။ တော်သေးတယ် ဝတ်ကမ်ကတဆင့်ဖြစ်နေလို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်သာဆို ဘယ်လိုနေမယ်မသိဘူး။ ကျနော်လည်း ရှက်လွန်းလို့ သူ့မျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့ဘူး။

ဝတ်ကမ်ခေါ်ထားတာကို အသာလေး ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ လက်ပုတော့ပါပိတ်ပစ်၊ ဖုန်းကိုပါ ပါဝါအော့ဖ်ပစ်လိုက်တယ်။ နားကိုအေးကရော။ ခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ်နဲ့ အဆောင်အပြင်ထွက် စီးကရက်တစ်လိပ်လောက်ဖွာပီး စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ လို့တွေးနေမိတယ်။ အောစာရေးဆရာဖြစ်ရတဲ့ ဘဝက ဘာကောင်းတာများရှိလို့လဲ ညီအကိုတို့ရာ။ သောက်ရှက်ကွဲမှာ တချိန်လုံး တွေးကြောက်နေရသလို ခုလိုကြုံရတော့ မျိုးကို ကန်းတာပဲမလားဗျာ။ အပြင်က စာရေးဆရာတွေကမှ ဆရာ...သမီးက ဆရာပီရိသတ်ပါဘာညာနဲ့ မိတ်ဆက်စာတွေဘာတွေလာနိုင်သေးတယ် အောစာရေးတဲ့ကောင်တွေကိုများ ဝေါင်ဝေါင်ရှေးပါ။ ဘယ်သူမှလဲ ဓာတ်ပုံကြီးတင်ပီး ဟုတ်ကဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အမွေရေးတဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးဆိုတာ ကျနော်ပါပဲ ဟီးဟီးတို့ အတိုက်အခိုက် အသတ်အပုတ်အပစ်အခတ်တွေနဲ့ အချစ်ဇာတ်ကြမ်းတွေရေးတဲ့ ပန်းရိုင်းဆိုတာဟော့ဒီက သားသားလေးပါပဲဂျာ လို့ မျက်နှာပြရဲကြမှာတုံးဗျာ။ (ကိုဇော်ဦးကတော့ မပြောတတ်ပူး မီးမီးလိုကောင်မလေးတွေဆို ဦးဇော်မီးအတွက်အထူးစပါယ်ရှယ်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရေးပေးမယ်နော်တွေဘာတွေလုပ်ချင်လုပ်မယ်ထင်တယ်ဟီး)

အရှက်သည်းလွန်းတဲ့ အီဖေကိုယ်မောင်ချမ်း ပုန်းရှောင်သူ ဇာတ်လမ်းခင်းလိုက်တာ ၂ရက်၃ရက်လောက်ကြာသွားတယ်။ ဖုန်းခေါ်ရင်လည်း မကိုင်ဘူး။ ရှက်တာကိုးဗျ။ ရှောင်နေလိုက်သေးတယ်။ အတွေးပင်လယ်ပြာ ဖိုရမ်ကိုတောင် ဝင်မကြည့်ရဲဘူး အဲ့ဒီတလောကဟီးဟီး။ အဲ့ဒီလိုရှောင်နေရင်းနောက်တနေ့ကြာ ဖုန်းထပ်ခေါ်လာတယ်။ မကိုင်ဘူး။ မကိုင်တော့ မက်ဆေ့ချ်ပို့လာတယ် ဟောလူ ဖုန်းကိုင်စမ်း မကိုင်လို့ကတော့ ဟိုနေ့က တောအုပ်ထဲမှာ ရိုက်ထားတဲ့ ပို့စ်ထုတ်ဂိုက်ပေးထားတဲ့ ရှင့်ပုံကြီး သွားတင်ပစ်လိုက်မယ် ဟော့ဒီမှာ ချမ်းကို ဆိုတာ ဒီလူပါပဲလို့ အဲ့လို လုပ်တာခံချင်သလား အေး စွမ်နစ်အတွင်းဖုန်းပြန်ခေါ်ပါတဲ့။

အကြမ်းဖက်သမလေးက အဲ့လိုခြိမ်းခြောက်လိုက်တော့ လန့်ဖြန့်ပီး ချက်ချင်း ဖုန်းကောက်ခေါ် လိုက်ရတယ်။ ဟဲ့ ညီမလေး နေကောင်းလား စာမလာသတင်းမကြား အကိုလည်း အလုပ်တွေရှုပ်နေလို့ မဆက်သွယ်ဖြစ်တာ လွမ်းနေတာသိလား လို့ဟီး။ အပိုတွေလာပြောမနေနဲ့ နောက်ခါဖုန်းခေါ်ရင် ချက်ချင်းကိုင် မကိုင်လို့ကတော့ ခုနက ပြောသလိုလုပ်ပစ်မယ်တဲ့။ အို! ဒီရုပ်ဒီရည်လေးနဲ့ ဒီလောက်ရက်စက်မယ်ဆိုတာ အကိုတော့ မယုံနိုင်ဘူးကွယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ မယုံစမ်းကြည့်လေ နာမည်၊ နေရပ် လိပ်စာပါ အပြည့်အစုံတင် ပေးလိုက်မယ်တဲ့ ဟားဟား။

အဲ့လိုပေါက်ကရတွေလျှောက်ပြောရင်းနဲ့ အခြေနေတွေပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။ သူ့ကျနော်ကို ဟိုမေးဒီမေး နည်းနည်းပါးပါး မေးပေမယ့်လို့ ကျနော်ထင်သလောက်လဲ အထင်သေး အမြင်သေး ဖြစ်သွားပုံမရလို့တော်ပါသေးရဲ့လို့ သက်ပြင်းခိုးချမိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မကောင်းတာတော့ မကောင်းဘူးပေါ့။ ကျန်တဲ့စာရေးသူတွေလည်း ကျနော်အဖြစ်အပျက်ကို သင်ခန်းစာယူကြပါဗျာ။ ဘာပဲပြောပြော ကျနော်တို့ဘဝတွေ က

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

လူမသိသူမသိပြောချင်တာတွေလျှောက်ပြောရေးချင်တာတွေလျှောက်ရေးနေကြတာဆိုပေမယ့် ကံအတာန်မနေတဲ့ အခါမျိုးမှာ လူမိသွားနိုင်တယ်။ အချိန်မရွေးအရှက်ကွဲနိုင်တယ်မလား။

ကိုင်း ဇာတ်လမ်းဆက်ကြဦးစို့ တအားကြီးရေးပြစရာတွေသိပ်မကျန်တော့ပါဘူး။ နောက်ထပ်၂ပိုင်း ဥပိုင်လောက်ဆိုပီးပါပြီ။ ညီအကိုတို့ဖတ်နေတာ ပျင်းများပျင်းကုန်ကြပြီလားမသိဘူး။ အရင်ကိုယ်တွေ့တွေထက် အခုဟာက ရေးတစ်ချက်မရေးတစ်ချက်ဆိုတော့လေ။ မကြာတော့ပါဘူး ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း အပီးရေးလိုက်တော့မယ်။ ခဏလေးတော့ ဆုံးအောင်သီးခံပီး ဖြစ်ကြမယ်မဟုတ်လားဗျာ။

အပီး ဘယ်လောက်များမေတ္တာပို့နေကြပြီလဲတော့မသိဘူး ရပ်ထားတာကြာလွန်းသွားတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဖတ်ရမှာတောင် ပျင်းနေကြပြီလားညီအကိုတို့ရေ။ (ဟိုဖက်မှာကလည်း အသစ်အသစ်တွေတအားတက်နေတော့ကာ အပြာကောင်တွေရေးတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေတောင် လူစိတ်မှဝင်စားကြသေးရဲ့လားလို့ဟီးဟီး) ခုဒီကိုယ်တွေ့ခေါင်းစဉ် အောက်မှာလည်း ဘယ်သူမှ ဘာမှ ဆက်မရေးကြတော့ပါလားဗျာ။ ဘယ်သူရေးရေး မရေးရေး ငချမ်းကိုလေး ဆက်ရေးတယ်ဗျာ။ ဖတ်လို့ကောင်းကောင်းမကောင်းကောင်း ကျနော်အပေါ်ထားတဲ့ သံယောဇဉ်တွေကြောင့် ခင်ဗျားတို့ဆက်ဖတ်ကြဦးမယ်လို့ယုံတယ်သိလား။ (မျက်လုံးလေးထောင့်ကပ်၍ ပတ်ချဲ့ နှပ်ချဲ့ စိုင်းစိုင်းချမ်းလှိုင် အထွာဖြင့် ညှုလိုက်သည်) ကိုင်းဆက်ကြဦးစို့လား။

ခင်ဗျားတို့ကို ချစ်တဲ့

ချမ်းလို့

(အာပူး .. ပလပ်ပလပ်..အုဂ္ဂု)

အဲ့ဒီမှာဗျာ ကျနော် ချမ်းကိုမှန်း သူသိသွားတဲ့နောက်ပိုင်း ဟိုမေးဒီမေးလေးတွေလုပ်လာတာပေါ့။ အဲ့ဒီအချိန်က "ကျနော်နှင့်ထူးဆန်းသောသစ်သားရုပ်ထုလေး" ကိုရေးနေတဲ့အချိန်ဆိုတော့ သူလည်း အတွေးပင်လယ်ထဲ ဝင်ဝင်ပီး ဖတ်နေတာကိုး။ (ဘာနာမည်နဲ့ဝင်နေလဲမေးတာကို မဖြေဘူးရယ်) အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းမှာက ခင်ဗျားတို့ဖတ်ဖူးတဲ့ အတိုင်းပဲ ကျနော်ရူပဗေဒဆရာမလေး ဇာတ်လမ်းမဟုတ်လား။ နာမည်ကျော်ဝတ္ထုကို ယူရေးတာဆိုပေမယ့် လူနီကြီး ဆိုတာလေးပဲတူတာ ကျန်တာတွေက တကယ့်ဟာတွေကို မိတ်ကပ်လေး ဘာလေးနည်းနည်းဖို့ပီး လျှောက်ရေးထားတာ သိသာနေတော့ကာ သိတဲ့အတိုင်း ကျနော်ဆိုးတေမိုက်မဲတဲ့ငယ်ဘဝတွေက အထင်း သားကြီးဖြစ်နေတော့ သူက အံ့သြတကြီးဖြစ်လို့ပေါ့လေ။ တကယ်တမ်းအပြင်က ကျနော်မျက်နှာပေး၊ နေပုံထိုင်ပုံတွေနဲ့ အဲ့ဒီထဲမှာ ကျနော်ရေးပြခဲ့တဲ့ ငယ်ဘဝနဲ့က အဆက်အစပ်မှသိပ်မရှိသလိုဖြစ်နေတာကိုး။ တခါတလေမှာ ဒေါသကြီးပေမယ့် များသောအားဖြင့် ပြုံးစိစိ လုပ်နေတတ်တဲ့ (သူ့အခေါ် ပြည်ကြီးတရုတ်ကလေး) ကျနော်လက်ရှိဘဝနဲ့ အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းထဲရေးပြနေတာတွေနဲ့က တူမှမတူတော့တာကိုး။ ဒီကြားထဲ အူက တိုတိုနေသေးတာ။ ဂေါ်လီအပါ့ ကို ကျနော်ပြောပြခဲ့ဖူးသလို သူနာပြုဆရာမလေး မနီနီချို (ဒီနာမည်သုံးရတာ ခပ်လန့်လန့်ရယ် ဆရာဟော့ဒေါ့ရဲ့ သွေးလက်ဝါးရန်ကို လန့်နေရတယ်အပီး) အိမ်ထောင်ကျတော့ သားလေးတစ်ယောက်မွေးတယ်။ သားလေးကို နာမည်ပေးတော့ "ဖိုးသက်" ဆိုတာကြားတော့ ကြေကွဲမိတယ် ဘာညာဆိုပီးပြောလိုက်မိတယ်။ တစ်ရက် ဝတ်ကံမဖွင့်ထားပီး စကားပြောနေကြရာကနေ ကျနော်ဖာသာ တထိုင် ဖတ်နေရာက လွှမ်းမိုး ရဲ့ သားလေးမွေးရင် ကိုယ့်နာမည်ပေးပါ သီချင်းလေးဖွင့်နားထောင်နေမိတာ ဪဩ!

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အဲ့ဒီနာ့စ်မကို မမေ့သေးဘူး လွမ်းနေဆွေးနေတယ် ဟုတ်လား ဘာညာဆိုပီး စိတ်ကောက်ပါလေရောလား။ အဟီး ကျနော်မှာ ရယ်ချင်စိတ်ကိုမနည်းမျိုချ ထားရပီး ဟုတ်ပါဘူးကွာ ဘာညာဆိုပီးချော့ရတာပေါ့လေ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ အောစာရေးဆရာမုန်းသိသွားတာတောင် အထင်သေးအမြင်သေးမဖြစ်တာတော့ တော်သေးတယ်ဗျ။ မဖြစ်တဲ့ အပြင် သူကိုယ်တိုင်က ကျနော်နဲ့ ဟိုဒင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စကို သိပ်အရှက်အကြောက် မကြီးတော့ဘူး။ ပိုတောင်ပွင့်လင်းသွားတယ် ဟီးဟီး။ ဥပမာဗျာ တစ်လမှာ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် ချိန်းတွေ့ရတာ ဆိုတော့ကာ ကျန်တဲ့ရက်တွေမှာ ငတ်နေကြတာမလား။ အဲ့လိုရက်တွေဆိုတွေ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မယ်၊ ဘယ်လိုအုပ်မယ် ဆိုတာတွေစိတ်ကူးနဲ့မုန်းပီးပြောတဲ့ အဆင့်ထိရောက်လာတယ်ဟီ။ ညီမလေး ဒီတစ်ခါအကိုကို တွေ့ရင် အကိုက ပက်လက်အိပ်နေကွာ၊ အကိုမျက်နှာပေါ်တက်ခွပီး ဆံပင်ဆွဲမယ်။ မတွေ့တာကြာပီဆိုတော့ ညီမလေးက ဟိုဒင်းက စိုနေမှာသေချာတယ်။ အဲ့ဒီဟာနဲ့ အကိုမျက်နှာကိုပွတ်ပစ်မယ် အကုန်လုံးပေပွသွားအောင်ကို ပွတ်မှာနော်။ ဘယ်လိုလဲ ဘာညာနဲ့ စိတ်ကြွစရာစကားလေးတွေပြောစပြုလာတယ်(ခင်ဗျားတို့ အဲ့လိုအပြောခံဖူးလား ဟီး) ဟင့်အင်း ဒီတိုင်းတော့ အပွတ်မခံဘူး .. သေသေချာချာပြောပြ ပီပီပြင်ပြင်လေးလုပ်။ အကိုမျက်နှာကို ညီမလေးရဲ့ ဘက်ဖုတ်နဲ့ တက်ပွတ်ပစ်မယ် လို့ပြောဆိုတော့.. ဟီးဟီး မပြောရဲဘူးရှက်တယ်တဲ့။ ဘယ်ရမလဲ အတင်းကို ပြောခိုင်းတော့တာပေါ့ (သောက်ကျင့်က အဲ့လိုယုတ်တာခွ) ရှက်ရှက်နဲ့တိုးတိုးလေးတော့ပြောရာပါတယ်။ ပြောပီးတာနဲ့ရှက်လွန်းလို့ မျက်နှာ မပြရဲရှာတော့ဘူးဟားဟား။ ဘယ်လိုလဲ ညီအကိုတို့ .. ခင်ဗျားတို့ ညီလေးမောင်ချမ်းက အတော်ယုတ်ယုတ်ပတ်ပတ်တွေ ကြိုက်တာနော်။

ကျနော်မှတ်မိနေတာက လကုန်ခါနီးတစ်ရက်နှစ်ရက် အလိုတွေမှာ ညီမလေးတစ်ယောက် ကျနော်ဆီပေါက်ချလာတတ်တယ်။ ကျနော်က ဘူတာရုံမှာသွားကြို။ ကျနော်အခန်းရောက်တာနဲ့ အဝတ်အစားတွေတောင် မလဲရသေးဘူး အထုတ်တွေပစ်ပြက်ချပီး အသားကုန်အုပ်ကြတာပါပဲဗျာ။ တခါတလေ ကျနော်က သူ့မြို့လေးကို သွားတွေ့ တတ်ပေမယ့် များသောအားဖြင့် သူကလာတာပါ။ အဓိက ကကျနော်က သူ့လောက်ပက်ဆံ အကုန်မခံနိုင်ဘူးလေအဟီး။ မွဲတာကိုးဗျ။ နွေဖက်ရောက်လာတော့ ကျနော်အဆောင်က ထွက်ပီး အတန်းဖော်ဘော်ဒါတစ်ကောင်က နွေကျောင်းပိတ် အိမ်ပြန်သွားတော့ သော့အပ်သွားတဲ့ ပရိဘောဂအပြည့်အစုံပါတဲ့ တော်တော်သန့်တဲ့အိမ်ကလေးမှာ တစ်ယောက်ထဲ နေဖြစ်တော့ ပိုလို့တောင်အဆင်ပြေနေ သေးတယ်။ ညီမလေးရောက်လာပီး ၂ရက်၃ရက်တူတူလာနေတဲ့အခါတိုင်း ၂ယောက်ထဲကွမ္ဘာလေးထဲမှာ သာသာယာယာပေါ့။ ရေချိုးကန်ထဲ ရေနွေးနွေးလေးစပ်ပီး ညီမလေးကို ဖင်တုံးလုံးချွတ် ဝင်စိမ့်ခိုင်း၊ ကျနော်က သီချင်းလေးတကြော်ကြော်နဲ့ ကလေးရေချိုးသလိုချိုးပေးတာ.. မနက်မိုးလင်းပီဆို မီးဖိုချောင်

ထဲမှာ မနက်စာတစ်ခုခုအသင့်ဖြစ်နေတတ်တာ။ ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်အုပ်မလား၊ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်အရှေ့ ကိုယ်လုပ်နေတာကိုယ်ပြန်ကြည့်ရင်းတွယ်မလား အစရှိသဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် အော်ဟစ်ဆူညံပီး ချစ်စခန်းဖွင့်ကြတာတွေရယ် ပြန်တွေးကြည့်တိုင်းလွမ်းစရာလေးတွေပေါ့ ညီအကိုတို့ရာ။ တခါတလေ ကျနော်အတွေးပင်လယ်ပြာထဲဝင်ပီး ဟိုရေးဒီရေး ရေးနေတာလည်း သူဘေးကနေထိုင်ကြည့်ချင် ကြည့်နေတာဗျ။ ညီမလေးကို တစ်ကြောင်းလောက်ဆွဲပီးတော့မှ ခင်ဗျားတို့ဖတ်ဖို့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပိုစ်လောက် ကောက်ရေးတင်ချင်တင်နေတတ်ကိုးဟဲဟဲ။

အဲ့ဒီမှာ ဟာသပြောရရင် တခါတလေ ကျနော်ပျောက်နေတဲ့အခါတွေမှာ ကိုတပ်ကြပ်ကြီးက whatsapp: ကနေ လှမ်းလှမ်းပြောတတ်တယ်။ ဒုံပတ်တွေဘာတွေလည်း သူ့ဖာသူလျှောက်ရိုက်ပီး ပို့ချင်ပို့နေတာဗျ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

တစ်ရက်တော့ ညီမလေးဘေးနားရှိတဲ့ အချိန် ကိုကြပ်က ဟေး ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ငါက ဒီမှာဆိုပီး
ဒုံပတ်တစ်ခုပို့လာပါလေရော။ ကျနော်လည်း ဖုန်းကိုကောက်ဖွင့်ပီး ဟီးဟီးဆိုပီးရယ်လိုက်မိတော့ ဘေးနားမှာထိုင်နေတဲ့
ညီမလေးက ဖုန်းကိုဆွဲယူပီးကြည့်တယ်။ ဒုံပတ်ထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ဆရာတပ်ကြပ်ကြီးက အဖြူမ မိုက်မိုက်ကလေး
၂ယောက်ကို ဘယ်ညာသိုင်းဖက်လို့ဗျား ခန့်ခန့်ကြီး ဟီးဟီး။ အဲ့ဒါဘယ်သူတုံး လို့မေးလာတာကို ယောင်ပီး
ဘကြီးထောင်လေ လို့ဖြေလိုက်မိတယ်။ ဟမ်! ဒါဆိုဟိုဘကြီးထောင်လားတဲ့။ ဟုတ်တယ်လို့အဟီး။ အမယ် သူ့စာတွေ
ဖတ်ကြည့်တာ နာဗူးထလွန်းလို့ ထိပ်ပြောင်ဘိုးတော်ကြီးထင်နေတာ အပြင်မှာတော့ ငယ်သေးတာပဲ။ အရပ်မြင့်မြင့်
ဘော်ဒီတောင့်တောင့် ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ပါလားတဲ့ (အင်း ရေးသာရေးရတာ ဟိုသေနာကြီးဖတ်မိရင်
သဘောတွေခွေ့နေတော့မယ်) ဒါပေမယ့် အကိုကိုတော့မမှီဘူးမလားလို့ မေးလိုက်တော့ အို! ကျမရဲ့ ဇာတ်လိုက်
ကိုဖိုးသက်လေးကိုတော့ ဘယ်မိပါမလဲရှင် ဆိုပီး မျက်နှာကို မဲ့ကာရွဲ့ကာလုပ်ပြလာတယ်။ (ဟဲဟဲ ကျနော်ရူပဗေဒ
ဆရာမလေး လေသံတွေ)

ကိုကြပ် ခင်ဗျားရုပ်ကြီး ကျနော်သူများကိုပြလိုက်မိတာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဗျာ။ သူခင်ဗျားကိုမသိပါဘူး။
နောက်ကိုဘယ်သူမှမပြတော့ဘူးနော်။ အဲ့ဒီတစ်ခါကတော့ လက်လွန်သွားတာဟားဟား။ နက်ဖန်မှဆက်ရေးမယ်ဗျာ။
ဖတ်ရတာများပျင်းနေကြပီလားမသိဘူး။

အဲ့ဒီနွေကာလတွေက ပျော်စရာအကောင်းဆုံးကာလတွေဖြစ်ခဲ့တာပေါ့လေ။ သူ့မြို့ကလေးနဲ့
ကျနော်မြို့ကလေးကို အပြန်အလှန်လွန်းထိုးသွားလာကြရင်း နေရောင်ခြည်နွေးနွေးအောက်က ပလက်ဖောင်းကဖေး
ဆိုင်လေးတွေမှာ၊ မြို့ပတ်ရထားလေးပေါ်မှာ၊ သာမန်လူတွေသိပ်စိတ်မဝင်စားကြတဲ့ မြူဖီယံတွေထဲမှာ
ကျနော်နဲ့ညီမလေးတို့ ခြေရာတွေချည်းပဲပေါ့။ တခါတလေ ဘားတွေဘာတွေသွားထိုင် တစ်ခွက်တစ်ဖလားချ၊ ပူးလ်
လေးဘာလေးဆော့ပေါ့လေ။ ဘီလီယက်ထိုးတဲ့ ကစားနည်းကို ဆရာကြီးရွှေ့ဥဒေါင်းစာအုပ်တွေဖတ်ပီး ကြိုက်ခဲ့မိတဲ့နောက်
အသည်းအသန်ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့ ဆော့ကစားခဲ့ဖူးတဲ့ (အမှန်က လောင်းကစားတမ်းပါအဟီး) ကျနော်က ညီမလေးနဲ့
အရက်ဘားထဲ ပူးလ်ဆော့တိုင်း ဘောလုံးတွေကို မသိသဘာချော်ချက်ထိုးရင်း ဟန်ဆောင်အလျှော့ပေးထား.. ညီမလေးက
တဝှပ်ဝှပ်နဲ့သူ့ဘောလုံးတွေကို ကျင်းထဲထိုးချပီး ပျော်နေ.. သူနိုင်ခါနီး တစ်လုံးလောက်ကျန်မှ ကျနော်က ပြီးစိစိနဲ့
ကျနော်ဘောလုံးတွေကိုတစ်လက် ထဲနဲ့ ကျင်းထဲအကုန်ထိုးသွင်းပီး အနိုင်ယူလိုက်တော့မှ ကျနော်တမင်လုပ်နေမှန်းရိပ်မိပီး
ဒေါဖောင်း ရှူးရှူးရှားရှားတွေဖြစ်.. လုပ်ထားပါ လုပ်ထားပါနဲ့ အသံလေးစာစာစာစာလုပ်ပီး ရန်တွေ ခုချိန်ပြန်တွေး
မိတော့လည်း ပြီးချင်စရာလေးတွေပေါ့ဗျာ။ တခါတလေ ကျနော်က အလုပ်ကအပြန်မိုးချုပ် နေတဲ့အခါမျိုးမှာ ရထားနဲ့
ကျနော်ဆီပေါက်ချလာတဲ့ ညီမလေးတစ်ယောက် ပြန်မလာသေးတဲ့ ကျနော်ကို ကြုံရာကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ
စာအုပ်လေးတစ်အုပ်လောက်ထိုင်ဖတ်ရင်း ညနက်သန်းခေါင်အထိထိုင်စောင့်နေတတ်တာမျိုးလည်းရှိခဲ့တာပေါ့။
အဲ့လိုညမျိုးဆို ကျနော်အတွက်က အင်မတန် ဖိမ်ကျတာကလား ညီအကိုတို့ရာ။

အိမ်ပြန်ရောက်လို့ ရေခပ်နွေးနွေးနဲ့ချိုး အဝတ်အစားလဲပီးတဲ့ အချိန် သူက သူ့အိမ်က
အသင့်ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်လာတာလေးတွေနဲ့ ထမင်းပွဲပြင်ပီးနေပီ။ ခပ်သုတ်သုတ်လေးတူတူ ညလယ်စာ
စားသောက်လိုက်ကြပီး အိပ်ယာထဲ တန်းလစ်ကြတော့တာပဲ။ သူကလည်း အဝေးကြီးခရီးထွက်လာရတော့
ပင်ပန်းလာသလို၊ ကျနော်ကလည်း အလုပ်ကပြန်လာတာဆိုတော့ ပြိုင်းနေကြပီမလား။ ဘာမှမလုပ်တော့ဘူးလို့တော့
မထင်နဲ့ဗျ။ တစ်ကြောင်းလောက်တော့ ဆွဲလိုက်ကြသေးတာ အဟီး။ အကို က အလုပ်ပင်ပန်းလာတာ

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနေတော့ ဆိုပီး သူ့ဖာသာလုပ်စရာရှိတာတွေအကုန်ဆက်တိုက်လုပ်တော့တာကိုးခင်ဗျ။ ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ကျနော်ကို နမ်းတယ်။ နမ်းလို့မှ အောက်ကိုဆင်းတယ်။ နို့စို့တယ် (ကျနော်ကိုစို့တာ အဟီး ကောင်းတယ်ဗျ ကြက်သီးတောင် ထလောက်အောင်ကောင်းတယ် မယုံရင် ခင်ညားတို့ကောင်မလေးတွေကို စို့ခိုင်းကြည့် ကျနော်ကို တော့ သူ့ဖာသူစို့ပေးတာမို့) ပီးမှအောက်ကိုဆက်ဆင်းတယ်။ ဒုံးပျံကို ပလပ်ပလပ်လုပ်ပေးတယ်။ လျှာနဲ့သပ်တယ်။ အထက်အောက်၊ အောက်ဖက်အခြမ်းတင်မကဘူး အပေါ်ဖက်အခြမ်းကိုပါ လျှာနဲ့စုန်ချည်ဆန်ချည် ကစားတယ်။ အဲ့လိုကစားတာအားရပီဆိုမှ ငုံပီးစုပ်တယ်။ တဖြေးဖြေးစုပ်တာကြမ်းလာပီး "ဒိပ္ပသတ္တ" အဆင့်ထိ ရောက်လာတယ် (deep throat: ကိုအသံဖလှယ်လိုက်တာဟိဟိ) အဲ့ဒီတော့မှ သောက်ရမ်းတင်းနေပီဖြစ်တဲ့ ကျနော်ဒုံးပျံကို ထောင်၊ အသာလေးတက်ခွဲ သူ့ဖုတ်ဖုတ်နွေးနွေးလေးထဲ တွေ့ပီးဖိချတယ်။ မြင်းစီးတယ်။ အော်တယ် ဟစ်တယ်။ ကျနော်လက် ၂ဖက်ကို ဆွဲယူပီး သူ့ချိုပူးကြီး ၂ခုကို ချေခိုင်းတယ်။ ခဏကြာလာတော့ သူပျော့ကျသွားတယ်။ တစ်ချိပ်းသွားတယ်ပေါ့။

အောက်ကနေ ပက်လက်ဖိမ်ခံနေတဲ့ ကျနော်က အဲ့ဒီတော့ အသာလေးထပ်ပီး သူ့ကိုလှေကြီးဆက်ထိုးတယ်။ အရှိန်က တဖြေးဖြေးတက်လာတယ်။ ဆောင့်ချက်တွေပြင်းထန်လာမယ်။ မျက်လုံးလေးစုံမှိတ်ထားရင်း နင့်နေတာပဲ။ နင့်နေတာပဲ အကိုဟာကြီးက အရမ်းကြီးကိုမာနေတယ်ကွာ သေပါပီသေပါပီဆိုပီး စွတ်အော်လာမယ်။ အဲ့ဒီပြီးပြီသလေးတွေကြောင့် မာန်တွေစွတ်တက်လာတဲ့ ကျနော်က ကုတင်အောက်ကိုငေါက်ကနဲ ဆင်းတယ်။ ညီမလေးကို ကုတင်ဇောင်းမှာ လေးဖက်ကုန်းခိုင်း၊ တင်ပါးပြောင်ပြောင် တင်းတင်းကြီးကို လက် ၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပီး တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့တွယ်ရင်း ဆူညံပွက်လောရိုက်အောင်အော်ဟစ်ကြရင်း ခရီးဆုံးရောက်သွားကြမယ်။ အဲ့ဒါပီးရင်တော့ ကျနော်လည်း အိပ်ယာထဲခိုင်ဗင် ပစ်ဝင်ပီးခွေအိပ်လိုက်ရတော့တာပဲ။ အလုပ်က ပင်ပန်းလာရတဲ့အထဲ ခုလိုဆွဲလိုက်ရတော့ ရေလည်ဝွမ်းသွားတာပေါ့လေ။ ညီမလေးခမျာ ကြာကြာ မမှိန်းနေရှာပါဘူး။ ၁၀မိနစ်လောက်ငြိမ်နေပီးရင် ထထိုင်ပီး ငါ့အကိုပင်ပန်းရှာလာရှာတယ် သနားပါတယ်ဆိုပီး နှိပ်ပေးတော့တာပါပဲဗျာ။ ကျောတွေကော ခါးတွေကော၊ ခြေသလုံးတွေကော စုံစီနေတာပဲ။ ရေလည်ဖိမ်ကျတာ ဆရာတို့ရေ။ အဲ့လိုအနှိပ်ခံနေရင်း မှေးကနဲဖြစ်သွားတာ ဆတ်ကနဲနီးလာရင် မနက်မိုးလင်းရုံ မကဘူး နေဖင်တောင် ထိုးပေါ့။ ကြာဆံဟင်းခါး ဒါမှမဟုတ် မုန့်ဟင်းခါး တစ်ခုခုက ချက်ပြုတ်ပီးသား။ မျက်နှာသစ်ရေမိုးချိုးပီး တွယ်လိုက်ရုံပဲ။ စားသောက်ပီးတော့ မဟိုနားဒီနား ဈေးထွက်ဝယ်ကြ၊ ကော်ဖီဆိုင် သွားထိုင်ပီး အာလူးဖုတ်ကြပေါ့ဗျာ။

အမှတ်ရနေတာလေးတစ်ခုက နေ့လည်ပိုင်း အိမ်ပြန်လာ ကြက်ဆီထမင်းချက်ကျွေးမယ်ဆိုပီး ကြက်တစ်ကောင်လုံးကို Grill: ထဲထည့်ထား အိပ်ယာပေါ်ခဏတက်ပီး ပလူးပလဲလုပ်နေကြရင်း မေ့သွားကြတော့။ တော်တော်ကြာတော့မှ ဟဲ့! ပလုတ်တုတ် ကြက်ကြက် ဆိုပီး မီးဖိုကိုဆွဲဖွင့်လိုက်တော့ မီးခိုးလုံးကြီးဝုန်းကနဲ ထွက်ကျလာ၊ တစ်အိမ်လုံးက smoke detector:တွေကတိတိနဲ့ ဆူညံလို့ ၂ယောက်သား ဗျာတွေများကုန်ကြတာပေါ့။ မီးခိုးတွေကလည်း ဘယ်လောက်များလဲဆို တစ်အိမ်လုံးမှောင်ပိန်းကုန်တာ။ မီးသတ်ကားတွေ ရောက်လာရင်တော့ ရှင်းရတော့မှာပဲဆိုပီး လန့်ဖြန့်။ တတိီအော်သံတွေက မတိတ်တော့ မျက်နှာကြက်ကို ခုံနဲ့တက်ပီး smoke detector: တွေက ဝါယာတွေကို အကုန် ကက်ကြေးနဲ့ဖြတ်ပစ်လိုက်မှငြိမ်ကျသွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ၂ယောက်သား မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်နဲ့ သက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ်ဟီးဟီး။ ညနေစာကတော့ ကြက်ဆီထမင်း မီးခိုးနဲ့သင်းသင်းလေးနဲ့ပေါ့ဗျာ။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့ညီမလေး

ဘယ်လိုလဲ ညီအကိုတို့ ဖတ်ရတာ စိတ်လေနေကြပါလား။ ကျနော်လည်း မှတ်မိနေတာလေးတွေ လျှောက်ရေးပြနေတော့တာ တောင်ရောက်မြောက်ရောက်တွေဖြစ်နေတယ်ဟီး။ မထူးပါဘူး ပြောလက်စနဲ့ ဆက်ပြော ရရင် ညီမလေးရဲ့ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အကျင့်လေးတွေဆက်ပြောလိုက်ပါဦးမယ်။ သူ့အဲ့လို၂ရက်၃ရက်လောက်လာနေပီး ပြန်သွားတဲ့တစ်ရက် ကျနော်အိပ်ယာထထချင်း ဈေးသွားတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။ အိပ်ယာထထချင်း အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့ဆိုတော့ ဈေးထဲမှာ ပက်ဆံရှင်းတော့ ဘဏ်ကဒ်ကို ပင်နံပါတ်ပြောင်းပြန်ထည့်နိုင်မိကော သိတဲ့အတိုင်းပဲ ဥခါဆက်တိုက် မှားနှိပ်လိုက်တာလော့စ်ကျပြီး တိုင်ပတ်သွားတယ်။ cash: ကထုတ်မထားမိတော့ ပေးစရာလည်းမရှိဘူးဟီးဟီး။ အစားအသောက်ထုတ်လေးတွေအသာပြန်ထားပီး လစ်လာရတာပေါ့။ အိမ်မှာကလည်းစားစရာဘာမှမရှိ။ တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတော့ ဘဏ်ကလည်းပိတ်နေ ဘာလုပ်ရမှန်းကိုမသိတော့တာ။ ဒါနဲ့ညီမလေးကို ဖုန်းဆက်ပီး တိုင်တည်လိုက်မိတယ်။ ငါတော့ ငတ်ပီလို့အဟီး။ အဲ့မှာသူက ကိစ္စမရှိဘူး အိမ်ပြန်တဲ့။ အိမ်ပြန်ပီး ခဏနေတော့ ကုန်တိုက်က ပစ္စည်းပို့တဲ့လော်လီကြီးရောက်လာတယ်။ အွန်လိုင်းကနေ ညီမလေး အော်ဒါမှာပေးလိုက်တာလေ။ အသားငါး အသီးအရွက်၊ ဆန်ဆီဆား၊ ငရုတ်သီး ကြက်သွန်၊ နွားနို့ကော်ဖီမှုန့် စုံစီနေပဲ။ အမယ် ကျနော်အကြိုက် ဘီယာပုလင်းစိမ်းစိမ်းလေးတွေ၊ ဂျက်ဒင်နီရယ်လ်တစ်ပုလင်းရယ် တောင်ပါသေးတာဗျာ။ အဲ့ဒီအဖြစ်အပျက်နောက်ပိုင်း ကျနော်ဘိုင်တွန်နေတဲ့ရက်တွေဆို ကုန်တိုက်က လော်လီကားကြီး သူ့အလိုလို အိမ်ရှေ့ရောက်ရောက် လာတတ်တယ်ပေါ့လေ။ (ကျနော်က ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး မွဲနေတယ် ဒီတစ်လတော့ နင့်ဆီမလာနိုင်သေးဘူးလို့ ပြောလိုက်တာပါ) ညီမလေးရာ လျှောက်မလုပ်စမ်းပါနဲ့လို့သာ လျှောက်ပြောနေပေမယ့် လော်လီကားပေါ်က ချချလာတဲ့ အထုပ်အပိုးတွေရလာရင် ဝမ်းသာလုံးကိုဆို့ဆို့နေတာပေါ့။ ငတ်ကြီးကျတာများအဲ့လိုဗျာအဟီး။

အဲ့ဒီတစ်နေ့ကို ပျော်ပျော်ပါးပါးဖြတ်သန်းလာကြရင်းနဲ့ပဲ မကြာပါဘူး ညီမလေးကျောင်းပီးတယ်။ ဘွဲ့ရတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဘွဲ့ကဒီဟာနဲ့ဆို တတိယမြောက်ဘွဲ့လားမသိဘူး။ ကျောင်းကလည်း ထိပ်တန်းကျောင်းဆိုတော့ အလုပ်ချက်ချင်းရသွားတယ်။ ပြဿနာက အဲ့ဒီမှာစတွေ့တော့တာဗျာ။ အလုပ် ဝင်သွားတဲ့နောက်ပိုင်း ကျနော်တို့ အရင်ကလို ခဏခဏမတွေ့ဖြစ်ကြတော့ဘူး။ ဟိုဖက် ဒီဖက် ဝတ်ကမ်တနေကုန်ဖွင့်ထားတတ်တာမျိုးလဲ မရှိတော့ဘူး။ သူက သူ့ဘဝနဲ့သူဖြစ်နေသလိုပဲ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခက်ခက်ခဲခဲ ဘဝကိုရင်ဆိုင်ရုန်းကန်ရတဲ့ အပိုင်း ရောက်လာကြတယ်။ "လိုမ့်နေသောကျောက်တုံးများ" အဖွဲ့ရဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲက စာသား တချို့လိုပေါ့ဗျာ

"ငါတို့ရဲ့ ကုတ်အင်းကျီထဲမှာ အသပြာဆိုတာ မရှိတော့တဲ့အခါ ငါတို့ပိညာဉ်တွေထဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာပျောက်ဆုံးခဲ့ပေါ့"

ကျနော်ပြောခဲ့သလိုပါပဲ သူ့ရဲ့ ဂေါ်ဖီလာလောက်ကြီးတဲ့ ဘွဲ့တွေကြောင့် သူဟာ အလုပ်ကောင်းကောင်း တစ်ခုရခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီနောက်မှာ လုံလောက်ပိုလျှံတဲ့ အသပြာလစာတွေရလာတယ်။ အဲ့ဒါတွေနဲ့အတူ ဖိဆီးမှုတွေပါလာခဲ့တယ်။ တခါတလေမှာ ကျနော်ကို စိတ်ထဲမတွေ့သလို ဟောက်တဲ့အခါ ဟောက်လာတတ်တယ်။ ကျနော်ကကော ဘာထူးလို့လဲ? တက္ကသိုလ်အတန်းကြီးလာတာနဲ့အမျှ စာတွေပိလာတာရယ်.. ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်ကျောင်းဖို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရတာတွေရယ်ပေါင်းပီး တော်ရုံကိစ္စကို သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ အမှန်ဆို လူ့ဘဝအတွေ့အကြုံပေါင်းများစွာရှိခဲ့ပီးဖြစ်တဲ့ ကျနော်က နားလည်ပေးသင့်ပေမယ့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှမ်းနယ်မှုကြောင့် သူ့ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောဆိုဆက်ဆံတာမျိုး မလုပ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ဒီကြားထဲ

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့မလေး

သူပံ့ပိုးမှုတချို့ကို ကျနော်ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်ခဲ့တယ်။ ကျနော်ဟာ ဘောက်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျောကောင် မဟုတ်ပေမယ့်လို့ မိန်းမတစ်ယောက် အကူအညီနဲ့ အသက်ရှင်သန်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှမစဉ်းစားခဲ့ဖူးဘူး။ (စားစရာ သောက်စရာလေး ဝယ်ပေးတာကတော့ ချစ်လို့ခင်လိုဆိုတာ နားလည်ပေးလို့ရတယ် ကိုသရဲ ပြောသလို ရုံးဆင်းတယ်ပေါ့ဗျာ :D) ဒါပေမယ့် ပက်ဆံတွေအများကြီးပါတဲ့ ဘဏ်ကဒ်တစ်ကဒ်ကို pin နံပါတ်ပါရေးပီး ကျနော် ပက်ဆံအိတ်ထဲ ထားသွားတာမျိုးကြတော့ ကျနော်ရှက်တယ်ဗျ။ ဟကောင်! ဘာလုပ်တာလဲလို့ စိတ်မကောင်းကြီးစွာနဲ့ ကျနော်လှမ်းမေးတော့ တခါတလေ အရက်လေးဘာလေးဝယ်ဝက်သောက်ဖို့ ထားခဲ့တာပါ အဲ့ကဒ်ထဲ ပက်ဆံသိပ်မပါ ပါဘူး အကိုရာ တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျနော်လည်းဘာမှမပြောပါဘူး။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲ။ တစ်ရက်တော့ အလုပ်ကအပြန် စီးကရက်ဝယ်သောက်ဖို့ ပက်ဆံထုတ်စက်တစ်ခုမှာ နည်းနည်းပါးပါးထုတ်နေရင်း အိတ်ထဲက အဲ့ဒီသူနာမည်နဲ့ ဘဏ်ကဒ်ကို မြင်တာနဲ့ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး စက်ထဲထိုးထည့်ကြည့်ပီး ပမာဏဘယ်လောက်ဆိုတာ ချက်ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးတွေကို ပြာဝေသွားတာပဲ။ အများကြီးဗျ။ များတာမှ ဟာကနဲဖြစ်သွားလောက်အောင် များတဲ့ ဂဏန်းတွေမြင်လိုက်ရတယ်။ ကျနော်ရှက်စိတ်တွေဝင်ပီး သိမ်ငယ်သွားခဲ့တယ်။ ငါဟာ ဒီအသက်ဒီအရွယ်ရောက်မှ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က သနားတာခံနေရပါလားဆိုတဲ့စိတ်။

ကျနော် ဘာမှမပြောပဲ ခပ်မဆိတ်ပဲနေခဲ့ပါတယ်။ တနေ့နေ့ လူချင်းပြန်ဆုံရင် သူ့လက်ထဲပြန် ထည့်ပေးလိုက်ရုံပေါ့။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလုပ်တာကို တော်ရုံ သိက္ခာရှိတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်က မကြိုက်လောက်ဘူးဗျာ။ ဟုတ်တယ်မလားညီအကိုတို့။ ဒီကြားထဲ ကျနော်မှာ စာမေးပွဲတွေဘာတွေနဲ့ နှပမ်းလုံးနေရသလို သူကလည်း အလုပ်တွေတအားရှုပ်နေတော့ လူချင်းတွေ့ဖို့နေနေသာသာ ဖုန်းတောင် သိပ်မဆက်ဖြစ်ကြဘူး။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ရက်တွေကြာသွားခဲ့တယ်။ ကျနော်စာမေးပွဲတွေပီးလို့ ပက်ဆံကို အသည်းအသန်ရှာနေတဲ့အချိန် သူနဲ့ လူချင်း မတွေ့ပေမယ့် ကျနော်အလုပ်ပြန်လာတိုင်း ဖုန်းတွေအကြာကြီးပြောဖြစ်ကြတယ်။ တစ်နာရီကို အသပြာ အနည်းငယ်ဝင်ငွေနဲ့ ပက်ဆံရှာနေတဲ့ ကျနော် သူနဲ့စကားပြောဖြစ်တိုင်း စိတ်ထဲတစ်မျိုးရယ်။ ဥပမာ သူက ကားတစ်စီးဝယ်စီးမလို့ အဲ့ဒါ ခြောက်သောင်းဆိုလား ရှစ်သောင်းဆိုလား အရစ်ကျ မပေးပဲ တစ်ခါထဲငွေချေပီး ဝယ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်ဘာညာပေါ့။ ကျနော်က အင်းအဲ ဆိုပီး အလိုက်အထိုက်ပြန်ပြောနေရပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ "မောင့်အပေါ်ဝယ် ဂံရေ မတူလို့လားဟားဟား" ဆိုတဲ့သီချင်းကို အော်ဆိုနေမိပေါ့လေ။ အငုံ့စိတ်ပေါ့လေ။ ပစ္စည်းမဲ့ချက်ကြီးနဲ့ အရေးပိုင်သမီးဇာတ်တွေခင်းစပြုလာပီပေါ့။ ဒီကြားထဲ သူ့ အလာဘသလာဘ လျှောက်ပြောတဲ့စကားတွေကို ကျနော်သိပ်မနှစ်မြို့လာဘူးဗျ။ ပမာဏ သူ့အသိအမကြီးတစ်ယောက် လင်ယူတဲ့ကိစ္စမျိုး။ သောက်တင်းတုပ်တာပေါ့ဗျာ။ ယောကျ်ားက ဘာမှအသုံးမကျတဲ့ကောင် အဲ့ဒီအမကြီးက အကောင်ကြီးကြီး အမြီးရှည်ရှည် ရာထူးကြီးကြီး ဒါပေမယ့် ယောကျ်ားက အလုပ်အကိုင်လက်မဲ့ကောင်၊ လက်ကြောမတင်း ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီအမကြီးက အင်မတန်သဘောကျတာ။ သဘောကျဆို ယောကျ်ားက ဝင်ငွေရတဲ့ အလုပ်တစ်ခုမှမလုပ်ပဲ ထမင်းချက်ဟင်းချက် အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ အလုပ်က ပြန်လာတဲ့ မိန်းမ ကို ဖူးဖူးမှုတ် ပြုစုယုယ အဲ့ဒါပဲလုပ်တယ်ဆိုလား။ ဒါကို ဇနီးလုပ်သူက ပြီးလို့ပျော်လို့တဲ့။ ညီမလေးတော့ အဲ့လိုယောကျ်ားမျိုးကို အော့နလုံးနာတယ်ရှင်တဲ့။ အနည်းဆုံးတော့ ယောကျ်ား တစ်ယောက်ဟာ မိန်းမ ထက်တော့ သာလွန်ပီး အရာရာကိုဦးဆောင်သင့်တယ်မဟုတ်လားတဲ့။

သူ့ဗာသူ ဘာသဘောနဲ့ အဲ့ဒါတွေကို လာပြောတာလဲ ကျနော်မသိဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် လက်ရှိသူနဲ့ကျနော် အခြေနေက တစ်မျိုးဆိုတော့လဲ လူက နေထိုင်ထိုင်မသာ အလိုလိုဖြစ်နေတာပေါ့လေ။ ဒီကြားထဲ တချို့သော စကားတွေက ကျနော်အတွက်ရယ်စရာကောင်းလွန်းနေပြန်တယ်။ ညီမလေးအိမ်ထောင်ပြုရင် ဇယားမရှုပ်တဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ယောကျာ်းပဲယူမယ်အကိုရာတဲ့။ ဘာကိုပြောတာလဲဆိုတော့။ ညီမလေးတို့ အိမ်က ဘယ်လောက်တန်တယ် အဲ့ဒါ အမွေတွေဘာတွေ လုယက်တာမျိုးမဖြစ်အောင် ညီမလေးတို့မောင်နှမတွေကြားထဲ ဝင်မရှုပ်မယ့် ယောကျာ်းမျိုးပဲ ယူမယ်ဆိုလား။ သောက်တလွဲဗျာ။ ကျနော် ဖုန်းပြောရင်း အံ့ဩတကြီးဖြစ်သွားမိတယ်။ ကျနော်ကို ဘာကိစ္စ အဲ့လို ပြောရတာလဲပေါ့။ ဟားတိုက်လို့သာ ရယ်လိုက်ချင်သေးဆိုတာလိုပေါ့။

ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ ကျနော်က ကိုယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်ရင် အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင် မက်မောတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကလေးကလားစကားတွေ ကျနော်ကိုများလာပြောရတယ်လို့ဗျာ။ သူပက်ဆံပေါတာများ ကျနော် ဘာလုပ်ဖို့တုံး ဆရာတို့ရာ။ ကိုယ့်မာန နဲ့ကိုယ် ကိုယ့်အတ္တနဲ့ကိုယ် လုပ်ချင်တာလျှောက်လုပ်ပီး အသက်ရှင်နေတဲ့ လူစားမျိုးပါဗျ။ ဒီကောင်မလေး အင်မတန်လက်ရုံးရည်ပြည့်တယ်လို့ယူဆထားပေမယ့် နှလုံးရည်ပိုင်းဆိုင်ရာတော့ ကျနော်မကြိုက်တော့ဘူး။ မကြိုက်တဲ့အပြင် ကျနော်ကို တိုက်ရိုက်စော်ကားလာသလိုခံစားလာရတယ်။ ဒါပေမယ့် ခလေးလေးပါဆိုပီး လွှတ်ထားပေးလိုက်သေးတယ်ဗျာ။ တခါတလေတော့လည်း လေသံအေးအေးနဲ့ ရှင်းပြဖူးပါတယ်။ တချို့ဟာတွေ အဲ့လိုတွေ့တာမျိုးက မမှန်ဘူး မှားတယ်ပေါ့။ လက်ကျောမတင်းတဲ့ယောကျာ်းလို့ စွပ်စွဲနေတဲ့ မင့်အသိ အမကြီးစုံတွဲက သူတို့ဘဝနဲ့သူတို့ပျော်နေကြတာပဲ ဘာဖြစ်လို့တုံး။ ဗမာပြေမယ် ပက်ဆံအင်မတန်အရှာတော်ပေမယ့်လို့ မယားကို ဂရုမစိုက်ပဲ အပြင်မှာအပျော်ရှာနေတဲ့ လင်ယောကျာ်းတွေကြောင့် ချမ်းချမ်းသာသာနေရပေမယ့် ငှူးနဲ့မျက်ရည်သုတ်နေရတဲ့ ဇနီးမယားတွေအများကြီး။

သူတို့ပျော်နေမယ်လို့ မင်းထင်နေသလား။ ဘယ်ခါမဆို စိတ်ချမ်းသာပီး မေရယ်မောင်ရယ်တီတီတာတာနဲ့ အဆင်ပြေပြေဖြစ်နေတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုးသာလျှင် အောင်မြင်တယ်လို့ယူဆသင့်တာပေါ့။ ဘာညာရှင်းပြမိပါတယ်။ သူတို့ဘဝလေးနဲ့သူတို့ ပျော်နေတာ မင်းကဘာလို့ဝေဖန်ရတာလဲပေါ့။ နောက်ထပ်မင့် မိသားစု ကိစ္စတွေလည်း ငါ့လာလာ မပြောပါနဲ့လို့ ပြောလွှတ်လိုက်တယ်။ (သူပက်ဆံပေါတယ်ဆိုတာ ကျနော် "မေ" နဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် ရယ်ချင်စရာအဆင့်ပဲ ရှိမယ်ဗျာ ကျနော်ဆိုတဲ့ကောင်က ဒီလောက်သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ မေ့ ကိုတောင် အတ္တမာနကို ထိပါးလာတယ်ထင်လို့ စွန့်ခွဲလေမှ သူ့လောက်များစွာနဲ့နေပါဦးမယ်) ဒါပေမယ့် ဒီကောင်မလေးက စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပီး ကျနော်အပေါ် ကောင်းရှာပါတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးကြောင့် ဒေါသထွက်လာတိုင်း အောင့်အီးသည်းခံခဲ့ပါသေးတယ်။

ပြဿနာတက်တဲ့နေ့က ကျနော်အလုပ် တအားပင်ပန်းလာတယ်ဗျာ။ ကျောင်းအောင်စာရင်း တွေလည်း ထွက်တဲ့နေ့ဆိုတော့ ကျောင်းဝတ်ဆိုင်ထဲ ကွန်ပြူတာလေးဖွင့်ပီး ဝင်ကြည့်လိုက်တော့ လွှတ်လွှတ်ကျွတ်ကျွတ် အောင်သွားလို့ လှိုက်ကန်ပျော်သွားတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ ညီမလေးက ရေလက်ကြားတစ်ဖက်က တိုင်းပြေမှာ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ဗျ။ အဲ့ဒီမှာ တာဝန်ကျနေတာ ၂လလောက်ရှိနေပီ။ ဒါနဲ့ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်ကော။ ဟကောင်ရေ! ငါတော့အောင်တယ်ပေါ့။ သူကလည်း ဟုတ်လား ဝမ်းသာပါတယ်ပေါ့။ ဂရိတ်ဒင်းဘယ်လောက်ရလဲ။ အနည်းဆုံးတော့ ဘယ်လောက်ရထားမှဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့ဆို အကိုကျောင်းက ကမ္ဘာ့အဆင့်နဲ့ကြည့်လိုက်ရင် အလတ်တန်းစားလောက် မရှိတရှိကိုး။ ညီမလေးတို့လို ကမ္ဘာ့အဆင့်မီကျောင်းက ဘိတ်ချီးလောက်နဲ့ညီဖို့ဆိုရင် ဘာညာ... အင်းး... ကျနော်မခံနိုင်တော့ဘူဗျ။ ဝုန်းဒိုင်းကိုကျတော့တာ။ အသားကိုတဆတ်ဆတ်တုန်တယ်ဗျာ။ ကျနော်က ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်ကျောင်းနေတဲ့ကောင်ဗျ။ စုတ်ပြတ်သတ် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးစွာနဲ့ ဒီဘွဲ့ ကိုယူဖို့ကြိုးစားခဲ့ရတာ။ ဘယ်ဟာနဲ့မှ လာမနှိုင်းလေနဲ့။ နောက်တစ်ခုက လူတွေသတ်မှတ်တဲ့ အဆင့်ဆိုတာနဲ့လည်း လာမနှိုင်းလေနဲ့။ အလုပ်အကိုင် ကောင်းကောင်းရဖို့၊ ကားကောင်းကောင်းစီးဖို့လောက်၊ လူအထင်ကြီးခံရဖို့လောက် ကျနော်ရုန်းခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

လုပ်ချင်ရာတစ်ခုကို ဖြစ်မြောက်အောင်လုပ်နေခဲ့တာ။ ပီးမြောက်ခြင်း တစ်ခုဆိုတဲ့ အရသာလေးကို ကျနော်ကြည့်နူးစွာ ခံစားနေတာကို ဝေမျှလိုက်တဲ့အချိန်မှာ နှိမ်သလိုလိုစကားတွေ ကျနော်မခံနိုင်ဘူးရယ်။ ဒေါသ တကြီးပါပဲ ကျနော် အနှစ်နှစ်အလလ အောင့်ထားသမျှ အကုန်လုံးအော်ဟစ်ပီး ပြောပစ်လိုက်မိတယ်။ မင့်လိုဟာမျိုး ငါကလည်း ရိုးပဲထင်တယ်ဗျာလို့။ လောကမှာ လူတစ်ဖက်သားကို နှိမ်တတ်တဲ့ လူဗာလတွေကို ငါက လူရာကို မသွင်းဘူး ဟုတ်ပလားလို့။ သူပြောခဲ့သမျှအကြောင်းအရာတွေထဲက ကျနော်မကျေနပ်သမျှတွေအကုန် လျှောက်ပြော ပစ်တော့တာပေါ့။ သူလည်း ဗလုံးဗထွေးတွေပြောပီး ကျနော်ကို တောင်းပန်ဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မရတော့ဘူး။ ကျနော်က ဒေါသကြီးတယ်။ နောက်ဆုံးသူမခံနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ ဖုန်းချပစ်လိုက်တယ်။ ကျနော်သူဖုန်းကို ဆက်တိုက်ခေါ်ပီး ဆက်ကြမ်းဖို့ကြိုးစားတယ်။ သူဖုန်းကိုပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကြောက်သွားတယ်နေမှာပေါ့လေ။

နောက်နေ့တွေကြာမှ သူဖုန်းခေါ်လာတယ်။ ကျနော်မကိုင်တော့ဘူး။ အခါတစ်ထောင်လောက် ဆက်တိုက်ခေါ်လည်း မကိုင်ဖြစ်တော့ဘူး။ ကျနော်ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်ဘူး။ သူ့မှာ ကျနော်အထင်ကြီး အားကျ လောက်စရာ အရည်အချင်းတွေရှိနေခဲ့ပေမယ့်လို့၊ သူဟာ ကျနော်အပေါ်အင်မတန် ကြင်နာခဲ့ပေမယ့်လို့၊ စာပေရှင်ရှင်ဂီတ အစရှိတာတွေမှာ အင်မတန်စရွေးကိုက်ခဲ့ ကြတဲ့ (နောက်ဆုံးအိပ်ယာပေါ်မှာက အစ အတွဲညီလွန်းခဲ့ပေမယ့်) လူလောကကို ရှုမြင်ပုံခြင်း မတူကြတဲ့ ကျနော်တို့ယောက် ရှေ့ဆက်ဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်တော့မှန်း ကျနော်ဆုံးဖြတ်ပီးခဲ့ပီ။ ဖုန်းနံပါတ်တွေ အမျိုးမျိုးပြောင်းခေါ်ပေမယ့် ကျနော်မကိုင်တော့ပါ။ (ကျနော်ဘဝမှာ ဖုန်းခေါ်မယ့်လူက ၃-၄ယောက်ပဲ ရှိတာမို့ အဲ့ဒီနံပါတ်တွေမဟုတ် ရင် ဖုန်းကို လုံးဝကိုင်စရာမှမလိုတာလေ) ငယ်စဉ်ဘဝထဲက ကျနော် အတွေးအခေါ်က တစ်မျိုးရယ်။ လူအချင်းချင်း တစ်ဖက်သားကို နှိမ်တာမျိုးကို အင်မတန်မုန်းတီးတယ်။ အားငယ်သူဖက်ကနေ ဝင်တိုက်ချင်တဲ့စိတ်က တစ်ဘဝလုံး လွှမ်းမိုးထားတာမျိုး။ ခုလိုမျိုး (သူစကားပြောမတတ်တာရင်လည်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်) တစ်ဖက်သားကို (အထူးသဖြင့် ကိုယ်သံယောဇဉ်ရှိတဲ့လူကို) နှိမ်သလိုလို လုပ်တတ်သူနဲ့ ဘယ်သောအခါမှ မဆက်ဆံချင်ဘူးဗျာ။ (ကျနော်ဆိုလိုတာကို ကိုဆူပါအိုက်စ် ကောင်းကောင်းနားလည်မယ်ထင်တယ်ဗျာ :D) ဒါနဲ့ပဲ ဇာတ်လမ်းက တစ်ခန်းရပ်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုပါတော့လေ။ ဟဲ့ငါ့ချိုကန်း ဒီလိုဆိုတော့ နင်ဟာ နှလုံးသားမရှိတဲ့ လူကြီးလားလို့မမေးလေနဲ့။

ကျနော် အသည်းက ခပ်နုနုရယ်။ တခါတလေအလုပ်ကိစ္စနဲ့ ရထားစီးတဲ့အခါတိုင်း ညီမလေးနေခဲ့ဖူးတဲ့ တောမြို့လေးက ဘူတာရုံအိုလေးကိုရထားဖြတ်တော့မယ်ဆိုရင် ကျနော်မှာ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံးဗလောင်ဆူနေတာပေါ့လေ။ အမြန်ရထားဆိုတော့ အဲ့ဒီတခါက ခဏခဏရောက်ဖူးခဲ့တဲ့ ဘူတာအိုလေးမှာ အကြာကြီးမရပ်ပဲဆက်ထွက်သွားတာကိုး။ အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေ၊ အုတ်ကြွပ်မိုး အိမ်နီနီလေးတွေ၊ မြို့အပြင်က တောအုပ် နီညိုရောင်လေး အစရှိသဖြင့် ရထားပြုတ်တင်း ပေါက်မှန်ကနေ မမြင်ချင်ဟန်ဆောင်နေပေမယ့်လို့ မြင်နေရတာကိုး။ အတွေးတွေက တခါကနေ့ရက်တွေဆီ ရောက်သွားသလို အဲ့ဒီမြင်ကွင်းတွေကို ငေးနေတဲ့ ကျနော်မျက်လုံးတွေကလည်း မှန်သီသွားတတ်တယ်။ ဘယ်ခါမဆို သံယောဇဉ်ဆိုတာမျိုးကလဲ ဝေဒနာတွေချန်ထားတတ်တာမျိုးမဟုတ်လားဗျာ။

ဟင်! ချမ်းကို နင့်ဟာက ဒါပဲလားလို့မေးရင် ဟုတ်သေးပူးဗျာ အဟီး။ ပီးတော့မပီးသေးဘူး။ နောက်ထပ်၄-၅လ လောက်အကြာ အလုပ်ထဲမှာ တိုင်ပတ်အလုပ်များနေတုန်း ဖုန်းမက်ဆွေချ်တစ်ခုရောက်လာတယ်။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့နံပါတ်တစ်ခုဗျာ။ ဖွင့်ဖတ်လိုက်တော့..

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အကို ညီမလေး ချန်သလ် ကိုဖြတ်လာတာ ဒီဖက် နိုင်ငံကိုအဝင်မှာ ဖမ်းထားတယ် ကယ်ပါဦး တဲ့ ကျနော်လည်း မြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိရယ်။ ဒီဖက်ကနေ ဟိုဖက်တိုင်းပြေကူးပီး အလုပ်ကိစ္စနဲ့တာဝန်ကျရာကနေ ခဏပြန် အဝင်မှာ ဗမာပတ်စ်ပို့တန်ခိုးကြောင့် ဆွဲခံထားရတာပေါ့။ (ကမ္ဘာကျော်တက္ကသိုလ်က ထွက်ထွက် မထွက်ထွက်နော်ဟဲဟဲ) ဗမာလူရွှင်တော်တွေပြောသလိုပြောရရင် "မင်းညီမလေးကိုရဲတွေဖမ်းသွားပီ" ပေါ့ဗျာအဟီး။ ဘယ်လောက်ပဲ ပြတ်ပါတယ် ပြောပြောလေ။ သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ဖူးတာကိုး။ တကယ်ဆို ကျနော်လည်း ဘာတတ်နိုင်မှာမို့တုံး။ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ မနေနိုင်တော့ပါဘူး ဖုန်းခေါ်ရတော့တာပေါ့။ ဘာဖြစ်တာလဲဘာညာပေါ့။ ပြဿနာက ဒီဖက်မှာနေတုံးက အလုပ်လုပ်တော့ ပတ်စ်ပို့ကတစ်ခု၊ ဟိုဖက်ကနေပြန်ဝင် လာတော့ ပတ်စ်ပို့အသစ်တစ်အုပ် ကိုင်လာတာ အဲ့ဒီမှာ ရှုပ်ကုန်လို့ ခဏဆွဲထားပီး စစ်တော့တာ။ အမှန်ဆို သူ့ဖာသူရှင်းနိုင်ပါတယ်။ ကျနော်လည်း ဘာမှ လုပ်ပေးလို့ရတာမှမဟုတ်တာ။ (နောက်မှစဉ်းစားမိတာ ဒင်းက အဲ့ဒီကိစ္စကို ခုတုံးလုပ်ပီး ဉာဏ်များတာပါဟင်းဟင်း) တိုတိုနဲ့လိုရင်းပြောရရင် အေးဆေးဖြစ်သွားတယ်ပေါ့။ သူလည်းကြောက်ပီး ကျနော် ကို စကားတွေ ဆက်တိုက် ပြောနေတော့တာ။ နောက်တော့ အရင်စကားများခဲ့တာတွေကို မသိသလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ ဒါထက် နက်ဖန်ဘယ်မြို့မှာ ရောက်နေမှာ အဲ့ဒါ ခဏလောက်ဖြစ်ဖြစ်လာခဲ့ပါလား အကိုရာတဲ့။ ကျနော်ကလည်း အပေါ်မှာ ရေးပြခဲ့တဲ့ဘဏ်ကဒ် ကိစ္စရှင်းစရာ ရှိလေတော့ကာ အင်း ငါလာခဲ့မယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ပဲ နောက်နေ့ညနေစောင်း အလုပ်အပီး မှာ သူပြောတဲ့မြို့ကို လိုက်သွားတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။

ခုနောက်ပိုင်းပြောပြနေတဲ့ ကျနော်ကိုယ်တွေ့တွေက ပျင်းစရာကြီးဖြစ်နေရင်ဆောရီး ညီအကိုတို့။ နောက်တစ်ပို့စ်ဆိုပီးပါပီ။ သည်းခံပီးသာဖတ်ပေးကြပေရောလို့။

ခင်ဗျားတို့ကိုချစ်တဲ့

မောင်ချမ်း

အဟမ်း! မြန်မြန်ဆက်ရေးမှ။ ဘိုကြပ် ဟိုဖက်မယ် ကလော်တုပ်နေတယ်။ ကိုယ့်မလဲ သူ့ကိုပဲ ကြောက်နေရတာကိုး အဟီး။ ဒါနောက်ဆုံးပို့စ်ပါပဲ ညီအကိုတို့။

ဒါနဲ့သူချိန်းတဲ့မြို့ကို နောက်တနေ့ ညရစ်နာရီလောက်ရောက်သွားတယ်ဆိုပါတော့လေ။ ထုံးစံအတိုင်း တစ်ခါမှမရောက်ဖူးတဲ့နေရာဆိုတော့ လူက အူကြောင်ကြောင်ရယ်။ ကားဂိတ်ထဲရောက်တော့ သူပေါ်မလာသေးဘူး။ ဂိုက်ပေးကြမ်းပီး အားကစားအင်းကျီအပြာရောင်မှာ အဖြူစင်းလက်ရှည်တစ်ထည်နဲ့ ဂျင်းပန်အပါး၊ ဘောကန်ဖိနပ် လောက်ပဲဝတ်သွားမိတဲ့ ကျနော်ချမ်းလို့ ခိုက်ခိုက်တုန်နေပီ။ (အမှန်တိုင်းပြောရရင် အဲ့ဒီဝတ်စုံနဲ့ဆို ကိုယ့်ကိုကိုယ် ချာတိတ်ရုပ်ပေါက်နေတာလို့ ခပ်ထင်ထင်ကိုးဗျာအဟီး ဆံပင်ကိုခပ်တိုတိုညှပ်ပီး ဂျဲလ်တွေနဲ့ထောင်ထားသေးတာဟိဟိ) နာရီဝက်လောက်နေမှ ကားဂိတ်တစ်ဖက်အခြမ်းကနေ ညီမလေးအပြေးအလွှားဝင်လာတာတွေ့လိုက်ရတယ်။ သိုးမွှေးဦးထုပ် ဘယ်ရီကတပ်လိုဟာလေးဆောင်း လောင်းကုတ်အနက်ရောင်လေးနဲ့ဗျ။ တွေ့တွေ့ချင်း အတင်း ပြေးဖက်ပီး ကျနော်ရင်ဘတ်ကိုပါးနဲ့အပ်ပီး ဖက်ထားတယ်။ ကျနော်ကတော့ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။ (တောင့်တောင့်ကြီးပေါ့လေ) ဗိုက်ဆာနေပီလား အကို လို့မေးလာတော့ ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်မိတယ်။ ဒါနဲ့ ကားဂိတ်ရှေ့က တက္ကစီ တစ်စီးပေါ်ကောက်တက်လိုက်ပီး ဘုမသိဘာမသိ မြို့မှာဆိုတော့ကာ တရုတ်ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်ကို ပို့ပေးပါလို့ကားသမားကို သူ့ဖာသူပြောလိုက်တယ်။ ထမင်းဆိုင်ရောက်တော့ လူတွေက အပြည့်။ ငရှဉ့်ကို ငရုတ်ကောင်းနဲ့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်တို့မလေး

အကြွပ်ကြော်ထားတာရယ်၊ အမဲသားကို ဟင်းသီးဟင်းရွက် စီချမ်းဆော့စန့်ရောကြော်ထားတာရယ်၊ ဟင်းရည် တစ်ခွက်ရယ် သူ့ဖာသူမှာလိုက်တယ်။ (အကုန်လုံးကျနော်အကြိုက်တွေပျ) ဟင်းတွေရောက်မလာခင် ညီမလေးက စကားတွေတတ်တတ်ဖောင်ဖွဲ့နေပေမယ့်လို့ ကျနော်ကတော့ တုံ့ကိုဘာဝေရယ်။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့မနေ့ကထဲက တစ်မြို့ပီးတစ်မြို့ကားနဲ့ပတ်မောင်းနေရတာ အတူပါလာတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက ဒီဖက် တိုင်းပြေမှာ ကားမမောင်းဖူးတော့ သူပဲမောင်းခဲ့ရတယ်။ ပင်ပန်းလိုက်တာအကိုရာပေါ့။ ဒီမြို့ကိုလည်းမရောက်ဖူးတော့ GPS အားကိုးနဲ့မောင်းလာတာ လမ်းမှာစမ်းတဝါးဝါးပဲ၊ မြို့ထဲဝင်လာတော့လည်း ဘတ်စ်ကားကလွဲပီး တခြားကား ဝင်ခွင့်မပြုတဲ့လမ်းတွေကို စွတ်ဝင်မောင်းလာတာ ကင်မရာနဲ့မိလို့ ဒဏ်ကြေးတွေတော့ အတော်များများ ဆောင်ရတော့မယ် ထင်ပါရဲ့ ဘာညာတွေပေါ့ဗျာ။ ခုလည်း တည်းမယ့်ဟော်တယ် ရောက်ရောက်ချင်း လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေကို ငါနင်တို့နဲ့ညစာမစားနိုင်တော့ဘူးနားတော့မယ်လို့ ဘတ်ပီးချက်ချင်း ခြေလျင်လစ်လာခဲ့တာ သိလားပေါ့။ သူကသာ တပြုံးပြုံးနဲ့ ဆက်တိုက် တော်ကီတွေပစ်နေပေမယ့် ကျနော်ကတော့ စွပ်ပြုတ်ပန်းကန်ထဲက ဟင်းရည်တွေကိုပဲစိုက်ကြည့်ပီး တစ်ဖွန်းချင်းခပ်သောက်နေတာ။ အဖက်ကို ပြန်မလုပ်ပူးဟီဟီ။ (မောင်ချမ်း မူနွဲ့ နေဟန်လေးမျက်စိထဲမြင်ယောင်ကြည့်ကြပါ ညီအကိုတို့)

အဲ့လိုလုပ်နေတဲ့ ကျနော်ကို စိတ်ကောက်နေတဲ့ ခလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်နေတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက် အကြည့်မျိုးနဲ့ကြည့်ပီး ဖုန်းထုတ်၊ ဒုံပတ်တွေဘာတွေရှိက်ယူသွားသေးတယ် မသာမလေး။ နှုတ်ခမ်းကြီးက စုတူတူနဲ့ ချစ်စရာကြီးအဟီးတဲ့ဗျာ။ ထမင်းတွေဟင်းတွေရောက်လာတော့ ကျနော်က အားရပါးရ လွေးနေသလောက် သူကတော့ တို့ကနန်းဆိတ်ကနန်းပဲ။ စားသောက်ပီးလို့ ပက်ဆံရှင်းမယ်ဆိုတော့ ကျနော်က ငါပေးမယ်လုပ်တော့ သူက အသာနေစမ်းပါ ညီမလေးက ကန်ပနီစားရိတ်နဲ့လာတာ ဘောလ်ပြန်တင်လိုက်ရုံပဲ ငြိမ်ငြိမ်နေလိုက်ဆိုပီး လှရှင်းသွားတယ်။ စားပီးတော့ ဆိုင်ထဲက ထထွက်လာကြတယ်။ ဘာဆက်လုပ်ကြရမှန်း မသိတော့ဘူးရယ်။ ဦးတည်ရာမဲ့ လမ်းပေါ်မှာ တိတ်တဆိတ်ပဲလျှောက်နေမိကြတယ်ပေါ့လေ။ အဲ့လိုလျှောက်နေကြရင်း သူကစကားစလာတယ်။ အကိုရာ မိုးတအားချုပ်နေပီ ညီမလေးလည်းနားချင်လာပီ။

နက်ဖန်လည်း အလုပ်ကိစ္စနဲ့ခရီးဆက်ရဦးမယ် ဟော်တယ်ပြန်မှဖြစ်မယ်တဲ့။ ဒါဆိုလည်း ပြန်လေလို့။ အကိုဘယ်လိုလုပ်မှာတုံး။ ညီမလေး ဟော်တယ်ဘွတ်ကင်လုပ်ကထဲက ၂ယောက်ခန်းလုပ်ထားလိုက်တယ်။ အကိုလည်း ပြန်မနေပါနဲ့ အဝေးကြီး လာပါ ညီမလေးနောက်အသာလေးလိုက်ခဲ့ လိုက်မယ်မလားတဲ့။ ကျနော် ဘာမှပြန်မပြောမိဘူး အဟီး။

ဒါနဲ့သူတည်းတဲ့ဟော်တယ်ရောက်သွားရောဆိုပါတော့။ အခန်းတံခါးသော့ဖွင့်တဲ့ ကဒ်က ၂ခုယူထားတော့ ကျနော်တို့တစ်ကဒ် ပေးပီး ခပ်တည်တည်နဲ့ ဟော်တယ်ပေါ်ထက်လာခိုင်းတယ်။ (သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ တွေ့သွားမှာစိုးလို့ တူတူတွဲမဝင်ဘူး) ခပ်တည်တည်နဲ့ အခန်းထဲရောက်သွားကြရောဆိုပါတော့။ လူက အူကြောင်ကြောင်ကြီးရယ်။ သူက လောင်းကုတ်ကိုချွတ်ချ အဝတ်တွေကောက် ကက်လဲနေတဲ့ အထိ ကျနော်မှာ မတ်တပ်ကြီးရပ်လို့ပေါ့။ အဲ့ဒီနောက် ညီမလေးက ခေါင်းဆောင်းထားတဲ့ သိုးမွှေးဦးထုပ်လေးကို ချွတ်ချလိုက်တော့ ကျနော်မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ ဆံပင်အရှည်တွေက ဝဲကန်ကျလာတာကိုးဗျ။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခုရှင်းပြမှ ရတော့မယ် ထင်တယ်။ ဟိုးအရင်က သူ ဆံပင်တွေက ဂုတ်ဝဲလေး ဆံတိုမလေးဗျ။ အဲ့ဒီတုံးက ကျနော်ပြောခဲ့ဖူးတာတစ်ခုရှိတယ်။ ငါကွာ ဒီလောက်ကိုယ်လုံးလှတဲ့ကောင်မလေးကို လေးဖက်ထောက်ပီး လုပ်ရင်း ဆံပင်တွေကို ပိုနီတေးလ်ချည်ထားတာကို

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ဆွဲဆွဲပီးဆောင့်ချင်တာလို့။ ညီမလေးဆံပင်က တိုစိစိလေးဆိုတော့ အဲ့ဒီဆန္ဒလေး ဘယ်တော့မှမပြည့်တော့ တစ်ခုခု လိုနေသလိုပဲဟာလို့။ သူကလည်း ဆံပင်ရှည်မကြိုက်တော့ အလုပ်မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုပါတော့ဗျာ။ ခုမတွေ့တာ လပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့တော့ ဆံပင်တွေဒီလောက်ရှည်နေမှန်း ဘွားကနဲသတိထားလိုက်မိရတော့ လူကိုစိတ်ထဲဖျင်းကနဲဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒါကို ဒင်းလေးကလည်း သိပုံရပါတယ်။ ဝဲကနဲကျလာတဲ့ဆံပင်တွေကို ခါလိုက်ရင်း ပြုံးစိစိနဲ့မျက်စပပ်ပြလာလို့ မမြင်ချင်ဟန်ဆောင် နေလိုက်ရသေးတယ်။ ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်ဗျာ အကိုလည်း အဝေးကြီးက လာရတာ အေးဆေး အိပ်ယာပေါ်တက်လို့ပီး နားလိုက်လေတဲ့။ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ရေချိုးခန်းထဲဝင်သွားရော။ ကျနော်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ ကုတင်ပေါ်တက်လို့ တီဗီလေးဖွင့်ပီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ပေါ့။ ခဏနေတော့ မွှေးကနဲအနံ့လေးနဲ့ ညီမလေး ကျနော်ဘေးနား ရောက်လာတယ်။ ညောင်းတယ်ဗျာ ဟိုဖက်တိုးစမ်းပါ ဆိုပီး လာလို့အိပ်ကရော။ နောက်ထပ် မိနစ်အတန်ကြာတဲ့အထိ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ပဲ အသားချင်းလည်းမထိပဲ အိပ်ယာပေါ်မှာ ဘေးချင်းယှဉ်လျက်လှဲပီး ငြိမ်နေကြတယ်။

တော်တော်ကြီးကြာလာတော့ ကျနော်လည်း မအောင့်နိုင်တော့ဘူး အဟီး။ တီဗီကို ကောက်ပိတ်လိုက်ပီး ဝုန်းကန်ကောက်ထု၊ ညီမလေးကိုတက်ခွပ်ပစ်လိုက်တော့တာပဲ။ သူ့ခမျာ ပက်လက်ကလေး လှန်နေရာကနေ မျက်လုံးလေးပြုံးပီး ကျနော်ကိုမော့ကြည့်နေရှာတာ ဟိဟိ။ ကျနော်လည်း ဘာမှကိုရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ပဲ နှုတ်ခမ်းချင်း တွေပီး အသေစုပ်တော့တာပေါ့။ ကျနော်ကို အတင်းပြန်ဖက်လာတဲ့ ညီမလေးက တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်တက်နေတာသတိထားလိုက်မိတယ်။ (ကျနော်က သိက္ခာတော်ရ ဆရာတော်ကြီး အထွာလုပ်နေတော့ ဒီလိုလုပ်လာတော့မယ်လို့ မမျှော်လင့်ထားမိတော့ဘူး ဆိုလားဗျာဟီး ရှင်က မာနခဲကြီးဆိုတော့လည်း မမျှော်လင့်ရဲတော့ဘူးပေါ့ ကိုဖိုးသက်လေးရာတဲ့ခွံ) ညဝတ်အိပ်အင်းကျီကို အတင်းဆွဲဟ မထိရတာကြာပီဖြစ်တဲ့ ချို့ပူးအိအိ ထွေးထွေးကြီးတွေကို အတင်းစို့လက်နဲ့ချေ၊ လူကြမ်းကြီး ဇာတ်ကိုခင်းတော့တာကိုး။ တရှူးရှူးနဲ့ အောက်ပိုင်းကို ဆက်ဆင်းသွားပီး အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကိုပါ အားရပါးရလျှက်ပစ်လိုက်တာ (ထုံးစံအတိုင်း ဘာမှမလျှက်လိုက်ရဘူး အာခေါင်ခြစ်အော် တွန့်လိမ်တွန့်လိမ်နဲ့ ပီးသွားတယ်ဗျား) ပီးတာနဲ့ ကိုင်းကွာဆိုပီး ကျနော်ဒုံးပျံကို အတင်းဆွဲထုတ်(ဘောင်းဘီအရှည်ကို ဘယ်လိုချွတ်ပစ်လိုက်မိမှန်းတောင် မမှတ်မိလိုက်ပူးဟီး) တစ်ချက်ထဲနဲ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲ ထိုးထည့်ပလိုက်တာ ညီမလေးခမျာ အမေရေ!! လို့ကို ကုန်းအော်လာလို့ ပါးစပ်ကို အတင်းလက်ဝါးနဲ့အုပ်လိုက်ရတယ်။ ဝင်သွားတာနဲ့ မညှာမတာကို ပစ်ပျက်ဆောင့်တော့တာ။

တဖုန်းဖုန်း တဖုန်းဖုန်းနဲ့နေတာပဲ။ ငတ်ထားတာလည်းကြာလှပီကိုးဗျ။ မလုပ်ရတာကြာလို့လားမသိဘူး ကောင်းထွာဗျာ။ ၁၅မိနစ်လောက် ဆက်တိုက်မနားတမ်းဆောင့်လိုက်တာ အရမ်းပီးချင်လာလို့ မအောင့်နိုင်လာတော့ဘူး။ ကောင်းလွန်းလို့ ကျနော်ပါးစပ်က ညည်းသံတွေထွက်တဲ့အထိ အော်လာမိတယ်။ ကျနော်ပီးချင်လာတာကိုရိပ်မိသွားတဲ့ ညီမလေးက သူ့ဗာသူ အော်ဟစ်ပီး အောက်ကနေကော့ပေးနေရင်းက အကို.. ရှိုး။ ဒီရက်တွေက ဆွေဖ်မဖြစ်ပူးနော် အပြင်ကိုဆွဲထုတ်ပေးပါ အဟား။ ဆိုပီးအော်ပြောလာလို့ အားရပါးရ ၄-၅ချက်လောက်ဆောင့်ပီးတာနဲ့ အပြင်ကိုထုတ်ပီး ပန်းပစ်လိုက်တာ ဘယ်လောက်များ အရှိန်ပြင်းလဲဆိုရင် ဗိုက်ပေါ်ပန်းတာ ဟိုးအပေါ်က လည်ပင်းတွေ အထိပြတ်ကနဲ စင်ကုန်တယ်အဟီးဟီး။

နားထဲကလေတွေဘာတွေထွက် တဝီဝီတွေမြည်တဲ့အထိ လူကို အရှိန်တက်သွားတာဟိဟိ။ သန့်ရှင်းရေးတွေဘာတွေလုပ်ပီး ၂ယောက်သား ဖင်တုံးလုံးဖက်အိပ်နေတဲ့ အချိန်ထိ ၂ယောက်လုံးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

ငြွက်သားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေကြတုံး။ အဲ့လိုမိန်းမကြောင်း ဟိုးအရင်ကလို သူ့ကို ကျနော် ကျောပွတ်ပေးနေလိုက်ရင်း ခရီးကပမ်း ဟိုဒင်းကလည်းကြမ်း ထားတဲ့ အရှိန်နဲ့ အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။ မနက်၃နာရီလောက်ကြတော့ ၂ယောက်လုံးတရောင်းလာကြရော။ မိုးလင်းတာနဲ့သူက ခရီးဆက်ထွက်တော့မှာလေ။ နည်းနည်းလည်း ပြန်လန်းလာကြပီဆိုတော့ကာ အိပ်ယာထဲက ခဏထ ရေလေးဘာလေးသောက်နေကြတုံး ညီမလေးက ရီဝေဝေလေးကြည့်ပြီး ပြောကျနေတဲ့ သူ့ဆံပင်မရှည်တရှည်လေးကို ပိုနီတေးလ်လေး ဖြစ်အောင် ချည်လိုက်တယ်။ အိပ်ယာပေါ်ပက်လက်လှန်နေတဲ့ ကျနော် ပေါ်အုပ်မိုးပီးနမ်းတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးကိုနမ်းတာ၊ နားရွက် နဖူး နှုတ်ခမ်း လည်ပင်း ရင်ဘတ် အကုန်လုံးရွှရွ ရွှန့်နမ်း အောက်ကိုဆင်းတယ်။ ဒုံးပျံကို စုပ်တယ် အကြာကြီးပဲ ဇိမ်ဆွဲပီးစုပ်တာ။ လည်ချောင်းဟိုးအထဲထိရောက်သွားအောင် ထိုးထိုးထည့်ပစ်တယ်။ ကျနော်မှာ ထွန့်ထွန့်ကိုလူးနေတာပေါ့ဗျာ။ သူ့ဖာသူအားရပီဆိုတော့မှ မြင်းတက်စီးတယ်။ မွေတယ်။ တက်ပီးဆောင့်နေရင်း ခုမှပဲ အနေတော်ဖြစ်သွားတယ် အကိုရာ ခုနက ကောင်းပေမယ့် သေတော့မလိုပဲ ခံရတာတဲ့။ ပြီးစိစိနဲ့ တစ်ချက်ချင်းဆောင့်ရင်းပြောနေတာ။ နောက်တော့ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ဆောင့်၊ ကျောပေးပီး ကျနော်ခြေသလုံးတွေကို လက်နဲ့ကိုင်ပီးခပ်မြန်မြန်ဆောင့်ရင်း ပီးသွားပြန်တယ်။ သူပီးသွားတော့မှ မောနေတဲ့ အသံလေးနဲ့ ဆံပင်တွေကိုချည်ထားပေးတယ်ကွာ ဆွဲပီးဆောင့်ချင်တာဆိုတဲ့။ ကျနော်လည်း လွှားကနဲထထိုင် လေးဖက်ကုန်းထားပေးတဲ့ သူ့အနောက်နားလေးဖက်ထောက်ပီး ထည့်တော့တာပေါ့။ ရက်စက်တယ်ဗျာ။ စေးပိုင်တင်းကြပ်နေတာ။ ဖင်ကြီးကလည်း ပြောင်းတင်းတင်းအိစက်စက်ကြီးရယ်။ ဘာပြောကောင်းမလဲ ချည်ထားတဲ့ မရှည်တရှည် ဆံပင်လေးတွေကို လက်တစ်ဖက်ကဆွဲ၊ ကျန်တဲ့တစ်ဖက်က ဖင်ပြောင်ကြီးကို တဖန်းဖန်းနဲ့ ခပ်ဆဆလေးရှိတ်ပီး ဆောင့်တော့တာပေါ့။ ကောင်းထာဗျာဟီဟီ။ သူကလည်း အားပေးအားမြှောက်ရယ်။ ဆံပင်ကို အသေဆွဲပီးပျင်းတော့ သေပါပီအကိုရယ် ရက်စက်လိုက်တာ အကိုရယ် ဘာညာနဲ့ စွတ်အော်တာကိုး။ အော်လေလေကြမ်းလေလေဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လည်း သိသားပဲ။ နောက်ဆုံးဘယ်လောက်ထိကြမ်းလာသလဲဆိုရင် ဆံပင်တွေချည်ထားတဲ့ ကြိုးလေးက ပြတ်ပျက်ထွက်၊ အကုန်ပြေကုန်တာ။ ကျနော်လည်း တအားဆောင့်နေရာကနေ သူ့ကျောပေါ်မှောက်ချ၊ နားရွက်လေးကိုက်၊ ချို့ဖူး၂လုံးကို လှမ်းချေပီး ကပ်တိုးလေး ဆက်ဆောင့်ရင်း ဇိမ်ယူ နေလိုက်သေးတယ်။ တော်တော်ကြီးကြာလာမှ မရတော့ဘူး။

ခါးကိုပြန်မတ် ဆံပင်ကိုမဆွဲတော့ပဲ ဖင်တုံးကြီး ၂ခြမ်းကို လက်၂ဖက်နဲ့ ချေဖွဲပီး ဆီးခုံနဲ့တင်ပါး တဖြောင်းဖြောင်းရှိတ်မိတဲ့ အထိ အသေဆောင့်ရင်း ပီးချင်လာလို့ ဒုံးပျံကိုဆွဲထုတ် ဖင်၂ခြမ်းအလယ်တည့်တည့်ညှပ်ပီး ပွတ်ရင်း ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။

ညီမလေးလည်း တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်တွန့်လိမ်လုပ်ရင်း ပီးသွားတယ်။ (သူ့အကျင့်တစ်ခုက လေးဖက်ထောက်ခံနေရင်း ရှုံ့ပွပွဖြစ်လာပီး ပီးတတ်သလို ကျနော်ဟာကြီးဆွဲထုတ်လိုက်ရင်လည်း ဟာကနဲဖြစ်ပီး တစ်ချိပ်းတတ်တယ်ဆိုလား) ပီးသွားတာနဲ့ ခြေပစ်လက်ပစ်ပဲ။ ညီမလေးလည်း မှောက်လျှက်ကလေး။ ကျနော်လည်း သူ့အပေါ်ကနေဖီလို့ မှောက်နေမိတယ်။ ခဏနေတော့ သူထပီးရေမိုးချိုးတယ်။ သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက မနက်စာ စားဖို့ဆင်းခဲ့ပါဆိုပီးလှမ်းခေါ်တော့ ဆင်းစားတယ်။ ကျနော်က မှိန်းရင်းကျန်ခဲ့တယ်ပေါ့ဗျာ။ မနက်စာ စားပီးတာနဲ့ သူပြန်တက်လာပီး အထုပ်တွေအပိုးတွေပြင်တယ်။ ကျနော်ကိုနမ်းတယ်။ မျက်ရည်လေးဝဲဝဲရယ်။ သူ့ဘဏ်ကဒ်ကို ပက်ဆံအိတ်ထဲက ထုတ်ပီး ကျနော်ပြန်ပေးတော့ ခေါင်းခါတယ်။ ကျနော်က အတင်းပြန်ယူဖို့ပြောတယ်။ ကဒ်ထဲက ငွေပမာဏက ကျနော်၃-၄နှစ်သုံးတောင်မကုန်နိုင်လောက်တဲ့ဟာကြီး ပြန်ယူသွားပါလို့။

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

သူက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ရှင်ဘယ်လို လူစားမှန်းကျမ သိပါတယ်အကိုရယ်.. ဒါကြောင့်လည်း မတော်တဆ အရေးကြုံခဲ့ရင် သုံးလို့ရအောင်ပေးထားခဲ့တာပါ..ဒါဟာစော်ကားရာရောက်မှန်းကျမ သိတယ်.. ဒါပေမယ့် ကျမ ရှင့်ကို ချစ်တယ်အကိုတဲ့..ရှင်ဒုက္ခရောက်နေတာကိုလည်းမကြည့်ရက်ဘူး.. မသုံးချင်ရင်လည်း မသုံးပါနဲ့ အဲ့ဒီကဒ်ကလည်း နောက်ဥလအတွင်း သက်တမ်းကုန်သွားမှာပါ.. ပူမနေနဲ့တော့.. ဘဏ်က ကျမကို ကဒ်အသစ်ပြန်ပို့လာလိမ့်မယ် .. အမှတ်တရသာ သိမ်းထားပေတော့ လို့ပြောရင်း သူ့ခရီးဆောင်အိတ်ကလေးကို ဆွဲလို့ ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော်ကို ခြေဖျားထောက်ပီး ပါးကိုရွတ်ကနဲနမ်းတယ်။ အကိုက ကျမ အဖေနဲ့တထေရာထဲပဲ အမူအကျင့်တွေကတစ်ထပ်ထဲရယ် လို့ပြောရင်း ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးရင်း ချာကနဲလှည့် အခန်းထဲက ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ကျနော်မှာသာ ငူငေါင်ငေါင်နဲ့ ဟိုတယ်ခန်းထဲ ကျန်ခဲ့ရတာပေါ့။

ဒါပဲပဲဗျာ။ ကျနော်သူ့ကို အဲ့ဒါနောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့တာပဲ။ အဲ့ဒီကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့တာ အတော်ကြာသွားခဲ့ပါ။ သူ့ကျနော်ကို ဖုန်းတွေဘာတွေ သိပ်မဆက်တော့သလို ဘာဆိုဘာမှလည်း သိပ်မပြောတော့ဘူး။ နားလည်ရခက်တဲ့ ကျနော်ကို အရုံးပေးသွားခဲ့တာမျိုးလားမသိပါဘူး။ ရေလက်ကြားတစ်ဖက်က တိုင်းပြေမှာ သူရှိနေမှန်းတော့ကျနော်သိတယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ်ရုန်းကန်နေဆဲပါ။ တခါတလေတော့လည်း သူထားခဲ့တဲ့ သက်တမ်းကုန်နေတဲ့ ဘဏ်ကဒ်လေးကို ထုတ်ထုတ်ကြည့်မိတယ်။ သတိရပါတယ်။ သူက သတိရရင် ဝင်လာခဲ့လေ တွေ့ကြတာပေါ့လို့တော့ပြောသွားတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဒီဖက်ကိုလာဖြစ်ရင်လည်း အကိုနဲ့ ချိန်းကြမယ်လေတဲ့။ (လမ်းကြုံရင် ဝင်စားသွားပါ ပေါ့ ဟိဟိ အောဝတ္ထုနာမည်ကြီး) ဒါပေမယ့် ကျနော်တို့ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးသွားခဲ့သလိုပါပဲလေ။ ဟာသဖောက်ရရင် လကုန်ရက်တွေမှာ ကုန်တိုက်က လော်လီကားကြီး ရောက်မလာတော့ တာကိုတော့ အလွမ်းဆုံးပဲဗျာ အဟီး။ မညာတမ်းဝန်ခံရရင် ကျနော်ဟာ စိတ္တဇကောင်တစ်ကောင်ပါ။ ကုလားဖြူစကားတစ်လုံးရှိတယ်ဗျာ။ အပျိုကိုတောင်ပြောဖူးသေးတယ်ထင်တယ်။ လိင်တူကြိုက်တယ် လိင်ကွဲကြိုက်တယ် ဆိုတဲ့စကားလုံးတွေအပြင် ပညာတတ်ဉာဏ်ရှိတဲ့ လူတွေကိုမှအုပ်ချင်တဲ့ စိတ္တဇရှိတဲ့ လိင်စိတ်တစ်မျိုး (လိင်ကွဲကိုပြော တာနော် အဟီး) ရှိသတဲ့။ သူကော ကျနော်ပါ အဲ့လိုစိတ်မျိုး ရှိနေပုံရတယ်ဗျာ။ ထို့အတူပဲ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မသိစိတ်မှာ ကြောက်လန့်နေကြတယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ သောင်တင်ရေမကျအခြေနေတစ်ခုနဲ့ ဒီလိုပဲဖြစ်သွားခဲ့ကြတယ်။

အခု ကျနော်သူ့ကိုလွမ်းတယ်ဗျာ။ အထူးသဖြင့် ကျနော် ဒီကိုယ်တွေ့မှာ ရေးပြခဲ့တာကို သေချာ ဖတ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ သတိထားမိလောက်တဲ့ ခုလို ဒီဇင်ဘာလကုန်ခါနီးရက်တွေဆို နှင့်နှင့်သည်းညည်း သတိရနေတယ်။ အဝါရောင်စိုက်ခင်းတွေထဲ ပြေးလွှားခဲ့ဖူးတာတွေ၊ ဘူတာရုံအိုလေးထဲ ပထမဆုံးစတွေ့တဲ့ညက မြူတွေပိတ်နေခဲ့တာတွေ၊ ဘတ်စ်ဒရိုင်းဘာ အမျိုးသမီးက နင်တို့က မောင်နှမတွေလားလို့ အမေးခံရတာကို အသံလေးတစာစာနဲ့ တဟားဟား အော်ရယ်ခဲ့တဲ့ သူ့ဟန်ပန်လေးတွေ၊ နီညိုရောင်သစ်ရွက်ခြောက်တွေဖုံးနေတဲ့ တောအုပ်လေးထဲလမ်းလျှောက်ခဲ့တာတွေ၊ ဝိုင်မူးမူးနဲ့ တောမြို့လေးအလယ်က ကြေးရုပ်ကြီးပေါ် အတင်းတွယ်တက်တဲ့ ညီမလေးရဲ့ ခပ်ဆိုးဆိုးဟန်ပန်လေးတွေ၊ လေတွေတဝှီးတိုက် အေးစက်ပီးခိုက်ခိုက်တုန်နေတဲ့ ကြားက အဲ့ဒီမြို့လေးရဲ့ နာမည်ကျော် တရုတ်ပျော်ပွဲစားရုံကို ညသန်းခေါင်သွားပီး ဘဲကင်နဲ့ခေါက်ဆွဲပူပူတစ်ခွက်စီ စားဖူးခဲ့ကြတာတွေ၊ မြို့ကလေးကို ရစ်ခွေစီးဆင်းနေတဲ့ တူးမြောင်းလေးဘေးက သစ်လုံးအိမ်ဘီယာဆိုင်လေးမှာထိုင်ရင်း ရေကူးနေတဲ့ ဘဲငန်းအုပ်ကလေးတွေကို တူတူထိုင်ငေးရင်း ရောက်တတ်ရာရာပြောဖူးခဲ့တာတွေ၊ သူ့အိမ်လေးထဲ ၂ယောက်ထဲကမ္ဘာ လေးလုပ်ခဲ့စဉ်က အာလူးနဲ့အမဲသား ဟင်းချက်ပီး နံပြားဖုတ်ကျွေးတော့ ဟိုက်! ရေလည်မိုက်ပါလားလို့ မျက်လုံးလေး ပြူးပြဲပီး သဘောကျခဲ့တာတွေ (နံပြားက မီးကျွမ်းနေတယ်ဗျာ) ဒီမြို့လေးမှာပဲ အခြေချချင်တယ် ကျောင်းပီးလို့

အဝါရောင် စိုက်ခင်းများ၊ ဘူတာရုံအိုလေး နှင့် ကျနော်ညီမလေး

အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေရင် ဒီမြို့မှာပဲ အိမ်တစ်လုံးဝယ်ပီးနေရမလားလို့ အဲ့ဒါ အကိုကျမကို ယူမလားဟင်.. လို့ပြောရင်း အင်း ဘာမှလဲမဆိုင်ပါလား အဟီး ဆိုပီး သူ့ဖာသူလျှော့ချသွားတတ်တာတွေ အစရှိသဖြင့် အရာရာအားလုံးကို သတိရမိပါရဲ့ ညီအကိုတို့ရာ။ ကျနော်ဒီရက်ပိုင်း သူရှိခဲ့ဖူးတဲ့ အဲ့ဒီမြို့ကလေးကို သွားလည်ဖို့စဉ်းစားမိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဝါရောင်စိုက်ခင်းထဲ အဖော်မပါပဲ တစ်ယောက်ထဲ ဘယ်လိုခွန်အားမျိုးနဲ့လျှောက်သွားရပါ့မလဲ၊ ဘူတာရုံအိုလေးထဲ ကျနော်ကို လာကြိုနေမယ့် ကောင်မလေးတစ်ယောက်မှ မရှိတော့တာလေ။ ကျနော် သတ္တိမရှိတော့ပါဘူးဗျာ။ ဒါနဲ့ပဲ မသွားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်မိခဲ့ပါတယ်။

သူကကော ကျနော်ကို သတိရနေမလားလို့ ရော်ရမ်းမှန်းဆမိပါတယ်။ တစ်ဖက်ကမ်းမှာ သူ့ဘဝနဲ့သူ ပျော်နေမှာပေါ့ဗျာ။ ရှောင်ဇလီဇေး လမ်းမပေါ်က ပလက်ဖောင်း ကဖီတစ်ခုခုမှာ သူ့လို ကမ္ဘာကျော် တတ္တသိုလ်ကထွက်လာတဲ့ ထိပ်တန်းဦးကျောက်ပိုင်ရှင် ပညာတတ် အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ပိုင်အနီမြို့ရင်း ပညာတတ် တွေပြောတတ်တဲ့စကားတွေပြောနေမှာပေါ့လေ။ ဒါမှမဟုတ် ကျနော်တို့ခဏခဏ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ ရိုတွန်းကဖေးမှာ သူ့ရဲ့ ဒီဇင်ဘာအားလပ်ရက်တွေကို အဖော်တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ သွားထိုင်ရင်း စာအကြောင်းပေအကြောင်းတွေ လေကန်နေကြမလားပဲ။ ဗမာပြေက ဖွတ်မော်ဒန် ဆရာတစ်ယောက်ရေးဖူးတဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်သိမ်းစာကြောင်းနဲ့ပဲ ဒီကိုယ်တွေ့ကို ပိတ်သိမ်းလိုက်ပါတယ်။

"မတော်တဆပါပဲကလေးရေ.. ငါတို့လူ့ဘဝမှာဆုံခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ"

အတွေးကြေ ကြေနေတဲ့

မာယာကျော့စ်စချမ်း :P :P

Post by: channko on December 28, 2013, 09:18:49 AM